

கஸ்கி

KALKI 18.1971 40ம்

பெண்மை.
மதிமயக்கும்,
மலைப்பூட்டும்,
மனம் வாட்டும்,
மகிழ்வூட்டும்
பெண்மையின்
பத்துவித
சித்தங்களைப்
படித்தறிந்த
படைப்பு
'மெஃபரின்'

மெஃபரின்

மெஃபரின் சேய் அணிபவன்
மங்கையர்க்கரசியாவான்,
உண்கையிலே ஆது முழு
நிலவாப்திலுமே மோகன
களவே. மெஃபரின்
தென்றல் இதழ்தெய்த துகிலே,
விண்முக்கிலே.

மெஃபரின் 100% பாலியெஸ்டர்
சேலைகள், பாலியெஸ்டர் இழை
கலந்த காட்டன் சேலைகள்,
பாலியெஸ்டர் இழை கலந்த
உடுப்புத் துணிகள்—இவையான
வான்கள், கோடை நேரம் படரும்
சேய்ப்பிக்குகள், கோலாகல
நாக யினரும் பாப்ளிகள்.

தலை அதிநவீனமான ஆடும்
பெரும் ஆற்ற வண்ணங்களிலும்,
பிரிண்டுகளிலும் 'மெஃபரின்'
பாலியெஸ்டர் இழை கலந்த
காட்டன், ஷர்ட்டுகள்,
இன்ஜெனியரினும்
வண்ணங்களிலே, டிக்களிலே
கட்டங்களிலே 'எலிடர்காட்'
பாலியெஸ்டர் இழை கலந்த
காட்டன் சூட்டிகள்.

**மபத்லால்
கருப்**

அழகம் கனிந்த அஞ்சிப்
பழங்களை ஆனப்பாலில் கலந்து
அற்புதமாய் நான் வாடித்த
அமுதச்சுவை. அதுதான்...

நியூட்ரின் பைனாப் டாபி ரோல்

குழந்தைகளே ! வாய் மணக்கும்
நற்களைவ தரும் நியூட்ரின்
பைனாப்பிள் டாபி ரோல்
நினைக்கும்போதே நாவில்
நீருறுவிறதல்லவா ! இன்றே
வாங்கிச் சுவைத்திருங்கள் !

தின்னத்தின்ன
திகட்டாமிட்டாய் !

நியூட்ரின் கன்செக்ஷனரி கம்பெனி
பிரைவேட் லிமிடெட், சித்தூர் (ஆ.பி.)

அஜீர்ணம் என்றால் குழந்தை மீது எரிந்து விழுவானேன்?

ஹ்யூமெட்ஸ்
மிக்சர்
நினைத்திருந்த
சிறந்தது

அஜீர்ணத்தால் பாதிக்கப்பட்டால் உட்கொத்து வயிற்றுப் பெருமலும், எரிச்சலும் ஏற்படுவது இயற்கை. குழந்தைகள் மீது எரிந்துவிழத் தோன்றும். தாய்களின் அன்பு தணிந்து காணப்படும்.

ஹ்யூமெட்ஸ் மிக்சர் அருந்துங்கள். அது விரைவில் நிவாரணம் அளிக்கின்றது. வலியுண்டாக் கும் அலிவர்களைச் சமைப்படுத்தி ஜீர்ண உறுப்புக்கள் சரிவர செயல்படுவதற்கேற்ப பாதுகாப்பு அளிக்கின்றது.

ஹ்யூமெட்ஸ் மிக்சர் குழந்தைகளின் வயிற்று உபாதைகளுக்கு நலனது. வயிற்றுப்போக்கு இறந்தால் அவினேசுரத்த ஹ்யூமெட்ஸ் மிக்சர் (உறுப்பு மூடி) துணைவிக்கும்.

C.J. ஹ்யூமெட் & என் (இந்தியா)
கிளர்வேட் மிமிடெட்
150A, 2, மயன் @ ரோடு, சென்னை 2

CJH-50991

உங்கள் அனல்உலை சுட்ட கற்கள் காலதாமதமாக இயங்கினால் ஒவ்வொரு கணமும் பணம் விரயமாகும்

இதைவிட அதிமோசம் இது எப்பொழுது இயங்கத் தொடங்குமோ
என்று தெரிந்து கொள்ள முடியாதது.

ஆனால் இந்தப் பிரச்சனை உங்களைத் தீண்டாது. நீங்கள் உங்கள்
தேவைகளை ஒரிஸ்ஸா சிமெண்ட்டும் ஒப்படைத்து விட்டால், இதில்
காலதாமதம் கிடையாது; எங்களிடம் சரஸ்ஜாப்புகள் இல்லை. உங்களுக்குக்
குறிப்பிட்ட காலத்தில் உங்கள் அனல்உலை கற்கள் வந்தடையும்.

நாங்கள் நீண்டகால ஆபீடர்களுக்கும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

நீங்கள் எங்கள் டாலம்பியா அனல்உலை சுட்ட கற்களை வாங்கினால்
அதன் தரம் ரிச்சயம் உயர்தரமாக இருக்கும்.

செய்யுறு 7112

ஒரிஸ்ஸா சிமெண்ட் லிமிடெட்

தொழிலகம் : எல்கங்குடி, திண்டிவனம், கந்தலி, ஒரிஸ்ஸா
தலைமை அகம் : 4, சித்தியா நாயகம், புதுச்சேரி-1

ஞாயிறு போற்றுதும்

ராஜாஜி

மிகவும் முக்கியமான விஷயத்தைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுவதில் குற்றமில்லை. ஆனபடியால் காயத்ரீ மந்திரத்தைப் பற்றி மறுபடியும் எழுதுகிறேன். சுயம்பூ என்று சொல்லப்படும் பல மூர்த்திகளும் விங்கங்களும் உண்டு. பக்தர்களுடைய பக்தியின் சக்தியினால் விங்கம் சர்வேசுவரனே ஆகி விடுகிறது. எந்த விக்ரஹமும் பக்தனுடைய பக்தியினால் சர்வேசுவரனே ஆகி விடுகிறது. நேரே ஈசுவரனைக் கண்ணால் கண்டு பூஜை செய்வது போல் பக்தர்கள் மூர்த்திகளுக்கும் விங்கங் களுக்கும் பூஜை செலுத்துகிறார்கள். விசுவாமித்திர முனிவர் தந்த காயத்ரீ மந்திரத்தின் விசேஷம் என்னவென்றால் பூஜை செலுத்தும் மூர்த்தி நிஸ்ஸந்தேக சுயம்பூமூர்த்தி. வானத்தில் தினமும் உதயமாகி, தினமும் மறைந்து மறுபடியும் உதய மாகும் ஆதித்ய மூர்த்தி புலனுக்குச் சிக்காத சர்வேசுவரனுடைய விங்கம் ஆவான். மூர்த்திகளுக்குள் நிறந்து விளங்கும் சுயம்பூ மூர்த்தியாவான். அந்த ஜோதிக்கு காயத்ரீ மந்திரம் மூலம் பூஜை செய்கிறோம்.

சூரியன் வெறும் விங்கம் மாத்திரம் அல்ல; சர்வேசுவர னிடமிருந்து அதிகாரம் பெற்ற பிரதிநிதியாவான். "ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்" என்று இளங்கோவடிகள் பாடிய ஆதித்ய பகவான் இந்தப் பூமண்டலத்திலுள்ள எல்லா உயிர்களுக்கும் உயிரைத் தந்து, அன்னம் தந்து, மனோபலம் தேகபலம் ஆரோக்கியம் எல்லாம் தரும் ஈசுவரப் பிரதிநிதி.

பகவான் சூரிய நாராயணனைத் தினமும் வணங்குவோ மாக! சமயம் வாய்த்தபோதெல்லாம் காயத்ரீ மந்திரத்தை மனத்தில் ஐபிப்போமாக, பொருள் அறிந்து ஐபிப்போமாக!

ॐ ससविश्वेभ्यः

सर्गोः देवस्य धीमहि

धियो यो नः प्रचोदयात् ।

மந்திரத்தின் பொருள் என்னவென்றால், ஆதித்ய பகவா னுடைய ஜோதியை உள்ளத்தில் அமைத்துக் கொண்டு தியானிப்போமாக, அந்த ஜோதி நம்முடைய எண்ணங்களை ஆள்வதாக; அதாவது பாப எண்ணங்கள் மனத்தில் இடம் பெறாமல் பகவான் ஆதித்தன் காப்பானாக.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

கம்யூனிஸம் பரவியதே தடுக்க வேண்டும் என்பதில் நிகலஸ் திரைத்துடன் வேறு தான் தம் நாட்டினருக்கு எதிர்முகம் கொடுத்துத் தான் வந்தார். ஆனால் பிரான் விஷயங்களில் கடுப்பாயில் அமெரிக்கா ஒதுக்கித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று பெரும்பான்மை அமெரிக்க மக்களும், ஆட்சி எந்தந்த இர சனபகளும் பிடிவாதமாக இருந்து வந்துள்ளன. இந்த எதிர்ப்புக்கு ஏதேனும் அடிப்படை விடத் தீர்மானித்து விட்டார் நிகலஸ்.

கம்யூனிஸம் பரவிச் சென்றே வகுப்ப சமயத்தில் அமெரிக்கா செலுத்தும் இருக்க எண்ணுவது அவியேகமான கொள்கையும். மற்ற எல்லா விஷயங்களிலும் விட்டு விட்டு, அமெரிக்கப் பண்டங்களிலுக்கு சேதத்தில் மூர்க்கி கொட்டு பிடிப்பதே முக்கியமான தோக்கமாகி விட்டதாகத் தோன்றுகிறது.

★

ஸ்தாபன காங்கிரஸ் தற்கொடைக்கு முடிவு செய்திருப்பதாகக் கான்கிறது. அரசியல் சாணத்தையே உள்சபை காக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை அது விட்டு விட்டது. மாறாக, சாணமை உறுதி கூறும் அடிப்படை உரிமைகளை நீக்கிவிட வேண்டும் என அது விரும்புகிறது. அதாவது இந்திரா காங்கிரஸை அது

முற்றித் தாம் ஆதரிக்கிறது. இது ஆதரவாகத்தான் ஆகும்.

ஸ்தாபன காங்கிரஸை அது ஆதரிக்கிற மட்டுக்கு எதிராக உள்ள கட்சிகளின் கொள்கைகள் ஒழுங்குபடுத்தி ஒழுங்குப்படுத்த வேண்டும் என விரும்புகிறதும். ஆனால் அதாவது, 'இந்திரா கொள்கையோடான எங்களுடைய துள்' என்று ஒத்துப் பாடத் தீர்மானித்து விட்டது.

தலைவர்களின் சொந்தப் போட்டியை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்சிப் போராட்டங்கள் நடப்பதை இந்திய மக்களால் ரசிக்க முடியாவிடும். இப்போது அகில இந்திய ஸ்தாபன காங்கிரஸுக்கு எதிர் காங்கிரஸ் இல்லாமல் வளத் தோன்றுகிறது. அது இருவிலே திரித்துவிட்டு அகத்தாக்கப்படுகிறது.

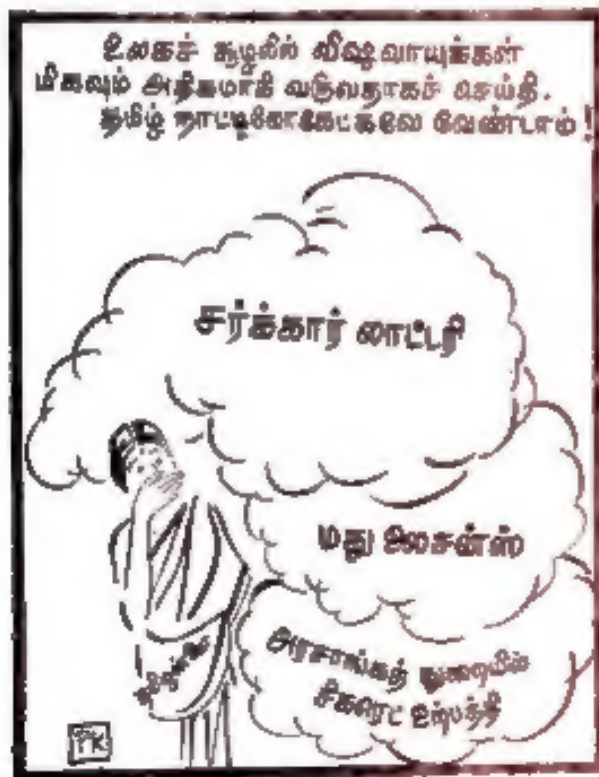
ஆகவே கட்சிக்கு எதிராகவே இருப்போம் என்று ஸ்ரீ சாதிச் அளி அடித்துப் பேசியிருப்பதையும், ஆகவே கட்சியின் கொள்கைகளை அது அப்படியே ஏற்படுத்தும் மக்களால் இயைத்துப் பார்க்கவே இயலாவிடும்.

கம்யூனிஸம் வந்துவிட்ட உட்பாது என்ற கருத்தில், மகாபுருஷர்களே அரசியல் சாணத்தை வகுத்து நமக்கு ஒரு பெரிய பிது ரமாந்திர சேகரமாகத் தந்தனர். இந்தப் பெரியவர்களின் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் திரஸ் வந்து விட்டது. சாணத்தின் மீது போர்

தொடுக்கும் ஏதேனாவதிகாரிகளிடமிருந்து அதைக் காப்பதற்குப் பதில், அவர்களுக்கு ஆதரவாகப் பணம் தந்து தானும் போராட்டத்தில் இறங்குகிறேன் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் முடிவு செய்திருக்கிறது. இன்று உலகிரோடு இருந்து இதைக் காண்கிற எங்கள் ஏற்பாடு வேதனை மகத்தானது.

★

பங்களா தேசத்திலிருந்து வரும் ஒரு கோடி அளவிற்கு இந்தியா கவனித்துக் கொள்ள வேண்டிய கருத்தும் எனப் புலிவாழ்வு மத்திய ஸ்ரீ காங்கிரஸ் கூறி யிருக்கிறது. ஆகவே, நிகலஸ் மிகவும் முற்றி விடுகிறது. உ. என்.வே, இப்போது இந்திய அரசாங்கம் ஓர் அறிமுகவியலான நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். 'உணர்ச்சி காப்பாட்டலர்கள்' பங் கௌ தேசத்தை அங்கீகரிப்பதே அறிமுகவியலான நடவடிக்கை என எண்ணுவார். ஆனால் நான் அதைச் சொல்லவில்லை. பங் கௌ தேசத்தை அங்கீகரிப்பது நமக்கு உண்மையான அதிகரிக்குமே 'அங்கு' துணைக்காது. நான் கூறும் அறிமுகவியலான நடவடிக்கை கட்டுப்பாற்றித் தெரிய சர்க்காரை திரையுபித ஆகும். செயலம்

நிஞ்சுக் குடம் வாய்க்காத
 ஞ்சுக்கு தெருக்கடிவரை
 உணர்த்தி, அவர்நில்
 பொக்கை மாற்றி இதுவே
 உதவும். இதனால் முயற்சி
 இந்திரா காந்தியின் முக்
 கியத்துவமும் அத்தனையும்
 ஓங்கும். தாம் எடுக்கக்
 கூடிய பின்புலத்த து-
 வடிக்கையையும் விட,
 இதுவே சத்திரமாய்வு
 என்பதை முயற்சித்திரா
 உணர வேண்டும். சிறி
 தும் காலம் கடத்தாமல்,
 இதனைச் செய்ய வேண்
 டும். அதாவது முஜீப்-
 உர்-ரஹ்மான் எதிரிகள்
 தூக்கில் போட்டு விடுவ
 தற்குமுன் இந்த நட-
 வடிக்கை எடுக்க வேண்
 டும். பிரிவினை விரும்பு
 பொருக்குத் தலைவரான
 முஜீப் - உர் - ரஹ்மான்
 ஏற்படச் பாதித்தான்
 ஆட்டித் தலைவர்கள்
 பேச்சுவார்த்தை நடத்து
 மாறு நாம் வாய்க்காத
 னைக் கொண்டு வற்
 புறுத்த வேண்டும்.
 முஜீப்-உர் - ரஹ்மானுக்
 குத் தண்டனை விதிக்கப்
 பட்டு விட்டான். ஆத
 னால் உணர்ச்சி மீளாத்
 தெழும: அதன்பின்
 பேச்சு வார்த்தைக்கே
 இடமில்லாத போதும்.

★

சென்னை நகரப் பன்
 யிக்கடங்கனின் தலைமை
 ஆசிரியர்கள் மகாபாடு
 கூட்டி, ஆங்கில மீடியம்
 வகுப்புக்களை விரிவுபடுத்த
 துவதற்கு அனுமதி வழங்

குமாறு தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்தை வற்
 புறுத்தியுள்ளனர். இதுபோன்ற தலைமை
 ஆசிரியர்களின் சர்க்காரிடம் அனுமதி கோர
 நேர்ந்திருப்பதே விசித்திரமாகும். மாண
 வர்கள், அவர்களது பெற்றோர், தலைமை
 ஆசிரியர்கள், கல்துரைத் தலைவர்கள் ஆக
 வரும் ஆங்கில மீடியம் வகுப்புக்களையே ஆதரித்
 திருந்தனர். ஆயினும் பணத்தைக் கொண்டு
 எதையும் விடக்கூட வாய்க்காது. முடியும்
 என்ற கருத்தில், சர்க்கார் இப்போது
 ஆங்கில மீடியத்துக்கு எதிராக உபகாரச்
 சம்பளங்களை வழங்குகிறது.

★

கரு என்பது ஒன்று மாதங்களை ஆண்ட
 னையே உயிர்த்து உரிமை பெற்றுவிடுகிறது.
 அதன் பின் அதைத் தாய், அல்லது தந்தை
 யின் சொத்தாகக் கொள்வதற்கில்லை. எனவே
 கருச் சிதைவு செய்வது கொடுமையே வாகும்.
 வளர்ச்சி பெற்ற மனிதனைக் கொல்வதற்கும்

மாதங்கள் கொடுத்திருந்தால் மது சித்தனாமி
 ஓட்டம் பிடிப்பான்!

தெற்கும் வித்தியாசம் இல்லை. உடல் உபா
 னையில் அவதி தாங்க முடியாதவர்களுக்கு
 மருத்து கொடுத்துக் கொல்வதைவிட, எதி
 ராணியின் ஒப்புதலைப் பெற்றே அவனைக்
 கொல்வதைவிடக் கொடுமையானது. கருச்
 சிதைவுக்குச் சட்டப்பூர்வ ஆதரவு தருவது.
 ஏனெனில் இந்நிலை கொலைக்கு ஆளாகும்
 உயிரின் ஒப்புதலை நாம் பெறவில்லை.

அமெரிக்காவில் ஸ்டிரீப் பூவுக்குத் தொடர்பு
 கலைச் சம்பிரதாயக் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்த
 துவதால் ஏற்பட்டுள்ள விபரதங்களை அந்த
 நாட்டுச் சட்டமகன் விளக்குகின்றன. கருச்
 சிதைவைச் சட்டப்படி அங்கீகரிப்பதில் இங்
 வித தார்பிகச் சிதைவும் உள்ளடங்கியதே.
 மக்கட் தொகையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்
 காகக் கருச் சிதைவை அனுமதித்துச் சட்டம்
 போட்டுவிட்டனர்; ஆனால் இதனால் ஏற்படக்
 கூடிய துர்தேசங்களை எவ்விதத்திலும் கட்டுப்
 படுத்த முடியாது.

அன்பார்ந்த நேயர்களுக்கு

அட்டைப்பில் 'கக்'யின் காவல் தெய்வமான கணபாதசைக் கண்டவுடன் காரணத்தை கண்டித்திருப்பீர்கள். ஆம், 'கக்'யி லுட்ப்பது பிராயங்கண்டப் பூர்த்தி செய்து, முப்பத்தோராஸது வயதில் பிரவேசிக்கிறது. வயது முப்பது ஆனதும் இலக்கியத் தொண்டு முப்பது என்பதில்லை. அது என்னும் இவ்வையாகவே, இவ்வையாகவே, ஆற்றலுடன், அன்புடன், அருடும், அறிவுடன் மிளிர்ந்து வர ஆவழகன் அருள்பாலிப்பான்.

'கக்'யின் பிரத்த நினைம் என்றவுடனே இயல்பாக என் நினைவு, இத்தப் பத்திரிகைக்குப் பெயர் தந்த ஸ்ரீ ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தியையும், இதன் தொண்டாற்றுவவரான ஸ்ரீ டி.சே. கிதம்பரநாத முதலியார் அவர்களையும் கற்றிப் பட்குகிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியின் எழுத்து வறுமையில் உருவான எண்ணற்ற எழுத்தாளர்களும், ஸ்ரீ டி. சே. கி.யின் ரசிக உணர்வை மார்க்கமாகக் கொண்ட இலக்கிய ஆய்வாளர்களும் வாரா வாரம் அவர்களை நினைப்புகட்டி கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் பாண்டி அஞ்சலியைச் செலுத்துகிறேன்.

பாண்டியத்தில் பெரும்பாலும் வெளிட்டு, உறுதியை உண்டாக்கிக் கொண்டே, புதுவையில் கிளா மரப்பில் புது மலர்மீடப் பூத்துச் சொரிவதே கக்'யின் குறிக்கோள். தொன்று தொட்ட நமது பாரத மரபை மறவாமல் காத்தும் தரும் பள்ளியை 'கக்'யி விருதுமாக ஏற்றிக்கிறது. சநாதன பாரத தரிசம் புக புலாந்திரங்களை அறுத்துத் தந்துள்ள உயர் பண்புகள் அகத்திலும் ஸ்ரீத்தியாக வினயமும் ஐக்கிரு ஸ்ரீ நாமமோடி பெரிய வாளில் அருளுரைமீடப் பிரதிபலிக்கும் 'கக்'யி' நாயகி வருவதைப் பெரிய பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன். பூரணத் தாய்வை வாய்ந்த அத்திரு உலாந்தித்திருத் திரைக்குப் பூரண வாகசங்களை தேவர்கள் நெஞ்சொழித் தில் பொதித்துக் கொள்வார்கள் என நம்புகிறேன். நடமாடும் தெய்வமாகப் பெயர் வாரிப் பத்திரிகைகள் பிரத்த நினைத்திற் பணிந்து, 'கக்'யி' மேதாமி மேதாமி செழித் தொங்கி, நல்லறங்களை இயம்ப அருள்புரியுமாறு பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஆரம்ப காலத்திலிருந்து அரசியல்-சமயம்-இலக்கியம் அகத்திலும் 'கக்'யி'க்கு ஸ்ரீவா தாரமாக இருந்து உயிர் ஊட்டி வரும் பூர்வ ராஜாஜியின் திருவயுகளை வணங்குகிறேன். அவரது தெய்வத் திருத் தொண்டுகள் ஒரு கருவியாகக் கக்'யிப் பத்திரிகையை அயர் உயர்த்தெற்றிருப்பது நம் பேரதிருஷ்டம். கக்'யிக்கு அவரிடம் நிச்சாயம் வாழ்த்துக் கொண்டு போதே, இறைவனிடம் அஞ்சும் நின்ற ஆயுதம் பிரார்த்திக்கிறேன்.

புதிய ஆண்டில் கக்'யி நாயகிக்கும் புதுமை களைக் கருதுகிறேன். பத்திரிகைகள் வெளி யாகும் விஷயத்தின் புதுமை ஒருபுறமிருக்க, பத்திரிகைகள் அமைப்பிலேயே இன்னும் ஒரு விவ வாரங்களில் புதுமை ஏற்படப் போகிறது. உங்கன் அபிமான கக்'யி, கூடிய சீக்கிரத்தின் மிக உயர்ந்த ஆதம் - சென்ட்ரேலி பத்திரித் தில் அச்சாமி, நாளை வண்ணங்கள் கொழும் அருளுக் கீழ்ப்பொருளாக விளையப்போகிறது.

விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நவீனக் கருத்துத் தவிரைமால் நவீனம் எனத்தக்க. 'சென்ட்ரேலி' தொடர்களை அடுத்த இதழி லிருத்தே தொடங்குகிறது.

கக்'யி வெளியி விழா தாலம் போட்டியில் பசிக் தெற்றவரான ஸ்ரீ பி. வி. ஆர். 'சென்ட்ரேலி' என்ற இத்த தாலுக்களை சென்ட்ரேல் ஸ்டீடெயில் பல மாதங்கல் ஆராய்ந்தார். அதன் ஊடாகக் கண்டு முதல் 'ஷண்டிங் யார்டு' வரை பல இடங்களையும் துறவிப் பார்த்தார். அங்கே எத்தனையோவிதமான பழனி்கள் வருவதும் போவதுமாக இருப்பது ஒருபுறமிருக்க, அங்கக் கட்டடத்துக்குள்ளாள் எத்தனையிதமான அதுவங்களில் எத்தனை எத் தனை பேர்கள் சுடும்புகுக்கிறார்கள்! ஒரு ஊரையும் விட்டு வைக்கவில்லை பி. வி. ஆர். க்'யி ஆன் வரப்பிரஸ்டென்ட். முதல் போர்ட்டு வரை சகலமான பேர்களுடனும் பழகினார். சென்ட்ரேலிய் வேறு பல ரச ஆசாயிகளும் உண்டு. பிளாட்டாரத்தையே குடியிருப்பாக்கிக் கொண்டார்கள்; பிப்பாக் செட் வேடிகள் போன்குரே பற்றியும் அறிந்து கொண்டார் பி. வி. ஆர்.

இத்த ஆராய்ச்சிகள், உரைவாட்டங்களில் விவரங்கள் பிரத்தது "சென்ட்ரேலி".

குடத்துல் விளக்காக, அரும் செயல் செய் தும் அதன் பெருமைகள் உலகநிரந்தரம் களாய்ப்பவர் இருப்பார்கள். இந்தக் குடத்து விளக்குகளைக் குன்றின் மேலிட்ட திப்பாக்கக் 'கக்'யி' குடவருகிறது. உலகாக்கும் பழக்க மான ஒருவர் இக்கிதம் பாராட்டுக்குரியவர் எனத் தொடர்ந்து அவரது அருளுசையகிக் 'கக்'யி'க்கு எழுதி அனுப்புங்கள். தெற் தெடுத்துப் பிரசுரிக்கிறோம்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அநேக மாகக் குடத்து விளக்காக உலக ஒரு ஸ்தான திபந்தையும் குடநிலேற்ற இருக்கிறதும், புவித் அக்கை ஸ்ரீ சாரதாமணி தெய்வை பாலன் ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரின் பத்திரி என்றும், பதிவின் அரிய டீட் என்றும் தென்கன் அதிரிகள். ஆறாய் அவரது என்னை, உயரிய, வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தைப் பெருகப்பாரேன் அறித்திருக்க - மட்டமார்கள். உபதிகம் - பிரம்ம குத்திரம் - பகத்திரை இம்மூன்றையும் ஐத்த சமயத்தின் 'பிரம் தான திரயம்' என்பர். இவ்வாரே நவயுகத் தின், ஸ்ரீ சமயகிருஷ்ணர் - விவேகானந்தர் - சாரதா தேவி இவர்களைத் தீவிர சரித்திரம் 'பிரத்தான திரயம்' எனலாம். மூல்பே 'கக்'யி'யின் ராமகிருஷ்ண, விவேகானந்த சரித்திரம் எழுதிய ஸ்ரீ ரா. கணபதி அடுத்த சில வாரங்களில் ஸ்ரீ சாரதாவின் சரிதையை ஏம் தொடராக எழுதிப் பிரத்தான திரயத் தைப் பூர்த்தி செய்பவருக்கிலார். இன்று போன் குரம் போகும் போக்கில் அவசியம் பழத்த, பாய்பெறு வேண்டிய சரிதம், புவித் சாரதாவின் வரலாறு.

இலக்கியத் தெய்வமான ஆதி சாரதையை வணங்கி, உலகலில் நன்வாழ்த்தைக் கொரு கிறேன்.

ச-த-க-வம்

"ஐயோ! அன்றைக்கு நாம் கோய முத்தாருக்கு என்னத்திற்காக வந்தோம்? நம்முடையே ஏதாவது மறியல் நடத்திப் போகாமல் சிறை புருத்திருக்கக் கூடாதா?" என்று என்னி மருப்பதி பெருமூக்க விட்டான். அன்று தான் கோயமுத்தாருக்கு வந்ததற்குள் என்னை விபரீதங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன? தனக்கு மட்டுமா கஷ்டம்? செத்திருவுக்கும் பெரியண்ணனுக்கும் அவ்வளவு பெரும் விபத்துக்கள் நேர்ந்து விட்டன?

செத்திருவைப் பற்றி நினைக்கும் போதே அவனுடைய நெஞ்சு சொக்க முடியாத வேதனை அடைந்தது. அவனுடைய கதி என்ன ஆயிற்று? பல வந்தமாய்க் காரர்கோடக் கவுண்டருக்குக் கல்யாணம் செய்து வைத்திருப்பார்களோ? ஒரு வேளை, அவன் உயிரை விட்டிருப்பானோ? - பாவிகள் ரொம்பவும் அவனை இம்சித்திருப்பார்களோ? "ஐயோ! நம்மை நம்பிய அந்த அபிஷப் பெண்ணுக்கு தம்மால் அணுகுலையில்லா விட்டாலும் ஆபத்தல்லவா அதிகமாகி விட்டது?" என்று எண்ணியபோது மருப்பதியின் இதயம் துடித்தது. ஆம்; அன்றிரவு, தான் அந்த வீட்டில் ஒளிந்திருந்து திடீரென்று வெளியே வந்ததற்கும், செத்திருவின் மேல் அந்தக் கவுண்டர்களுக்கு இம்மாத போய்வாத சத்தேகங்கள் உண்டாகி யிருக்குமல்லவா?

செத்திருவுக்கு மட்டும் ஏதாவது தீங்கு நேர்ந்திருந்தால் அதற்குக் காரணமா யிருந்தவர்கள் மேல் பழிக்குப் பழி வாய்விடைய தீருவதென்று மருப்பதி சங்கடம் செய்து கொண்டான்.

காரர்கோடக் கவுண்டர் அவன் மனக் கண்ணின் மூன்றால் தோன்றும் போதெல்லாம் அவனுடைய இரத்தம் கொடுத்தது; நரம்புகள் எல்லாம் புடைத்து எழுந்தன. "அதற்கு எல்லாம் யாவது ஒன்றுவது? வெறும் கைத்தியக் காரத்தனம். இப்படிப்பட்ட பாதகரீகை எத்த விதத்திலாவது யமலோகத்துக்கு அனுப்பினால் அதுவே பெரிய புண்ணியச் செயலாகும்" என்று அடிக்கடி எண்ணிவிட்டான்.

பெரியண்ணல் மீது காரர்கோடக் கவுண்டரின் கத்தி பாய்ந்த காட்சி அடிக்கடி அவன் மனக் கண் முன் வந்து காரர்கோடக் கவுண்டரின் மேல் அவனுக்கு இருந்த கோபத் தீவைய இன்னும் தூண்டிவிட்டு ஜுவலிக்கச் செய்தது. பெரியண்ணனுடைய கதி என்ன வாயிருக்கும்? தானே எழுந்து போயிருப்பானோ? அவ்வது கவுண்டர்கள் வந்து தான் அப்புறப்படுத்தி யிருப்பார்களோ? அவ்வது இந்தப் பாக்க உலகை விட்டுப் போய்விட்டானோ?

மூன்ற தினங்கள் வரையில் இவ்விதம் அவன் உள்ளம் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. இன்னும் சில தினங்கள் இப்படியே தன்னைத் தனி அறையில் போட்டிருந்தால் ஒருவேளை கைத்தியம் பிடித்து விடுமோ என்று கூட அவனுக்குத் தோன்றத் தொடங்கியது.

ஐயோ! அப்படி ஏதாவது நேர்ந்து விட்டால் செத்திருவின் கதி என்ன? - இந்த எண்ணம் தோன்றியபோது, விரிந்து மலர்ந்த கண்களில் நீர்த்த துளிகளுடன் கூடச் செத்திருவின் சோகம் ததும்பும் மூகம் அவன் மனக் கண் முன் வரும். அப்போது

அவனுடைய நெஞ்சு வெந்து போவது போல இருக்கும். இந்தக் துயர நிலையை மறப்பதற்காக மகுடபதி காங்கிரஸ் இராக் கதையையும் காத்தி மகாணையும் தேவியப் போலிஸ் மற்ற அம்சங்களையும் பற்றிச் சித்திக்க முயன்றான்.

மூன்றாம் நாள் பிற்பகலில் மகுடபதி இத்தகைய சித்திகைகளில் ஈடுபட்டிருந்த போது திடீரென்று சில போலிஸ் சேவகர்கள் வந்து அவனை அடைந்து வைத்திருந்த கொட்டிக்கு முன்னால் நின்றார்கள். கதவு திறக்கப்பட்டது. அவர்களுடைய உத்தரவுப் படி மகுடபதி வெளியேறினான். வாசலில் போலிஸ் வண்டி காத்துக் கொண்டிருந்தது. அதற்குள் ஏற்கனவே தாவிந்து காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் இருந்தார்கள். மகுடபதியும் அதற்குள் ஏற்றப்பட்டான். போலிஸ் சேவகர்களும் ஏறி உட்கார்ந்ததும் வண்டி புறப்பட்டது.

எல்லோரையும் கோர்ட்டுக்குத்தான் அழைத்துப் போகிறார்கள் என்று மகுடபதி நினைத்தான். வண்டியில் ஏற்கனவே இருந்த தொண்டர்களில் ஒருவரையும் மகுடபதிக்குத் தெரியாது. அவர்கள் எல்லாம் "மகாத்மா காந்திக்கு ஜே!"

“வந்தே மாதாம்!” என்று உரத்த குரலில் கொஷமிட்டார்கள். மகுட பதிகத்து இந்தக் கொஷத்தில் கலந்து கொள்வதற்கு வேண்டிய உற்சாகம் இல்லை. ஆகையால் மேலாண்மையாக இருந்தான். தோண்டர்களின் கொஷத்தினால் கலவரப்பட்டு விதியில் போய்க் கொண்டிருந்த ஜனங்களைப் போலீஸ் வண்டியை தோக்கிறார்கள். அவர்களின் யாராவது தங்குதல் தெரிந்தவர்கள் இருக்கிறார்களா. இந்தநாள் சமிக்ஞையினால் செய்தி தெரிவிக்கலாம் என்று மகுடபதி ஆவதுடன் வண்டிக் கம்போனில் வழிவாகப் பார்த்துக்கொண்டே போனான். ஒரளவும் அவற்றுக்குத் தெரிந்தவர்களாக எதிர்ப்படவில்லை. எதிர்ப்பட்டாலும் இரும்பு வண்டி கூண்டுபோல் அமைத்திருந்த போலீஸ் வண்டிகளுக்குள்விருந்து அவனால் ஒன்றும் பேசுவதற்கு முடியாது. வண்டி வேறு திசையில் வேகமாய் போய்க் கொண்டிருந்தது.

கோர்ட்டில் கொண்டு போய் விறுத்தியதும், தம்போர் போய்க் கேள் என்று லக்ஷணீட்டு, அன்றிரவு நடத்த சம்பவங்களையும் சொல்வவாமா என்று மகுடபதி யோசித்தான். அதனுடிக் தெளிவாகக் கித்தனை சேவைய முடியாவிட்டாலும், அதனால் பயன் விளைவது என்று தோன்றியது. முதலில், மற்ற தோண்டர்கள் தங்களை வெறுத்துக்குப் படுத்தவன் என்று கீழ்த்துக் கொள்வார்களா, மற்றப்படி மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் தான்

சொல்வதைக் காது கொடுத்துக் கேட்க மாட்டார். கேஸுக்குச் சம்பந்தமில்லாத விஷயம் என்று சொல்லி, தான் பேசுவதற்கே இடம் கொடுக்க மாட்டார். கார்த்தோடக் கவுண்டர், மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடமும் தன்னுடைய டைக்டர்ஸ் போட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடுமல்லவா? ஏதாவது ஜாமீன் கேஸ் என்று தன்னை ஒரு வருஷம் சிறைக்குள் தள்ளிவிட்டால் சேந்திவிடும் நிலைமை என்ன? இப்படிச் சொர்ட்டில் என்ன சொல்வது என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியாமல் மகுடபதி தனித்துக்கொண்டிருந்தபோது, அந்தப் போலீஸ் மோட்டார் கோயமுத்துர் நகரில் எஸ்டேஷனத் தாண்டிக் கொண்டிருப்பதை மகுடபதி கவனித்தான்.

“இதென்ன? நம்மைக் கொண்டு குக்குக் கொண்டு போகவில்லையா? எங்கே கொண்டு போகிறார்கள்?” என்று மகுடபதி மற்றத் தோண்டர் களைப் பார்த்துக்கேட்டான். அவர்களில் ஒருவன், “இது தெரிவாதா உளக்கு? நம் போலீஸ் கேஸ் நடக்காதாம். கோயமுத்துருக்கு வெளியே எஸ்டேஷனாவது ஞாந்திக் கொண்டு போய் விட்டுவிடும் படி ஐக்கா மாஜிஸ்ட்ரேட்டின் உத்தரவாம்” என்றான்.

இந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும் மகுடபதிக்குப் புத்தியூர் வந்தது போலிருந்தது. இன்னும் சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் தங்களுக்கு விடுதலை வேடத்து விடும் என்ற எண்ணம்

ஸ்ரீ காமகோடி வித்யாபவணம்

காமகோடி பட்டாபிதி ஸ்தூபுர ஸ்ரீ சங்கராசாரிய கலாமலையில் நடந்தானின் பேரில் இந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் “ஸ்ரீ காமகோடி வித்யாபவணம்” உருப் பெற்றது. ஸ்ரீ எஸ். பி. சதானிவர் அவர்களைத் தலைவராகவும், ஸ்ரீ எஸ். வி. வேங்கட ராமலையும், ஸ்ரீ எம். தீமசண்டையும் துணைத் தலைவர்களாகவும் கொண்டது இந்த “பவணம்”. வேதங்கள், ஆகம் சாந்திரங்கள், அக்ஷரத் தத்துவ போதனை மற்றும் சமய வளர்ச்சிக்கூறிய விவாதங்கள் ஆகியவற்றை ஊக்குவிப்பது பவணத்தின் நோக்கம். கவிதை, புரோகிதப் பயிற்சிக்கான அடிப்படைகளை அமைத்துத் தருவது ஒரு முக்கிய விடையம். கலாமலையில் ஆக்கவழியடி நடவடிக்குத் திட்டமாக “பிரயோகப் படைகள்” தொடங்கிவிடுகிறது. பூவுறு விதிமுறைகளை வேதபூர்வமான அடிப்படையில் உற்றுத் தந்து தோன்றி அமைச்சு செய்வது இந்தப் பாடநூலின் நோக்கம். இதற்கென லுக்கு வருட முழுதோப் பயிற்சி திட்டம், சற்றுணர்ந்த பெரிமொள்களால் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உபத்யைக் ஆன பஸ்வரண் தவறுக்குப்பட்ட சிறுவர்கள் (ஸ்மார்த்த, கவயத்யை, உத்ய போன்ற எம்மாப் சீடிகளையும் சேர்த்த சிறுவர்கள்) சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்களா. மற்றப் பெரும் மாணவர்களுக்கு இவ்வம் “பவணம்” இருப்பிடம் அளிப்பதோடு, அவர்களது பெற்றோருக்கு உதவிப் பணம் தரவும் ஏற்பாடு செய்யப்படும். இதற்கான முழு ஆதரவையும் ஆண்டுச் செலவும்கள் அளிக்கக் கோருகிறது. 250 ஆயாக்கும் அதற்கு தேவையான தன்கொடைகளுக்குப் வருமான வரியிலிருந்து நன்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1972 நவம்பர் “கார்த்திகி” ஸ்ரீ காமகோடி வித்யாபவணம், 9, வித்யாப நகரத் தெரு, சென்னை-38” என்ற விவரத் தகவல் அனுப்பித் தந்து இந்த நற்பணி தொடர் உதவுக!

அவனுக்குக் குதிகலமே உண்டாக்
கிற்று. போலீஸ் வண்டி அது வேக
மாகச் சென்றது போய், அவன் எண்
ணக்களும் விளரந்து சென்றன. விடு
தலை விடைத்ததும் செத்திருவதைத்
தேடும் முயற்சியில்தான் ஈடுபட்ட வேண்
டும். அதை எப்படி ஆரம்பிப்பது?
என்? முதலில் பாஜி வயி-துட்டி
அடியாசரமி முதலியார் வீட்டுக்குத்
தான் போக வேண்டும். முதலியார்
எப்படிப்பட்டவரா யிருந்த போதிலும்
அவருடைய பெண் - செத்திருவின்
தோழி - தனக்கு ஒத்தாசை செய்யலா
ரல்லவா?

அதி வேகமாய்ப் போய்க்கொண்
டிருந்த மோட்டார் வண்டி சட்
டென்று சாலைமீது தின்றது. மூன்று
தொண்டர்கள் இறக்கி விடப்பட்டனர்.
அவர்கள் "வந்தே மாதரம்" என்று
கொஷித்தார்கள். வண்டியிலிருந்த
வர்கள் எதிரோடு செய்தார்கள். மறு
படியும் வண்டி கிடைப்பிற் துரிதமாய்ச்
சென்றது. கால் பணி நேரம் போன
பிறகு மீண்டும் தின்றது. இரண்டு
தொண்டர்கள் இறக்கி விடப்பட்ட
டார்கள். பிறகு வண்டியில் மகுடபதி
குருவந்தான் இருந்தான்.

மகுடபதி பொறுமை இழந்து வண்டி
விலிருந்து குதித்து விட்டதாய் என்ற
நினைவக்கு வந்தபோது, வண்டியின்
வேகம் குறைந்தது. "இறங்குப்பா!"
என்றார் ஒரு போலீஸ் சேவகர்.
வண்டி சரியாக நித்தபதம்முள்ளாகவோ,
மகுடபதி இறங்கினார். இதனால்
தள்ளாடிக் கிழே விழப் போவவன்
மேதுவாகச் சமாளித்துக் கொண்டான்.

அவன் இறங்கியதும் போலீஸ் வண்டி
அந்தச் சாலைமேல் ஒரு பிரதட்சினம்
செய்து திரும்பி வந்த வாயிலே விர
ரென்று புறப்பட்டு அடுத்த நிரிஷம்
அமோகமாய்க் கிளர்விய சாலைப் புழுதி
ரிக் மறைந்து விட்டது.

அஸ்தமன சமயம், சூரியன் மேற்கத்
தெய்விய கண்ணப்பட்ட மலைத்தொடர்
கணுக்குப் பின்னால் மறைந்து விட்டது.
சாலை சிம்மாறுவதாய் இருந்தது.
எண்ணுக்கே எட்டிய தூரம் வரவே,
விடோ காணப்படவில்லை.

அந்த இடம் கொயமுத்தூரிலிருந்து
கமரீ முப்பது நாள் இருக்கலாம். அவ்
வளவு தூரம் எப்படி நடந்து போய்ச்
சேர்வது? சாலையில் ஏதாவது பஸ் வந்
தால் ஏறிக் கொள்ளலாம். இத்தனை
நேரம்கழித்துப் பஸ் வருமா? - இம்மாதிரி
யொசகை செய்து கொண்டு மகுடபதி

வினா த சம்பிரதாயம்

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை சம்பிரதாயம்.
இப்போது அநேகம் மறைந்து வந்தேனா. அந்தளக்
குறிப்புகளில் கல்மானம் தாமிர நாகன் ஞாய்
ளாம் என்று தகவலெனும். தாமிரநாடு நான்கு
பெண் விபுனர் மயத்தில்க் வந்திருப்பர் எனப்
பார்க்க. அன்று மத்தியமாம் மயத்தியாகிளம்
பெண் விபுக்கு அளவுத்து விருத்தியியாகிளம்.
அன்று விருத்தியில் தயிர் சந்தத்துக்கும் பதில் பால்
தோறு மயாறுவாகான். எய்விடு முடிந்தபின்
மயத்தி விட்டால் நடவண். மாய்க்கெல்லா
தாயாளாக வந்தளாம் புகவாகிளம். "தூண்டி"
என்று அகழக்கெய்தித் செத்தற்கு ஒழப்பு நிரந்த
அவர்கள் ஆடகனில் தெளிவாகிளம். அவர்க
ளுக்கு வாய்க்காக் பாடுவதை துட்டுவாகிளம்.
தெய்விய வேய்க்கெய்தித் செத்தவாகிளம். இத்தன்
அளக்கவாகிளம் பம்மாய்க் கொட்டு (தெய்விய)
மெய்க் என்றும் சொல்லக்கிளம். மய்யகம் மயத்தி
என்கிளம். அவர்க்கள் தயெய்க்கெய்தித் செத்த
மெய்க் விதவாகிளம். ஒரு சில தோறுகளில் மய்க்
புன்றும் இ சம்பிரதாயம் செத்த வந்தேனா.

தகவல்: ஆர். அனந்தராமசுந்தரனார்

சாலையோடு வந்து கொண்டிருந்தான்.
ஒரிடத்தில் சாலையில் முக்கத்தியும், என
காட்டி மரமும் காணப்பட்டன. கோய
முத்தூர் சாலையில் அவன் திரும்பிய
தும் எதிரே ஒரு மோட்டார் வண்டி
வருவதைக் கண்டான். "எவ்வளவு
வேகமாய் வருகிறது!" என்று நினைத்
துக்கொண்டே சாலையில் ஒதுப்புமமாக
நகர்த்தான். வண்டி, கொஞ்சம் மெது
வாவது போல் தோன்றியது. விட்ட.
நெருங்கியதும் அவனைச் சமீபித்து வந்
தது. "திருவள்ளூர் தாம் இவ்வளவு
ஒதுப்பியும் வண்டிமேல். இப்படி விடு
கிறாயோ?" என்று நினைத்துக் கொண்டே -
இன்னும் ஒதுங்கினான். ஆனால் வண்டி
யும் ஒதுங்கி அவன் பக்கமே வந்தது.
அடுத்த விநாடி, வண்டி அவன் மேல்
மோதிற்று. மகுடபதி திசைவிடுத்து
விழே விழுந்தான். (தொடரும்)

ஆஹா!
க்...ரீ...ம்!

ஆஹா!
ப..ழ..க்..க்..வை!

ஷாலிமார்

பப்பாட் க்ரீம் மற்றும் ஆரஞ்சு
க்ரீம் பிஸ்கட்டுகள்

தான் ஒரு மோவிராபாசு முகம் பிஸ்கட்டு கனம்
இருக்கிற பிஸ்கட்டு கனம், கனம் பிஸ்கட்டு கனம்
கனம் பிஸ்கட்டு கனம் பிஸ்கட்டு கனம்
பிஸ்கட்டு கனம் பிஸ்கட்டு கனம்
பிஸ்கட்டு கனம் பிஸ்கட்டு கனம்
பிஸ்கட்டு கனம் பிஸ்கட்டு கனம்
பிஸ்கட்டு கனம் பிஸ்கட்டு கனம்
பிஸ்கட்டு கனம் பிஸ்கட்டு கனம்

கனம் பிஸ்கட்டு
பிஸ்கட்டு கனம் பிஸ்கட்டு கனம்

பொன்னியின் செல்வன் அய்யர் கல்கி

நட்பத்தேடினும் அத்தியாயம்
நந்தினியின் மறைவு!

இவ்வந்த குதிரைகளைப் பார்த்து
வியத்தவர்களில் முதலில் கய உண்டாக
பெற்றவன் எவ்வளவுதான்.

"தேவி! இந்தப் போல் வயதில்
வன் தன் வெளித்தனத்தைக் காண
பித்து விட்டான். இவன் ஒன்றும்
இவன் நம்ப வேண்டாம்" என்று
தலைபொன் தன்வய தங்கத்தின் தன்
எச்சரித்திருக்கிறேன். கம்மைய் பிழர்
பதற்கு இவன் தான் ஆட்களைக்
கொண்டு வந்திருக்கிறான். ஆனால் இவ
ன் கம்மைய் பிழர் முடிவாக இவ
ன் தன்வய தெய்வமாயினு அன்புள்ளவன்
வந்ததாயும் முடிவாக வந்தான்.
பொன்னியின் மறைவு வந்ததாயும்
பிழர்வன் எவ்வளவுதான்" என்று
யதிரைவாதி.

அவ்வார்க்கடியான், "நந்தினி! இ
துப் பாதகமானதுடன் நீ போகாதே!
இவர்களுடன் நீ செல்கதிலும் நேர்த்த
வந்ததுக்கள் எல்லாம் கிடைக்கும்"
என்றான்.

நந்தினி! ஆழ்வார்க்கடியானைப்
பார்த்து, "திருமலை! நான் வேறு காட்
களாக ஒன்று கேட்டுக் கொண்டிருத்
தேன். அது நீயே இருக்கிறதா? என்
அன்னியிடம் அழைத்துப் போகும்படி
உன்னை வேண்டி கொண்டிருக்கிறேன்.
இப்போதாவது என்னை நீ என் தாயிடம்
அழைத்துப் போவதாக வாக்களித்
தால் உன்னுடன் வருகிறேன். இவ்வா
கியில் இவர்களுடன் போகிறேன்"
என்றாள்.

"நந்தினி! இனி என்னுள் அது
இவ்வாறு காணப்படும்..." என்று திருமலை
சொல்லுதற்குள் அவ்வளவு நேரம்
பெற்று, "இவன் என்ன அழைத்துப்
போவது? நான் அழைத்துப் போகி
றேன், வாருங்கள்!" என்றான்.

"ஆமாம்! ஆமாம்! இவன் உன்னை
உன் அன்னியிடம் யமலோகத்துக்கு
அழைத்துப் போவான். உன் அன்னை

வைத் கொண்டு போக உன்னையும்
கொண்டு யமலோகத்துக்கு அனுப்பி
கொள்வான்! நந்தினி! இந்தப் பாதகர்
கொண்ட சகலரும். இவையும் உனக்கு
வேண்டாம். இவர்களை ஒருவன் உன்
தாயைக் கொன்றான்! பத்திரவாதி
யின் முகத்தைப் பார்! கொடுகாரன்
என்று எழுதி யிருக்கிறது!" என்று
கொண்ட ஆழ்வார்க்கடியான்.

அவ்வளவு முகத்தில் கொந்தளித்த
கொய்த்துள், "பொய்! பொய்!"
என்று கத்தினாள்.

கீற்று முன் பாதகர் அது கொண்
படுத்த நந்தினியின் அன்னியை வெளி
யின் அந்தி காணப்பட்டது.

"நந்தினி! இது உன் அன்னியை என்
அன்னி அன்னியிடம் இருக்கிறா?
பாணா? அவன் இனி நான் பார்த்த
முடியுமாது?" என்றான்.

"சத்தென மிகுந்தாக இருக்கிறது
பென்னோ! கேட்டுக் தெரிந்துகொள்.
இவர்களை ஒருவரை கொன்றான். உன்
வந்தான் வெல் எறித்து உன் அன்னி
வைத் கொன்றான். இவன் நேரிடப் பார்த்
தான். அத்தனையக் கொன்றவனைப்
பித்தொடர்ந்து வந்தான்! பூங்குழி!
கொள்!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"ஆமாம்! நானே என் கண்ணால்
பார்த்தேன்! என் அத்தனையக் கொண்
றவனைப் பறி வாங்கியே இங்கு வந்
தேன்!" என்றான் பூங்குழி.

நந்தினி வயத்தியப் பிடித்தவன்
போல் வெறி கொண்டு, கிரிப்புக் கிரித்
தான். "பழி வாங்க வந்தாயா? பழி!
பழி! நான் தெரிவிப்பி வாங்கிய இவன்
என் போதகன்!" என்று கொஞ்சி
விட்டு, அவ்வளவுதான் பார்த்து,
"துரோகி! சண்டாளர்! இப்படியா
செய்தாய்!" என்றான்.

"நானி! நீ நினைப்பது தவறு! நான்
ஒரு துரோகரும் செய்யவில்லை! சோமன்

சாம்பவன் சக்கரவர்த்தியின்
மீது வேலை எடுத்தான். அந்த
மாளமயப் பைத்தியக்காரி
குறுக்கே விழுந்து சித்தான்.
அவள் திடீரென! இப்போது நீ
என்ன சொல்கிறாய்? எங்க
நடந் வரப் போகிறாய், இங்
ளையா? அதை, குதிரைகள்
நெருங்கி வந்து கிட்டின!
என்றான்.

அவற்றையெல்லாம் வார்த்தைகளின்
நத்திய சாதிப் மரங்களின்
கொண்ட தாத்த தோன்ற
ளில்லி. கிடையாது சீழ் உட்
சார்த்து கொண்டார். திரண்டு
கொண்டாய் இரண்டு கரங்க
காயப் போத்தக் கொண்டார்.
அவள் மடம்பெரிசாய் குறுங்

லும்படி விம்மி அழுதான். அழுகை
வுடன் வெறிச் சிசிப்பும் கலந்து வந்தது.
"ரவிதாசன் நன் ஆட்சைப் பார்த்து.
"ஒடுங்கள்! ஓடிப்போய் மடையில் ஏறிக்
கொள்ளுங்கள்! இனி ராணியை தம்பு
வதில் பயனில்லை!" என்றான்.

எல்போரும் ஓடினார்கள்.
ரவிதாசன், "வைஷ்ணவனே! இத்தா
உன் விஷமத்துக்குக் கூவி!" என்று
சொல்லிக் கையிலிருந்த தடியினால்
வைஷ்ணவனின் தலையில் ஓர் அடி
போட்டுவிட்டு ஓட்டம் எடுத்தான்.

ஆழ்வார்க்கடியான், "தமோ நாரா
யணு!" என்று சொல்லித் தலையை ஒரு
முறை தடவிக் கொண்டான்.

ஓடியவர்கள் எல்லோரும் மடிக்
கூடைக்குள் நுழைந்தார்கள். சற்று
நேரத்துக்கெல்லாம் குடைக்கு மேலே
குன்றின் உச்சியில் காணரி ஆறு அருவி
வாக மாறி விழும் இடத்தின் அருகே
தின்றுகள்.

அதே சமயத்தில் குதிரைகள் மலை
வழியாரத்துக்கு வந்து சேர்ந்தன.
சவீபான் வழி இவ்வாயல் பெரிய பெரிய
பாறைக் கற்கள் எங்கும் பரவிக் கிடந்த
படியால் குதிரைகள் வந்து சேருவதற்கு
இத்தனை நேரம் பிடித்தது.

குதிரைகள் மீது வந்தவர்களில் முன்
னில் வந்தவர்கள் சின்னப் பழுவேட்டை
டரையரும் கத்தமாறனும் தான். என்
பதை ஆழ்வார்க்கடியான் பார்த்துக்
கொண்டான். அவர்களுக்குப் பின்னால்
சேந்தன் அமுதன் ஒரு குதிரையின் மீது
கயிற்றால் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டு
வருவதையும் பார்த்தான்.

"வாருங்கள்! வாருங்கள்! நான் சம
யத்தில் வந்து சேர்த்தீர்கள்!" என்றான்.
சின்னப் பழுவேட்டைரையரும் கத்த
மாறனும் குதிரைகளின் மீதுருந்து கீழே
குதித்தார்கள்.

கீழே உட்கார்ந்து விம்மிக் கொண்
டிருந்த நத்திலியின் பெரிய முதலில்
அவர்கள் கவனம் சென்றது.

கத்தமாறன் நத்திலியின் அருகில்
சென்றான். ஏதோ சொல்லப் பிரயத்
தனப்பட்டான். ஆனால் அவன் வாய்
விழுந்து வார்த்தைகள் வரவில்லை.

சின்னப்பழுவேட்டைரையர் ஆழ்வார்க்
கடியானைப் பார்த்து, "வைஷ்ணவனே!
நீ எப்படி இங்கு வந்தாய்? எத்தகாக
வந்தாய்?" என்று கேட்டார்.

"தனபதி தாங்கள் வாரைத் தேடிச்
கொண்டு வந்தீர்களோ, அவரைத்
தேடிக்கொண்டுதான் நானும் வந்தேன்.
பெரிய பழுவேட்டைரையர் அதோ அந்
தக் குடைக்குள் இருக்கிறார்!" என்றான்.

"நிஜமாகவா? உயிரோடு இருக்
கிறாரா?" என்று சின்னப் பழுவேட்
டையர் ஆவலோடு கேட்டார்.

"ஆமாம்; இன்னும் உயிரோடு இருக்
கிறார். தங்கள் தலைமயானிடம் அணுகு
வதற்கு யமனும் பயப்படுவான் அவ்
வவா? ஆகையால் அதோ அந்தக் கொலை
காரர்கள் செய்த முயற்சி தங்கள் தலை
மயானு விஷயத்தில் பலிக்கவில்லை!" என்று
சொல்லிவிட்டுத் திருமலை குன்றின் உச்சி
யில் நின்ற ரவிதாசன் முதலியவர்களைச்
கட்டிக் காட்டினான்.

"அவர்கள் யார்? ஏன் அவர்களைக்
கொலைகாரர்கள் என்று சொல்கிறாய்?"

"அவர்கள்தான் மந்திரவாதி ரவி
தாஸ்னும் அவனுடைய கூட்டத்
தாகும். வீர பாண்டியனுடைய ஆபத்
துதவிப் படையைச் சேர்ந்தவர்கள்.
சக்கரவர்த்தியைக் கொல்ல முயன்ற
வர்கள் அவர்கள்தான். இவ்வரசர்
ஆதித்த கிதாவரைக் கொன்ற பாவி
களும் அவர்களேதான்!" என்றான்
திருமலை.

கத்தமாறன் குறுக்கிட்டு, "பொய்!
பொய்! இவ்வரசரைக் கொன்றவர் வந்
தியத் தேவன்! உன் கிதேவின் செய்த
குற்றத்தை மறைக்கப் பார்ப்பீரவா?"
என்றான்.

"முட்டாளே! கம்மா இரு!" என்று
சின்னப் பழுவேட்டையர் அவனை
அடித்தார். பின்னர் வைஷ்ணவனைப்
பார்த்து, "தனுகாரியையும் அவர்கள்
கொல்லப் பார்த்தாரானா? எப்படித்
தப்பினர்?" என்று கேட்டார்.

"இதோ உட்கார்த்து விம்மிக்கொண்
டிருக்கும் பழுதூர் இளைய ராணியின்
உதவியில்தான் தப்பினர்!"

"ஏன் இளைய ராணி அழுதகொண்
டிருக்கிறா?"

"அவருடைய அன்னை இறந்துவிட்
டான் என்று கேள்விப்பட்டார். அத
னால் அழுகிறார்! இதைக் களம் பிறகு
விசாரித்துக் கொள்ளக் கூடாதா?"

"ஆம். ஆம்! பெரிய பழுவேட்டை
ரையரை முதலில் பார்க்க வேண்டும். நீ
போய் நான் வந்திருப்பதைச் சொல்லு!"

சின்னப் பழுவேட்டையருக்குத் தம்
தலைமயானிடம் உள்ள பரபக்தி அச்
சமயம் கூடச் சிந்திதும் குன்றவில்லை.
ஆகையால் நிடரென்று தலைமயானைப்
போய்ப் பார்க்க அவர் தயங்கினார்.

"ஐயா! தங்கள் தலைமயானு இனி
எங்கும் போய்விட மாட்டார். நான்
போய்த் தாங்கள் வந்திருப்பதைச்
சொல்கிறேன். அதோ அந்தக் கொலை
காரர்களைப் பிடிக்கத் தாங்கள் எதுவும்
செய்யப் போவதில்லைவா?"

சின்னப் பழுவேட்டரையர் தம் நெற்றியைக் கையினால் அழுத்திக்கொண்டு "ஆம்! ஆம்! முன்னொரு சமயம் இப்படித்தான் என் புத்தி தவறி விட்டது! சக்கரவர்த்தியைக் கொல்ல முயன்றவனேத் தப்பி ஓடும்படி விட்டேன்!" என்றார்.

"அவனும் தப்பிவிடவில்லை. அதோ அந்தக் குன்றின் மேலேதான் இருக்கிறான். உங்கள் ஆட்களுக்குச் சேகிரம் கட்டளை இருங்கள்!"

உடனே தளபதி காலாந்தக கண்டர் தம்முடன் வந்த வீரர்களைப் பார்த்துக் கட்டளை பிறப்பித்தார். அவர்கள் குதிரைகள் மீறிருந்து நிறங்கெ் காணுமிந்நி [குன்றின் மீறிருந்து அருவியாக விழும் இடத்துக்கு அருகில் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

அவர்கள் அங்கே சேர்த்ததும் மேலேயிருந்து பெரிய பெரிய உருண்டைக் கற்கள் கீழே விழ ஆரம்பித்தன. வீரர்கள் அந்தக் கற்கள் தங்கள் தலையில் விழாமல் தப்புவதற்காக அங்குமிங்கும் அவசரமாக நகர்ந்தார்கள். இரண்டொருவர் அக்கற்களினால் தாக்குண்டு கீழே விழுந்தார்கள்.

சின்னப் பழுவேட்டரையர், "அவர்கள் எப்படி மேலே ஏறினார்கள் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்.

"குறைக்குள் புகுந்து ஏறினார்கள். குகையில் இரகசிய வழி இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. வாருங்கள், போய்ப் பார்க்கலாம்!" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் முதலில் சென்றான். காலாந்தககண்டரும் கந்தமாறனும் பின் தொடர்ந்தார்கள்.

சுறைக்குள்ளேயிருந்து ஒரு நெடிய சம்பிரமாண உருவம் தட்டுத் தடுமாறித்

தள்ளாடிக் கொண்டு வெளியே வந்தது. குறை வாசலில் நின்று, நெருங்கி வருகிறவர்களை உற்றுப் பார்த்தது. தலையினுரை அடையாளம் கண்டு கொள்ளத் தம்பிக்குச் சிறிது நேரம் பிடித்தது.

உடம்பெல்லாம் காயங்களுடன், முகம் வெளுத்துப் பிரேதக் களை பெற்று நின்ற பெரிய பழுவேட்டரையரை அடையாளம் தெரிந்ததும், சின்னப் பழுவேட்டரையர், "அண்ணா!" என்று அவறிக் கொண்டு போய்ப் பெரிய பழுவேட்டரையரைக் கட்டிக் கொண்டார்.

அண்ணனின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருகியது. அவருடைய வாய், "தம்பி! நீ பல முறை எச்சரிக்கை செய்தாய்! அதைப் பொருட்படுத்தாமல் மோசம் போனேன்!" என்று தழுதழுத்த மெல்லிய குரலில் முணுமுணுத்தது.

அச் சமயம் ஆழ்வார்க்கடியானும் கந்தமாறனும் குறைக்குள் பிரவேசிக்க யத்தனித்தார்கள்.

பெரிய பழுவேட்டரையர் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தி, "எங்கே போகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

"கொலைகாரர்கள் இந்தக் குறைக்குள்ளே புகுந்தார்கள்...."

"எந்தக் கொலைகாரர்கள்?"

"மந்திரவாதி ரவிதாஸனும் அவனுடைய கூட்டாளிகளும்."

"அவர்கள் கொலைகாரர்கள் அல்ல" என்றார் பெரிய பழுவேட்டரையர்.

"பார்த்தீர்களா? வந்தியத் தேவன்தான் கொலைகாரன் என்று நான் சொல்வனில்லையா?" என்றான் கந்தமாறன்.

பெரிய பழுவேட்டரையர் அவனை உற்றுப் பார்த்துவிட்டு, "இந்த முட்டாள்தனம் எப்படி. இங்கே வந்து சேர்ந்தான்?" என்றார்.

நூலின்றித் தைக்கலாம்!

ஊர், நூல் இல்லாமலேயே தைக்கும் கந்திரம் ஒன்று கண்டி பிடிக்கப்பட்டுள்ளது அமெரிக்காவில். எந்த அலைகளும் இல்லாத இந்தத் தைநிலை கந்திரம் தைக்க வேண்டிய இரண்டு துணிகளையும் சேர்த்து 'மெய்ன்ட்' பெய்று விற்றது. ஆனால் 'தைவல்' கோதி தெரியும். நூலைக் கொண்டு எதப்பதைவிட இது உறுதியானது. இந்த இசந்திரத்தில் மெய்ப்புனைகளுக்கு எட்டாத அளவுக்கு வேகத்தில் எந்த அலைகள் எழுவதால் இங்ஙனது எதப்பது எத்தனைமாதேது.

'தெய்வக்'

★

'நூலுக்'

“கந்தமாறந்தான் கடம்பூரிலிருந்து சென்று கொண்டு வந்தான்.”

“எவ்வாறு செய்தி?”

“இவ்வாறு கி.கி. 1875 இறந்துவிட்ட செய்தியைக் கொண்டு வந்தான். நம் மூண்டா பலத்தை உடனே திரட்டிச் சேர்த்து மதுராத்திகரைச் சிம்மாசனம் ஏற்ற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சம்பவநாயர் இவன் மூலமாகச் செய்தி அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்.”

“ஆதா! அப்படியா!” என்று பெரிய பழுவேட்டையார் சிறிதும் உற்சாக மின்றிச் கூறினார்.

பிறகு, “கந்தாஜூரில் திசைம எப் படி விருக்கிறது?” என்று கேட்டார்.

“அன்னா! விவரமாகக் கூற வேண்டும். நாங்கள் மிக்க பலவிதமாக இருக் கிறீர்கள். தயவுசெய்து உட்கார்ந்து கொண்டு பௌலாமா?” என்று சின் னப் பழுவேட்டையார்.

கூனதிகாரி குளையில் வாசனபெரிய உட்கார்ந்து கொண்டார்.

“துயர்! சற்று இடம் கொடுத்தால் குளக்குள்ளே போய்க் குன்றின் மேல் ஏற வழி இருக்கிறது என்று பார்க்க லாம்!” என்று வைஷ்ணவன்.

“எதற்காக?” என்று பெரிய பழுவேட்டையார்.

“ரஸிதாஸன் கூட்டத்தார் இந்தக் குளையிறும் புகழ்தகன் குன்றின் போல் ஏறினார்கள்” என்று திரும்பினார்.

பெரிய பழுவேட்டையார் தலையை அசைத்து விட்டு, “குளக்குள் போவ தில் உபயோகப்பெற, அப்போது அவர்கள் பிரவேசித்துப் பாளையம் பரட்டித் தள்ளிப் குளையில் வழியை யார் அடைத்து விட்டார்கள். பாளைய என்மேல் விழுந்ததற்கு இருந்தது. என் டையர் துன்பமேதே கொள்கச் செய்து தான் போய்கள். நீங்கள் இருவரும் கொடுக்கப் பட்ட மேல் ஏறுவதற்கு வேறு வழி இருக்கிறதா பாருங்கள்!” என்று.

ஆழ்வார்க்கடியானும் கந்தமாறனும் அப்பால் சென்றபோது பெரிய பழுவேட்டையாருடைய பார்வை சேந்தன் அழுதவர் - பூங்குழலி இவர்கள் பெரிய விழுந்தது.

“அவர்கள் யார்? எங்கு வந் தார்கள்?” என்று கேட்டார்.

“அந்தப் பெண் கோழிக்கரைத் திரைக்கிடங்கிரி மகள் பூங்குழலி. அவள் தன் அத்தைமகன் கொன்றவ லைத் தேடிக்கொண்டு வந்தாள். அவ லைத் தேடிக்கொண்டு சேந்தன் அழு தவர் வந்தான். சேந்தன் அழுதவர் வழி காட்டித்தான் நாங்கள் இங்கு வந்து

தங்கள் கண்டுபிடித்தோம்” என்று சின்னப் பழுவேட்டையார்.

“தஞ்சாவூரில் நடந்ததை யெல்லாம் விவரமாய்ச் சொல்!” என்று பெரிய பழுவேட்டையார். சின்னப் பழுவேட் டையார் அவ்வாறே சொல்வதுதான். மந்திரவாதிக் கூட்டத்தில் ஒருவன் போக்கெடு நிவளனையில் ஒளித்திருந்து சக்கரவர்த்தியைக் கொல்லுவதற்காகச் சமயம் பார்த்திருந்து வேலை எறிந்த எதையும் சக்கரவர்த்தியைக் காப்பாற்றுவதற்காக மந்திரவாதிகளே இடையில் புகுந்து உயிரை விட்டதையும் சொன் னார். பிறகு அவர் தொடர்ந்து கூறிய தாவது:

“அன்னா! இதற்கிடையில் கொடும் பானா! வேளான் பெரிய வசன்யத் துடன் திரை என்று வந்து தஞ்சாவூர்க் கோட்டையையே முற்றுகை இடத் தொடங்கினார். நாங்கள் இவ்வாறு படியால் வேளானதுடன் போர் தொடங்குவதா, இல்லையா என்று என் னால் தீர்மானிக்க முடியவில்லை. சக்கர வர்த்தியை யோசனை கேட்கவும் முடிய வில்லை. முதல் மந்திரி அந்நிகழ்ச்சி கோட்டைக் குள்ளேதான் இருக்கிறார். அவர் நாங்கள் வந்த பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்றும் அதுவரை கோட் டையைப் பாதுகாத்தால் போதும் என் றும் கூறினார். நல்ல வேளையாக இச் சமயத்தில் இளவரசர் அருள்மொழி வரமரும் கொடும்பானா! வேளானுடைய மகள் வானதியை கோட்டைக்குள் வந்து சேர்த்தார்கள். இவ்வரசர் யாழ்ப்பாணப் பாக்க வேடத்தில் வந்தார். வானதி பானையாறே இளைய பிராட்டியாவிட மிருந்து அரசர் செய்தி கொண்டு வந்தி ருப்பதாகக் கூறினார். வேளா னுடைய மகள் கோட் டைக்குள்ளே இருப்பது நமக்கு அனுகூலம்தானே என்று நினைத்து அவள் ஏறி வந்த யானையை உள்ளே விட்டான். சக்கர வர்த்தியின் அரண்மனை வாயிலிலே யாழ்ப்பாணப் பாக்கத்தான் இளவரசர் அருள் மொழி வரமர் என்று தெரிந்தது. நாள் கொஞ்சம் நிரந்தரதான் போய் விட் டேன். அன்னா! சின்ன இளவரசரிடம் ஏதோ அதிகச் சக்தி இருக்கத்தான் செய்கிறது. அவர் திரு முகத்தைப் பார்த்ததும் எவன்கே வன்கால், வெவ் வெவ்விதம் விட்டது. நெஞ்சம் இளந் தி விட்டது. என்ன அறியாமல் என் னைகள் கூப்பிட்டுக் கொண்டோம். அவ்வாறு வணங்கி வாயெங்க வேண்டியதாக்கிவிட் டது. சேவாநாயர் மக்கள் இளவரசர் அருள்மொழி வரமர் என்றால் தலைகால் தெரியாமல் கூத்தாடுவதில் வியப் பிடுவதானே?...”

வேலூர்
புத்தகம்

சென்ட்ரல்

• புதுமைத் தொடர்கதை •

கல்கி

அருத்த இதழில் ஆரம்பம்

இது
பாட்டுக்குரியது
காலவரின் நகைச்சுவை
நல்ல புதுமைகள் ஒரு
கதைப் பாட்டுக்குரியது
அறிவுறுத்துகிறார்கள்
வினாக்களில் பற்றா
பற்றா வினாக்கள்.

நீங்கள்
மனநிலைகள்—
நீங்கள்
நீங்கள்
—மேலே

“போதும்! போதும்! அதுதான் தெரிந்திருக்கிறதே! அஞ்சுமொழி வர் மன் டெலிஸ் மூழ்வி இறந்தான் என்ப தெல்லாம் கட்டுக் கதை என்று தான் எண்ணியதும் சரியாய்ப் போய்விட்டது. அப்புறம் நடந்ததைச் சொன்னா! இவ வரசர் எத்தகை யானப் பாகஸ்போய் வேறும் பூண்டு கோட்டைக்குள் வத் தார்?” என்று பெரிய பழுவெட்டையர் கேட்டார்.

“இவ்வரசர் என்று தெரிந்தாக் கொடும்பாளூர் வேளான் அவரைத் தடுத்து நிறுத்திக் கொள்வான். கோட் டைக்குள் போக விட மாட்டான். வேளாளுடைய படை வீரர்களும் பெரிய ஆர்ப்பாட்டம் செய்வார்கள் என்று எண்ணி அங்லாறு மாறுவெடம் பூண்டு வந்தாராம். அந்த வரையில் இளவரசரைப் பாராட்டத்தான் வேண் டும். இளவரசர் சக்கரவர்த்தியைச் சந்தித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்த சமயத் திலேதான் மேயை விடுத்து கொடிக் காரை வேல் எறித்தான். தெய்வானை மாக அது அந்த ஊமைப் கூப்பத்தினத் தின் பேசிக் விழுந்து அவன் இறந்தான். சக்கரவர்த்தியின் பேசிக் விழுந்து அவர் இறந்திருந்தாய் நம்முடைய குவத் துக்கு என்றும் அதிபாத கைங்கம் ஏற் பட்டிருக்கும்...”

பெரிய பழுவெட்டையர் தமது வாய்க்குள்ளே “இப்போது கைங்கம் ஏற்படவில்லையா என்ன? தீராத கைங்கம் ஏற்பட்டுத்தான் விட்டது!” என்று முணுமுணுத்தார்.

“அண்ணா! என்ன சொன்னீர்கள்?” என்று காலாந்தக கண்டர் கேட்டார்.

“ஒன்றுமில்லை. மேயை நடத்ததைச் சொன்னா!” என்றார் தனதுவிசை.

“அப்புறம் ஒரு பெரிய அப்புறம் நடந்தது. வெகு காலமாக நடமாட முடியாமலிருந்த சக்கரவர்த்திக்குத் திட ரென்று காய்களில் சக்தி உண்டாவிவிட் டது. ஒடியப் போய் அந்த ஊமைவை எடுத்து மடியில் பொட்டுக் கொண்டு புயம்ப ஆரம்பித்தார். சிறிது நேரம் நாங்கள் எவ்வொருமும் அந்தக் காட்சி வைக் கண்டு பிரமித்து நின்று கொண் டிருந்தோம். பூங்குழலி என்னும் இந்த ஓடக்காரப் பெண்டான் “கொடிகாரை னைப் பிடிக்கப் போகிறேன்” என்று கூவிக் கொண்டு ஓடினான். அவன் தன்னு விருக்க வேண்டும். அவன் நுழைவாகத் தான் இன்று தங்களை இந்தக் கோவத் திலாவது பா ர் க் கு ம் பாக்கியம் கிடைத்தது...”

பெரிய பழுவெட்டையர் கண்ணில் நீர் ததும்ப, “தம்பி! புரான இதி

காசங்களில் தலைவலிபடப் பதிபுள்ள தம்பிகளைப் பற்றிக் கேட்புருக்கிறேன். ஆனால் உன்னைப் போய்ப் பதிபுள்ள சிவாதரன் அவர்களில் யாரும் இருக்க முடியாது. போகட்டும்; அப்புறம் நடத்ததைச் சொல்!” என்றார்.

“பூங்குழலியைப் பின்பற்றி நானும் போக்கிடி நிலவறையில் உள்ள கரங்கப் பாதையில் சென்றேன். அங்கே இருட் டும் ஒருவனைக் கைப்பற்றினேன். அவன் தான் கொடிகாரை இருக்க வேண் டும் என்று நினைத்தேன். குரங்கக் கேட் டதும் மதுராத்தகத் தேவன் என்று தெரிந்தது.”

“அவன் எத்தகை நிலவறைப் பாதையில் வந்தாலும்?”

“அது எனக்கும் தெரியவில்லை. கேட் டதற்குச் சரியான மறு மொழியும் சொல்வவில்லை. கொடிகாரன் அவன் தான் என்ற சத்தமும் யாருக்காவது உண்டாவிவிடப் போகிறதே என்று எனக்குப் பயமா யிருந்தது...”

“ஒருவேளை உன்மை அதுதானே, என்னமோ?”

“இல்லை, அண்ணா. இல்லை! அந்தச் சாதுப் பின்ன அங்லாறு தூரத்துக்குப் போகக் கடிப்பவனல்ல. மேலும், வேலை எறித்துவிட்டு ஒடியவனை தானே கை ண்கப் பார்த்திருந்தேன். மதுராத்தகன் போக்கிடி நிலவறையி் விழுந்து வருவ தற்கு இவசியம் எம்மதில்க்கவில்லை. அவனை மெதுவாகச் சமீப்படுத்தி அரண் மனையில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விட்டுக் காலதும் போட்டு விட்டு மறு படியும் போக்கிடி நிலவறைக்குப் போக எண்ணினேன். அத்தற்குள் வேறு பெரிய சம்பவங்கள் நடந்து விட்டன. “சக்கர வர்த்தி இறந்து விட்டார்” என்றும், யாரோ அவரைக் கொன்று சிட் டார்கள் என்றும் வெளியிலே வதந்தி பரவி விட்டது. உடனே கொடும்பா ளூர் வேளார் அவருடைய படை வீரர் களைக் கோட்டையைத் தாக்கும்படி உட்டிப்பிட்டு விட்டாராம். வெளிர் படைவுடன் கைக்கோளர் படையும் வந்து சேர்ந்து கொண்டிருந்தது. தமது வீரர்கள் அச்சமயம் ஆவத்த மாச இல்லை. அவர்களுக்கு உட்டிப் பிட நானும் கோட்டைவாசலில் இல்லை. ஆகையால் வெளிர் படை, கைக்கோளர் படை வீரர்கள் கோட்டைக் கதவு களை உடைத்துக் கொண்டும் வளர்களில் ஏறிக் குதித்தும் உள்ளே வரத் தொடங்கி விட்டனர். இந்தச் செய்தி வைக் கேள்விப்பட்ட தான் கோட்டை வாசல் போய்ச் சேருவதற்குள் பதி னாரியம் வீரர்கள் கோட்டைக்குள் நுழைந்து விட்டார்கள். நம்முடைய

வீரர்களோ கமார் இரண்டாயிரம் பேர்தான். அவர்கள் வெளியிலிருந்து வந்தவர்களோடு திரத்தோடு போயிட்டார்கள். நான் போய்க் கட்டளை விட்டுச் சண்டையை நிறுத்தினேன். நமது வீரர்களை செயல்பாடும் ஒரே இடத்தில் சேர்த்துக் கொண்டேன். இவிக் கோட்டைக்குள் இருப்பதில் பயன் இல்லை என்று முடிவு செய்து கொண்டு நமது வீரர்களுடன் வெளிக் கொட்டினேன். வேளிர் - ஸைக்கோளர் படைகள் எங்கோத் தடுத்து நிறுத்தப் பார்த்தன. தடுத்தவர்களை செயல்பாடும் வெட்டி விற்றதி அதாவதம் செய்து கொண்டு வெளியே வந்து விட்டோம். 'பழுலூர்'க் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் களுக்காவது மதுராதகத் தேவருக் காவது ஒரு சிறிது கொடுதல் நேர்ந்ததாயும் கொடும்பாளூர் வம்சத்தைப் பூண்டோடு அழித்து விடுவென்' என்று பூதி விக்கிரம கோரிக்குச் செய்தி அனுப்பினேன். பிறகு தாங்கள் கடம்பூரில் இருப்பீர்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டு தங்களைச் சேர்வதற்காக விரைந்து வந்தேன். எதிரில் குடமுருட்டி ஆயுறின் களையில் கந்தமாறன் குதிரை மேல் ஏறிப் பறந்து விழுந்து கொண்டு வந்தான். பழுலூர் பண்டமரக் கொடி

வைக் கண்டதும் நின்றுன். அவன் கொண்டு வந்த செய்தி எங்களை மெலும் நிலைக்கும்படி செய்தது. தாங்கள் கடம்பூரிலிருந்து தஞ்சைக்குக் கொண்டுச் செல் நாட்கள் ஆயினவென்றும், தங்களுக்குப் பெரிய சம்பவமாய் செய்தி அனுப்பி யிருப்பதாகவும் கூறினான். தாங்கள் தஞ்சைக்கு வந்து சோவே இல்லை என்று தெரிந்ததும் அவனுமே திணைத்துப் போய் விட்டான். பிறகு சம்பவமாய் என்னதான் செய்தி சொல்லி அனுப்பினார் என்று கேட்டேன். இளவரசர் கரிகாலர் இறந்து விட்டார் என்றும், அவரை வந்தியத் தேவன் கொன்று விட்டான் என்றும், ஆணையால் மதுராதகத் தேவரைச் சிம்மாசனத்தில் அமர்த்த இதுதான் தக்க சமயம் என்றும் அதற்கு வேண்டிய முயற்சியை உடனே செய்ய வேண்டும் என்றும், நம்மைச் சேர்த்தவர்களுக்கெல்லாம் ஒவ்வொருபுப் படை திரட்ட வேண்டும் என்றும் பெரிய சம்பவமாய் சொல்லி அனுப்பினாராம். இது எனக்குச் சரியாகப் பட்டது. தாங்களும் நமது பலத்தைத் திரட்டும் வேலையில் தான் ஈடுபட்டிருப்பீர்கள் என்றும், சீக்கிரத்தில் வந்துவிடுவீர்கள் என்றும் நம்பினேன். நமது பழுலூர்

விசீக்ர கிரகம்

□ "கீக்டெட் ஒரு விசேஷமான ஆட்டம்" என்று சொல்லி ஓர் ஆயிரம் ஆண்டுகள். அதுவும் இன்று வரையில் எத்தனை விசேஷமான மனிதர்கள் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்! ஏ. ல. தாய்மான் என்னும் பிரபலமான கீக்டெட் வீரர் ஆட்டென் இன் (Odds man) என்னும் புத்தகத்தின் ஏழாம் பக்கம் தங்கம் விவகாரத்தில், அதற்குப் மேலாக வயிறு (புக்கம்) கீக்டெட் விவகாரம்.

□ "ஒவ்வொரு விசேஷ விசேஷம்" என்று கீக்டெட்டின் புகாரைக் கொண்டு தனது சம்பந்திப்பதற்கு மேல் பெருமை வுடன் கூறிக் கொள்வார். மேலும் அவர் தான் விவகாரத்தில் சம்பந்தம் இல்லாமல் தம் தங்கம் வயிறு காத்தார். அவர் "மேயில் வின்" மேல் தொங்க விடுவார்.

□ இதை ஒர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் "பாண்டம்" என்று வீரர் இவ்விதத்தில் வெவ்வேறு சேர்த்து "பாண்டம் ஸ்டோர்" என்று ஆட்டக்காரரை கீக்டெட் போலி போது மூன்று மடங்குதான் கீழே விழுந்ததாய்க்.

□ "சீம் கமிட்டி" என்பவர் வரும் செய்கை ஒரு கதையை எழுதிச் செய்தார். அது என்ன தெரியுமா! ஒரே "கோட்டி"ல் அவர் ஓர்ப்பு ரக்கை எடுத்தார். இதை அணிததும் தட்டில் விழ! "ரவத்தோடு" உடல் இல்லை!

□ "பீட்டர்" என்பவர் ஆயிரம் நாட்களும் ஏறாது "மேலே" கீக்டெட் பதினேழு புத்தகங்கள்! இது ஒரு கிரகமாம்.

□ "தோகா இட்டென்" தம் ஆயிரம் மேலும் பந்த வீக்கத்தில் பென் போலாவர். பந்தை வீசிய பின் அதை எரிவிட்டு என்னுடைய தோன்றலில் ஒவ்வொரு அளவு பட்டென்னை அளவுக்கு மூன்று அளவு பிடித்து "மேலே" ஒவ்வொரு அளவுக்கு.

□ இரீக் ஆட்டக்காரரை "சார் வன்" கீக்டெட்டிலே பிளந்து

ஒர் காலத்தில் பந்தை வைத்திருப்பார். ரவ்வொரு பந்தை அல்லது கீக்டெட்டில் அதை எடுத்து முகந்து உதவையில் பந்தைக் கொள்வார்.

□ "மேலே" என்பதும் ஆட்டக்காரர் ஒர் அளவில் மேலே! எப்போதும் அவர் எடுத்த கீக்டெட்டின் எண்ணிக்கை அவர் அடித்த ரவ்வை அது உதவையில் இருக்கும்.

□ "மேலே" என்பதும் ஆட்டக்காரர் ஆட்டக்காரர் "அவ்வாறு" மேல் எடுத்ததும் மேலே இருக்கிறது. அதனால் தொடர்பில் அவர் தராமல் பந்தை எதிரும் மேலும் மேலும் மேலும் வைத்துக் கொள்வார்! -மே. வி. என்.

படைகளை மண்ணியாற்றுக்கும் கொள்
ளிடத்துக்கும் தடுக்கித் திருப்பறம்பயம்
மேட்டில் கொண்டு போய் நிறுத்தி
னான். உடனே பூனைகள் எழுதச்
சொல்லி, பழையடி தென்னவன் முழங்
றாயர், குழந்தைகள் மூர், மும்
முடிப் பல்லவராயர், தானதோங்கிக்
கலிக்கராயர், வணங்கமுடி முடிய
தளராயர், தேவ சேனாபதிப் பூனைராயர்,
அஞ்சாத சிங்க முத்தராயர், இரட்
டைக் கடை இராஜாஸியார் ஆகிய
வர்களுக்கெல்லாம் உதிரைத் தாதுவர்
களை விநாத்து போகும்படி அனுப்பி
னான். அவர்கள் எல்லாரும் படை
களைத் திரட்டிக் கொண்டு திருப்பறம்
பயத்துக்குக் கூடிய ஏக்கிரம் வந்து
சேரும்படி எழுதியிருக்கிறான். அண்ணா!
தங்களுக்குச் சிறிதும் கவலை வேண்டாம்.
கொடும்பாளூர் வேளாளமும், திருக்
கோவலூர் பழையமாளையும் பழைய
மும் தனியெடுக்க முடியாதபடி அழித்
துப் போட்டு விடுவேன். தஞ்சாவூர்
கோட்டையை மறுபடியும் பிடித்துவிடு
வேன். மதுராத்தகத் தேவராயுப சிங்
காதவத்தில் சூர்ந்தி விடுவேன்!" என்று
நின்னப் பழுவேட்டையர் உற்சாகம்
தருமாப் வீர கீழ்க்குப் புரிந்தார்.

ஆனால் அவருடைய வர்த்தைகள்
பெரிய பழுவேட்டையருக்குச் சிறிதும்
உற்சாகம் அளித்ததாகத் தெரியவில்லை.
அவருடைய கவலம் திடீரென்று வேறு
பக்கம் திரும்பியது.

"தம்பி! அது யார்? முகத்தில் கையை
வைத்துக்கொண்டு விட்டிருக்கிறான் கொண்
டிருப்பது யார்?" என்று கேட்டார்.

"அண்ணா! தெரியவில்லையா? அவர்
தான் இளையராணி! பாவம்! தங்களைக்
காப்பாற்ற முயன்றதில் ரொம்பக் கஷ
டப்பட்டுப் போயிருக்கிறார் போலும்!
அவரைப் பற்றி நான் குறை கூறியதை
செல்லவாம் மன்னித்து விடுங்கள்.
அண்ணா! மத்திரவாதி ரவிதாஸனும்
அவனுடைய கூட்டாளிகளும் தங்களைச்
சிறைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்தார்கள்
என்றும், இளையராணிதான் தங்களைத்
தொடர்ந்து வந்து காப்பாற்றினார் என்
றும் அறிகிறேன். அது உண்மை
தானே?" என்று காலாத்தககண்டர்.

பெரிய பழுவேட்டையர், "ஆம்!
ஆம்! இளையராணிகளின் என் உயிரைக்
காப்பாற்றினன். தந்திவிட மன்னிப்பை
செய்திரா விட்டால் என்னை நீ உயி
ரோடு போர்க்குக்குப் போட்டாய். உய
கத்துக்கு உண்ணாம தெரியாமவே
போயிருக்கும்!" என்று கூறினார்.

"இளையராணியின் எப்பற்ற பெருங்
குணம் என்கிறேன் கொடியாமல் போய்

விட்டதே! உலகத்துக்கு எப்படித் தெரி
யும்?" என்று காலாத்தக கண்டர்.

பெரிய பழுவேட்டையர் அனாதக்
கவலையாய், "தந்திவிட இன்னும் இவ்
கிடுத்து போகவில்லையா? குறைப் படிக்கள்
வழியாக எதிர் சென்றுவரக்கொண்டு
அவதும் போயிருப்பான் என்றுல்லவா
கிணத்தேன்?" என்று.

"தங்களை விட்டுவிட்டு இளையராணி
எப்படிப் போவா? அண்ணா!" என்று
நின்னப் பழுவேட்டையர்.

"அது போகட்டும்! நீங்கள் இந்த
இடத்தில் நாங்கள் வந்திருப்பதை எப்
படிக் கண்டுபிடித்து வந்தீர்கள்?"
என்று பெரியவர் கேட்டார்.

"திருப்பறம்பயம் பள்ளிப்படைக்கு
டில் நாங்கள் தங்கியிருந்தோம். கந்த
மாறன் கொள்ளிடக் களையோரமாகக்
காவல் புரிந்து கொண்டிருந்தான்.
அங்கே சேத்தன் அழுதன் படலில் ஏற
முயன்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து
கவலைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்தான்.
முன்னேரு தடனை வந்தியத் தேவனுக்
கத் தப்பிப்போக உதவி செய்கதற்காகச்
சேத்தன் அழுதனைச் சிலகாலம் நான்
சிறைவில் வைத்திருந்தது தங்களுக்கு
நினைவிருக்கும். அவன் பேரில் கத்தமாரை
வைத்து ஏற்கெனவே ரொம்பக் கொடும்.
இப்போதும் ஏதோ ஒற்றன் வேலை
செய்கிறான் என்று சத்தேகித்துப் பிடித்
துக் கொண்டு வந்தான். அவனிடம்
விசாரித்த போது தங்களைப் பற்றித்
தெரிந்தது. அவனுடைய மாமன் மகன்
பூங்குழலி யாரோ கொடிகாரனைத்
தொடர்ந்து தவிரே சென்றதைக் கேள்
விப்பட்டு இவன் அவனைத் தேடிச்
கொண்டு புறப்பட்டானும். பூங்குழலி
அவனைத் தள்ளுடன் வரக் கூடாது
என்று சொல்வித் திருப்பி அனுப்பி
விட்டானாம். ஆயினும் இவன் அவன்
அறியாமல் பின்னேரு தொடர்ந்து
போனானும். அப்போது திருப்பறம்பயம்
பள்ளிப் படைக்கூறுவில் சாதிகாரர்கள்
சொர் சேர்ந்து போவதை அவன் அறிந்து
ஒளிக்குந்து கேட்டானும். அப்போது
தான் தங்களை ரவிதாஸன் கூட்டம்
சிறைப் பிடித்துப் பச்சைமலைப் பிராந்தி
யத்துக்குக் கொண்டு போயிருப்பதாகத்
தெரிந்ததாம். பூங்குழலியும் எவ்வண்ண
வம் வழிவாக்கியுள்ளான் பச்சைமலைக்
கும் போவதை அறிந்து கொண்டு இவ
னுடன் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் பின்
தொடர முயன்றனும். இதைச் செல்
லாம் கேட்டதும் நானும் கத்தமாரனும்
தாம்பது வீரர்களை அழைத்துக் கொண்டு
புறப்பட்டோம். சேத்தன் அழுதன்
தானும் வநுலதாசன் பிடிவாரும் பிடித்
தான். அதுவும் தவறுதல்தான் என்று

அவளை ஒரு குதிரை மேல் சுட்டிப் போட்டு அழைத்து வந்ததாய் வந்தது நல்லதாய்ப் போயிற்று. தங்களைக் கண்டு பிடித்துவிட்டோம்! இனி என்ன கவலை? அண்ணா! உடனே புறம்படுங்கன், தங்களுக்கு யாதொரு கிரமமும் ஏற்படாமல் கூட்களாகக் கொண்டு தூக்கிப் போக எற்பாடு செய்கிறேன். இதற்குள்ளே நியமமுடையதில் பெரும் னாய்மை சேர்த்திருக்கும். தஞ்சாவூரில் கோட்டை நாய ஒரு புரைய நேரத்தில் திரும்பக் கவனித்தி விட்டோம்!" என்று கூறினார் சிவனப் பழுவேட்டையார்.

"ஆமாம். தஞ்சாவூர்த்த உடனே போக வேண்டியதுதான்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு பெரிய பழுவேட்டையார் புடித்து நின்றார். நத்தினி நெய் உட்கார்த்திருத்த இடத்தை நோக்கி வெள்ள வெள்ள நடந்தார்.

அத்தனை நேரமும் ஒரு பாறைக் கல்லினின்று உட்காந்தது விம்பி அழுது கொண்டிருந்த நத்தினி பெரிய பழுவேட்டையார்! தொண்டையைக் கவந்த இளையைக் கேட்டுத் திடீரென்று எழுந்து நின்றான். வெறிகொண்ட கண் களால் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான்.

அவனுக்கு மிக்க அருகில் சிவர ஆழ்வார்க்கடியான் மெதுவான குரலில், "நத்தினி! இப்போதாவது உன் சம்மதத்தைச் சொல்! என்னுடன் வர இறேன் என்று ஒரு வார்த்தை கூறு! இந்த நாட்டை விட்டு வடநாட்டுக்குப் போவோம். பிழைத்தாவது, வடமதுரை அயோத்தி, காலி, ஹரித்வாரம், விஷ்ணுவே மூதனிய சேத்திரங்களுக்குப் பிரமானம் செய்வோம். ஸ்ரீமத் தாராயண ஹண்டய திருநாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு, ஆழ்வார்க்கடியான் பாகரங் களைப் பாடிக்கொண்டு, நம்முடைய வாழ்க்கையை ஆவத்தமாகக் கூழிப் போம். நான் என் அரசாங்க அனுவரம் விட்டு விட்டு உன்முடன் வருவதற்கு ஆவத்தமாக யிருக்கிறேன்" என்றான்.

நத்தினி கண்களில் நீர் துடிப்ப அவளை நோக்கி, "இருமலை உளக்கு நான் இத் தனை துரோகம் செய்யும் தீ எல்லாட்டி மனைத்த அபிமானம் மாறவில்லை. உளக்கு நீ வளங்கும் அரசாணன் அருள் புரிவார்!" என்றான்.

அதே சமயத்தில் பூங்குரலி சேந்தன் அழைத்திடம், "அதோ! பழுவூர் இளைய ராணியைப் பாசி! என் அத்தைவைப் போய்வே தேடிவந்துகிற அக்கிரமம்!" என்று கேட்டான்.

"ஆம்! தீவனம் மரித்துப் போட்டுக் கொண்டோம். தற்சமயம் உன் அத்தை மாடுநீயே இருக்கிறது!" என்றான் சேந்தன் அழைத்தன்.

"இனிமேல் என் அத்தை இவள்தான். அத்தையிடம் இத்தனை நாள் வைத்திருந்த அன்பை இனிப் பழுவூர் இளைய ராணியிடம் வைப்பேன்!" என்றான்.

"என்னையும் சேர்த்துக் கொள், பூங்குரலி!" என்றான் அழைத்தன்.

பெரிய பழுவேட்டையார் இதன் துளி நத்தினி தீவர இடத்துக்குச் சமீபமாக வந்து விட்டார்.

அதைக் காண நத்தினி அவருக்கு முன்னம் பூமிமேல் விழுந்து வணங்கினான். அந்நாடைய பாதுக்காத தொட்டுக் கண்களில் ஒத்திக் கொண்டான்.

பூமிமேலிருந்து எழுந்ததும், நத்தினி பெரிய பழுவேட்டையாரை ஒரு முறை பார்த்தான். சட்டென்று திரும்பிவிடும். சற்றுத் தூரத்தில் சிவனப் பழுவேட்டையார் முதலியோர் கொண்டு வந்து சேருத்தியிருந்த குதிரைகள் பீது அவன் பார்வை விழுந்தது. அவை தீவர இடத்தை நோக்கி மிக வினாவாக ஓடினார். எல்லாவற்றுக்கும் முன்னம் தீவர குதிரையின் மீது தாவி ஏறிக்கொண்டான். குதிரையின் முகக் கயிறைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு ஒரு துலுக்குக் குறுக்கித் தட்டி விட்டான். குதிரை பாய்ந்து ஓடத் தொடங்கியது.

அதுவரைக்கும் நத்தினியின் நோக்கம் இவனதென்று அறியாமல் செயலற்று நின்றவர்கள் இப்போது அவனைத் தொடர யத்தனிக்கிறார்கள். சின்னப் பழுவேட்டையார், ஆழ்வார்க்கடியான், சேந்தன் அழைத்தன், பூங்குரலி எல்லாருமே ஓர் அடி முன்னால் எடுத்து வைத்தார்கள்.

பெரிய பழுவேட்டையார், "நீங்கள் வாங்கு!" என்று ஒரு கரையைச் செய்தார்.

எல்லாருமே மறுபடியும் செயலிழந்து நின்றார்கள். பெரிய பழுவேட்டையார் எப்போது பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள்.

பெரிய பழுவேட்டையார் குதிரை மேல் சென்ற நத்தினியின் உருவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே நின்றான்.

அதி வேகமாக காற்றைப் போய் பறந்து சென்ற அந்தக் குதிரை வெகு வினாவில் மலை அரசவரத்தில் திருப்பம் ஒன்றில் திரும்பியது.

அவர்களுடைய பார்வைமேலிருந்து குதிரை மறைந்தது.

ஆம்! பழுவூர் இளையராணி நத்தினி கெளரியும் மறைந்து விட்டாள். இனி அவளைத் தீக்கதையிலே ஏதம் காண மாட்டோம்.

ஒரு வேளை, எவ் அருங்களுக்குத் தப்பினாலும், நெறு இடத்தில், வேறு நத்தினி மிக, காணும்படி நேரமாம். யார் சொல்ல முடியும்? (தொடரும்)

செவ்வை ஆயிரம்வினாசுப் பருதியைப்
சேர்ந்தவர் துருப் ஏ. அப்துல் ஈசுப்.
இவர் அகில இந்தியா முழுதும் டிரைவ்
ராகச் சிறப்பியைப் செய்தவராகத்
திரு. டிரைவ்ராக் ரீண்ட் அப்துல்
பெற்றுள்ள இவர், இரண்டு கைவரைய
செய்யக்கூடக் கூடுதல்:

பிரதமப் போட்டிக்கும் மதுரைக்கும்
மத்தியில் நான் கார் ஒட்டி வந்ததொன்றைத்
தேன். இரவு ஒரு மணி, ஓர் இடத்தில் காரில்
வேகம் குறைத்து கொண்டே வந்து நின்றது.
ஆம்! வாகுக்கு முன்னே ஆறு கைவரையால்
யண்டுகள் சேர்த்தாற்போல் சென்றுகொண்
டிருந்தன. மேலே போக எனக்கு எந்தப்
பக்கமும் வழி கிடைக்கவில்லை. காரை விட்டு
இறங்கி கைவரையால் யண்டுகளைப் பார்த்து
தேன். யண்டுவோட்டிகள் நிம்பதியாகத் தூக்
கிக் கொண்டிருந்தார்கள். யண்டுகள் மட்டும்
சைத்தாடிச் சென்று கொண்டிருந்தன.
நான் மூதலில் சென்று யண்டுகளில் ஒரு
மாட்டில் மூக்களால் வயிற்றைப் பிடித்து
ஒரமாகப் போகச் செய்தேன். அதையும்
சென்றது. அதனையே மற்ற யண்டுகளும் பீச்
தொடரத் தொடங்கின. வழி கிடைத்தது.
விட்டேன் சவாஹி. யண்டுகளாரிகளை எழுப்
பித் தொத்தவறு தரவில்லை.

ரோயல் தானக்கு மூக்
மூக் நடந்தது.

மாதவன் தம்பி குடும்பத்
தின் சிவியாப் பாரிக்க
மயண்ட் ரோடு வெகிண்டர்
திறப்பட்டுத் வந்தார்கள்.
நான் அவர்களைத் திறப்பட்டுக்
விட்டுவிட்டு, அந்த நானிய
சவாஹி காரைத் திறப்பட்
டுக்கு எறிவிட்டுத் திறத்திவிட்டு
கட்டார்த்திருத்தேன்.

அந்தச் சம்பவம் மயண்ட்
ரோடு வழியாக அப்போது
கவராக இருந்த எரிக்விங்
பிரபு அவர்களும் அவரது மனை
வியும் காரில் சென்று கொண்ட
டிருந்தார்கள். காரில் பீச்
புதம் தீப்பற்றி எரித்து கொண்ட
டிருந்தது.

பின்னால் பத்தொன்பதுக்கு வந்த போலீ
சார் 'ஜி! ஜி!' என்று கத்திக்கொண்டு வத்
தார்கள். மூண்டல் சென்ற கைவரையுக்கு இது
காறில் விழவில்லை. அவர்பாட்டுக்கு விசைத்து
கொண்டிருந்தார்.

கவரனார் கார் தீப்பிடித்து எரிவதற்குண்ட
தான் தாமதமாகியல் எதுமானது சவாஹி
காரை எடுத்துக் கொண்டு விசைத்தேன்.
போலீசார் என்னைத் தடுக்க ஓடி வந்தார்கள்.
நான் காரை நிறுத்தாமல், நேரே கவரனார்
காருக்குப் பக்கத்தில் நிறுத்தி, கதையைத்
திறந்து ஏதிக் கொள்ளுங்கள் என்ற பாவனை
யில் நின்றேன்.

கவரனார் என்னை ஏத இறங்கப் பார்த்து
விட்டு, தம் மனைவியுடன் என் காரில் ஏறி

அமர்ந்து கொண்டார். அப்போது நான்
வெகிண்ட் போட்டு, சூட்டு போட்டுக் கொண்ட
டிருத்தேன். கார் விசைத்தது.

மூன்றே சென்று கொண்டிருந்த சம்பவம்
பாதி வழியில்தான் திரும்பிப் பார்த்தார்.
கவரனார் காருக்குப் பதில் என் கார் வருவ
தைக் கண்ட அவர் தயங்கினார். நான்
கவரனார்தான் வருகிறார் என்று கண்க் கண்ட
பித்து. அவரைப் போகச் சொன்னேன்.

கிண்டி, கவரனார் மானிகையில் கார் நில்
தது. கதையைத் திறத்தேன். கவரனாரும் அவ
ரது மனைவியும் புன்னகையுடன் இறங்கினர்.
கவரனார் என் மூதலில் தட்டிக் கொடுத்து,
"யு ஆர் எ வெரி லொவர் டிரைவர்!"
என்றார். பிரகு என் மூலவரினையும் கொடுக்
கும்படி கேட்டார். நான் என் மூலவரியைத்
கொடுத்துவிட்டு வெகிண்டர் திறப்பட்டுக்கு
வந்து சேர்த்தேன்.

தீப்பிடித்த கவாஹி கார்
அப்போது இருந்தது. அதைச்
சற்றி மக்கள் கூட்டம் இருத்
தது. நான் அங்கு வந்ததால்
மக்கள் என்னைத் சூழ்ந்துகொண்
டார்கள். "பீச் ஆனப்பா
தி!" என்று பாராட்டினர்.

அதற்குள் மாதவன் தம்பி
சிவியாப் பார்த்து விட்டு
வந்தார். விஷயமறித்து "தம்ம
டிரைவர்! கவரனாருக்கு
'கிப்பி' கொடுத்திருக்கிறார்"
என்று சொல்லி சத்தொலுப்
பட்டார். அவர் மனைவி "கவர்
னார் நம் காரில் சென்றது தம்
பாக்கியம்" என்றார்.

மறுநாள் காலை கிண்டி கவர்
னார் மானிகையிலிருந்து ஒரு
பிழை மாதவன் தம்பி விட்
டுக்கு வந்து ஒரு கவரனார்
கொடுத்து விட்டுச் சென்றார். அந்தக்
கவரனார் எனக்கு ஒரு சர்ட்டிபிகேட்டும், குத்து
ரூபாயும் இருந்தன.

அப்போது எனக்குச் சம்பளம் எல்
வளவு தெரியுமா? ரூபாய் இருபத்தைந்து.
கவரனார் டிரைவருக்குச் சம்பளம் ரூபாய்
மூப்பது. இந்தப் பணத்தால் குடும்பத்
தைத் தாராளமாக அன்று நடத்த முடிந்
தது. இன்று இருநூற்று மேல் வாகனிக்
கார் ஒட்டினால் கூடக் குடும்ப வண்டி ஒட்
மாட்டேன் என்விறதே!

— பேட்டி: சிவிரா

துள்ளும் குழந்தைகள் நன்கு வளர்ந்திட
ருசித்தும் பருகட்டும் போர்ன்விடா!

ஒடி வீரர்களும் குழந்தைகள்
உணவிலிருந்து பெறும் சக்தியை
பள்ளியிலும் வீரையாட்டிலும்
வெகுலமாக இழந்து விடுகின்றனர்.
அவர்களுக்கு தேவையான
இச்சக்தியை போர்ன்விடா
அளிக்கிறது. கோகோ, பால்,
மாஸ்ட், சர்க்கரை இவை
இனிதே சேர்ந்த போர்ன்விடா,
ஒரு காப்பில் தயாரிப்பு.

சக்திக்கும் வலிமைக்கும்—
எறும் தூக்கைவக்கும் போர்ன்விடா!

சீவீ குன் பிறக்கிறான், உன்
டாக்டரப்படுவது இப்போது கவிதை
பிறக்கிறது, சேவப்படுவது
இப்போது. கவிஞரோப் பாடச்
சொல்ல முடியாது; அவனு
டப் பாடுவான், கேட்பவருக்
கும் கவிஞரின் உணர்ச்சியை
உற்பத்தியாகிய அதுவே கவிஞ
ரின் வேதம் -- எங்கிருந்
கவிஞர் மதம்.

ஒரு சமயம் கவிஞர்
எல்லாவற்றையும் போய் இருத்
தார். அதனால் அம்மீசைத்
தரிசித்து விட்டு இருப்பிடம்
வந்தார், அப்போதும் கடற்
கரையிலே வீட்டுக்குக்கும்
அம்மீசைத் திருவுருவமே கண்

பாஸ் காட்சி அளித்தது. அப்
பொழுது நுவலிந்து கவிதை.

எனமல் திருநெல்வேலி
வந்தோ கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதை கவிதைகள்
கவிதை கவிதைகள்
கவிதை கவிதைகள்
கவிதை கவிதைகள்
கவிதை கவிதைகள்
கவிதை கவிதைகள்

கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை கவிதை

கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை

என்று எத்தன் கவிஞருக்களும் ஏங்குகிறார், கவிஞர் கவி?
அதற்குப் பதில் அவர் சொல்கிறார்;

கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை

சேவப் படைகொடுப்பைக் கேட்டவுடன், நமது எல்லா
கவிதை கவிதை கவிதை கவிதை கவிதை கவிதை

கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை

கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை

கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை

கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை

கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை
கவிதை கவிதை

கவிதை கவிதை

பச்சை நிற கோலினுஸ் குளோரோபில் வாய் துர்- நாற்றத்தை வெல்லுகிறது.

பச்சை நிற கோலினுஸ் குளோரோபில் பற்பசையில்
குளோரோபில் அடங்கியுள்ளது. பசும் இலைகளி-
லிருந்து ஆக்கம் பெறும் குளோரோபில் இயற்கை
வாகவே துர்நாற்றம் போக்கும் தன்மையுடையது.

பச்சை நிற கோலினுஸ் பற்பசையால் பல துலக்கி,
அருவருப்பான வாய்நாற்றம் போக்குங்கள்.
அதில் புதுமையான 'மின்' தன்மையையும்
வளமான நுரைமையும் நீங்கள் ரசிப்பீர்-
கள். திரவமும் காபியிலும் பச்சைநிற
கோலினுஸ் குளோரோபில் பற்-
பசையால் பல துலக்குங்கள்.

**இந்த 'நட்டி மிக்க மூக்க'
சோதனையை நீங்களே
செய்து பாருங்கள்.**

உங்கள் வாய்க்கு அருகில்
உக்கன்களைப் போட்டு-
கொண்டு, அதன் மீது நீண்ட
மூக்கை விடுங்கள். சிலரவரது
மூக்கை உங்கள் குழி இரும்.
கொண்டு பச்சை நிற
கோலினுஸ் குளோரோபில்
பற்பசையால் பல துலக்குங்-
கள். சோதனையை மீண்டும்
செய்து பாருங்கள்.
இப்போது உங்கள் மூக்கை
துப்புகையில் இனிமையான
மிகக்குவந்த வாய்ப்புகள்.

பச்சை நிற **கோலினுஸ்** குளோரோபில்

Read User of TM: Eassey Planners & Co., Ltd.

பொன்னின் கலை; பெண்களுக்கு நடை

நாளுக்கு தவமுறைகளாக, பொற் கொல்லர்களாகவே வாழ்ந்துவரும் குடும்பத்தைச் சேர்த்தவர் இரு ஆர், குழந்தைராதன், குழந்தை யாக இருக்கும்போதே தம் தந்தை ராதாராம் பத்தரிடம் குழந்தைராதன் முறையாகத் தொழில் கற்றுக் கொள்ள ஆரம்பித்து விட்டார்.

“தங்க நகைகளைச் செய்வ ஆரம்பித்து எத்தனை வருடங்கள் ஆகியது?”

“நாற்பத்திரண்டு வருடங்கள்.”

“எவ்வென்ன நகைகள் செய்திருக்கிறீர்கள்?”

“தங்க நகைகள், வைர நகைகள், நகரத்தின் ஆபரணங்கள் - இவற்றில் எல்லா விதமான வேலைப்பாடுகளும் செய்கிறேன். இன்னும் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.”

“உங்களுடம் எத்தனை சிப்பந்திகள் பணி புரிகிறார்கள்?”

“ஆறு பேர் இருக்கிறார்கள். அதுவரையில் என் மகளும் ஒருவர். இருவர் வயது, பள்ளிக்கூடம் போய் வந்த பிறகு, இதே தொழிலுக்கு அவர்களும் தயாராகி விடுகிறேன். பத்தாவது படிக்கும் இன்னொரு பிள்ளை

உட, ஒழிந்த நேரத்தில் எனக்கு உதவி செய்கிறார்.”

மிருத்த நம்பிக்கைக்குரியவர், குறித்த நேரத்தில் நகைகளைச் சிறப்பாகச் செய்து கொடுப்பவர் என நிறுவனம் ஸ்டாபிலிருந்து தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து பெற்றிருக்கும் பாராட்டுக் கடிதங்களைப் பத்திரமாக வைத்திருக்கிறார். தம் தொழில் திறமையை உரைத்துப் பாரிக்கும் எவ்விதமான பரீட்சைக்கும் இவர் தயாராக இருக்கிறார்!

காதலிகளாயினும் சரி; விலையுடனாயினும் சரி; கழுத்துச் சங்கிலிகளாயினும்

சரி; நெக்கெல்களாயினும் சரி - ‘மாதிரி (டினாஸ்) எழுதித் கொடுத்தபடியே செய்து தருவன்! அது எத்தனை சிக்கலான நவநாகரிக மோத்தராயினும் அப்படியே செய்து தருவான்’ என்று வலால் விடுகிறார் - இந்தக் குழந்தை ராதன்.

“நெக்கெல் (அட்டிசை) இது வரை எத்தனை செய் திருப்பீர்கள்?”

“பொன்னை எடுக்க ஆரம்பித்து, சில பதிக் ஆரம்பித்த நாள்தான் ஆவடுகளில் அயிர்த்துக்கும் அதிகமான

ஆயிரத்தைக் கண்டவர்

எண்ணிக்கையில் நெக்கெல்கள் செய்து கொடுத்திருக்கிறேன். வைர நெக்கெல்கள் முற்றாறுக்கு மேல், மற்றவை ரங்குள் கமலம், விவப்புக் கல் இப்படி....”

தொழி செய்கின்ற பொன் ஈரிலியில் இருந்து வரும் கோலித்தராதனுடையது ஜூவல்லாசுக்கு, பதினாட்டு வருடங்களாகத் தொடர்ந்து ‘ஆட்டர்கள்’ கொடுப்பதற்கென இவர் நெக்கெல் நகைகள் செய்து கொடுத்து வந்திருக்கிறார். குழந்தைராதன் தொடர்பு கொண்டிருக்கும் இதர நகை வியாபாரிகள் - நாளைக்கு அந்தத் செய்தி, உங்க

ஜூவல்லாஸ், சதானந்தம் செட்டியார், ஜெயராம் செட்டியார் ஆகியவார்.

“நகை வியாபாரம் செய்யும் நிறுவனங்களிலிருந்தே முக்காலவாதி வேலை எங்கு வரும். மீதம் காங்காசி பல வருஷங்களாக என்விடம் நேரில் நகை செய்ய வரும் குடும்ப லாபிக்கைகள்” எனவும் கூறும் குழந்தைராதன் மேலும் சில சொல்லிக் கொள்ளும் பதில் தருகிறார்.

“வைர நெக்கெல் செய்வ எத்தனை நாட்கள் ஆகும்?”

“பதினாறு நாட்கள் தேவைப்படும். அப்போது தான் நகை வறுதிப்பாடாக அமைவும் என்பேன். ஆனால் ஒரு கலாசாஸ்துக்காக நான் வைர நெக்கெல் செய்யும் பொறுப்பை ஏற்றேன். இரவு பகலாகத் தொடர்ந்து வேலை செய்து ஒரு லாபத்துக்குள் செய்து முடித்தேன். இது தான் குறைந்ததால் அளவு.”

“பொற்கொல்லர் என்ற முறையில், நீங்கள் உங்கள் காழ்நாடில் பார்த்த விலைப் பான் நினைச்சீர் என்ன?”

“பல பெரிய மனிதர்கள் வீட்டுக்கும் கோயில்களுக்கும் போய் வந்திருக்கிறேன். எத்தனையோ பெரிய வீடு உயர்ந்த நகைகளைக் கண்டிருக்கிறேன். எல்லாவற்றையும் மிகுந்தபடியாக நகைப் பட்டினி நீலாய தாட்டி அம்மன் கோயிலினுள் பத்திரமாக வைத்திருக்கும் கோயெதக விலைக்குப் பார்த்தேன். அரை சான் உயரம், அகலம் கொண்டது, ஒரே கல்லாக ஆனது. உண்டைப் பதிக் குத்துக் கிளக்கு ஜோதி போய் விடும் காண்படுகிறது. மாமேதைவான் ஒரு கவிஞர் அதைச் செய்திருக்க வேண்டும்!” என்றார்.

இதை ஞானமும் உண்டு, ‘முன்கூறு’ வாசிக்கத் துடிக்க கொண்டு, அதுபடி உச்சேரி களிறும் காசித்திருக்கிறார்! பேட்டி: ஏ. வையினாதன்

‘குகப்ரீஸை’

• ၆၅၈၆

[illegible]

ஆய்வுக்கூடம் தேங்குமலர், தேங்குமலம்
தற்போது என்று அங்கு பயிற்சி வீதிபாதி
தமிழ் சாதி கலைஞர் கொட்டும் பாடி கலைஞர்.
பாடியும் ஆய்வுப் படிப்புகளும் மாட்டிவிட்டன.
இத்தகைய வீதிபாதி தமிழியல், "விண்ணாயர்"
என்று ஒரு பெயர் கொண்ட விசேஷகவரர் வீதி
அளபுத்த தேங்குமலர் வீதிபாதி பின்னாதி
தமிழ் ஒருவர், அதில் உள்ள இரண்டு
கவிதைகள் இரண்டு பெருமைகள் அந்நாடு
யாகப் பேசுகின்றன.

உலகத்தின் எல்லா நாடுகளிலும் இவ்வாறு நடந்தது.
மேலும், இவ்வாறு நடந்தது என்பதை உறுதிப்படுத்த
உலகத்தின் எல்லா நாடுகளிலும் இவ்வாறு நடந்தது.

விநாயக அறிவிப்பு: சிந்தை விசுவாசம் நிகழும்
அத்ப்பதிகள்

பல சகுதி சொல்வதும் வரத்தகம். ஆனால் விதாயகப் பெருமானைப் பொறுத்த வரையில் மக்களுக்கு உடனேயே அருள் விட்ட வேண்டும் என்ற நினைவினுலோ அவ்வது அந்தக் கணத்திலேயே அருள் கரக்கும் வேகத்தினுலோ பலரும் தொடக்கத்திலே கூறும் செய்குனியிலேயே பல கருதியையும் இயைத்து விடுகிறார்கள். உதாரணமாக,

அவன் போம், வயக்கி போம், அவன் வயக்கித் தோண்டி போம் போகாத லுரை போம், தன் குணம் அறிவரை, அருளைக் கொடுத்தவர் போம் என்பதிலேக் கவனமுடையவர்

போகாமையத்தின் நுண்ணிய உண்மையாக அப்படியே பொதிந்து கொண்டுள்ள 'விதாயகர் அகவலை' தந்த ஓண்டல்காரர் தாது நல் லுரையைத் தொடங்கும் போதே, விதாயகப் பெருமான் அருளால், என்னென்ன விஷட்கிதே எப்போது மிக மிக அழகாக,

"வாக்கு உண்டாம், தவம் உண்டம் என்பதை, காவலராக வேக்கு உண்டாம்" என்று.

இவை கணபதியைக் கூட தொழுதால் என்னை விடைக்கும் என்று வருங்காலத்திலேயே போலித்தனம். ஆனால் இவரது பேரருளாகத் தமக்கு, நம் நாட்டுக்கு, நம் பண்பாட்டுக்கு ஏற்கனவே எப்போதும் உண்டத்திலுக்கின்றன? அதன் பயனாக நாம் எங்கனவு வளம் பெற்று விடுகிறோம் என்பதையும் பார்க்கிறோம்.

பார்வதி பரமேஸ்வரத் திருக்கலியாண தெரிசலில் இமயம் நாழித்த போது, காவலர் சமன் நிறுத்துவதற்காகக் குறுமுனி அவஸ்தி வர் கமண்டலத்தையும் ஸக்யமாகப் பொதியார் போத்தனாக உலகு அறியும். மக்களுக்குச் சக்தியை வழங்க, உடல் வலியைமைய வழங்க, எது தேவரின் தயல் உண்ட. உண்ட கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே! ஆகவே, மக்களது வாழ்வை வளம் செய்ய, இத்த அருளையாவ சக்திப்படுத்த என் படியைப் படுத்தக் கூடாது என்று எண்ணிவிட்டார் விதாயகப் பெருமான். குறுமுனியை எவையோ இருத்த சமண்ட லுக்கையா பூரணரீபை அரிசைப் பியை வைத்துவிட்டு நாலை வயிப்பாடுகள் செய்ய அமர்த்தார். எங்கிலுத்தோ வந்தார் கணபதி அண்டம் காக்கையாக, கமண்ட லுக்கை உருட்டித் தன்விவது காக்கம். அதி விஞ்ஞத் கவி நீர் போல் பெருவி ஓடுவது கண்டு மயித்தவியிலும் துள்ளி அதி காலும் நரித்து நெருக்கிப் பப்படென்று அடித்துக் கொண்டு பறந்தோடிற்று. இவ்விதமாக ஆய்பய் புத்த வலியை பருகாத மருமியே பிறந்தான் காவிரிப் பெருங்.

ஆக, விதாயகிப் பேரருளாவேயே, "பொன்னி நதி பாடிச் சொன்னெல்லிற் நாடே!" என்ற பாசலர் போத்த, காவிரித் தாயிற் அருளால் தமக்கு உடல் தவம் பெருகிச் சக்தியும் பெறுகிறோம்.

பிமிசுத் காவிரியில் நன்விதாயகவேளான் மையிற் செழு பவன் கண்டு உடல் வயக்கை பெற்றுத், சக்திக்கு அடுத்தபடி எது தேவை? பக்தி. உணவு போல் மனத்துக்குச் சமைய உணர்ச்சி தேவை. ஆகவே, தமிழ் நாட்டிலே நாம் கொணர்ந்த காவிரியின் கரையிலே நாம் கண்ட அழகுத் தெய்வத்ததைக் கொணர வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுந்தது, பீரங்கி காரது அருள் நெருக்கத்திலே, அகண்ட காவிரியின் கரையிலே, எப்போ எதைச் செய்ய லாம், எதற்குப் பருகம் அதற்கு ஏற்றது என்று காத்திருந்தார் அவர்.

அழகிய செவிசை ஒரு முறை அமரத்து வான விதியை நிமிர்ந்து நோக்கினார். காவ லர்சக்தித்திலே ஒரு கலியாண காட்சி. தொனிக் கதாரத்தத்துடன் அழகிய பொத் பெட்டகம் போன்றதொரு பொருளாக் கையிலெடுத்தவன் பவர்க் தெற்கு நோக்கி அரிவாத்தினின்று வந்து கொண்டிருந்தார் விபேஷணன். செழு முகத்திலே இளமுறுவல் மடல் அலிந்திருது. மறுவந்தாடி அங்கே அழகிய பிரம்மசாரி ஒருவன் நின்றுள். அந்தக் காவிரி குழத்தி பகம் திலியே அத்தனைச் சிறுவன் ஏதோ பிற பாடங்களை மூன்று முறுத்துவண்ணம் உணவி லும். காவிரி நீரம் கணக்காக் கவர்க் கரை யிலே இறங்கியுள்ள விபேஷணன், நெருங்குது பெருமீதும், பிரம்ம தெனும் அவன் கண் ணிக் கவர்த்தன.

பொழுது சாயும் நேரம். சத்தியாவதனம் செய்ய ஏற்ற நதி. இராமபிரானே விபேஷ ணன் கமண்டலம் இங்கே அரங்கிதப் பெரு மானை, இங்குபாரு குலதந்தை, பூமியில் எங்குள் வைக்காமல் நேரே இவ்விடம் சென்று பிரதிபலிட செய்யப் பணித்திருக்கிறார்..... ஆகவே, இங்கு நிலத்தில் விவிரகத்தை வைக் காமல் இதற்கு விருவலிடம் கொடுத்து விட்டுச் சத்தி வறிப்பாட்டை மூடிப்போம் என்று நினைத்தான் விபேஷணன்.

"அடியென் எழும்புடல் பிரம்மசாரி, பரம பவித்திரமானக் கீழே வைக்காமற் காப்பேன், கொடுங்கள்" என்று இரு கரக்கலையும் நீட்டி குன் பரவன்.

"இராம பெற்றுக் கொள்ளுகன், மகா பாக்ஷியம்!" என்று விபேஷணன். நெருங்க் கவிவுடல் கூடிய குரலில், "ஆனால் ஒரு நிபந்தனை. நான் பொறுமை

நேரம் பொன்னுள்ளது ..

ஐயாள்களின் நேரத்தை விஞ்சாது கைழ்ப்பவர்க்கு என்னது உண்டித்து உண்ணும்? இவ்வே அந்த ஒரு வார்த்தை! தொடர்வாயில் உண்ட 'விட்டு ராஜா' என்பதைத் தவறு நூல்களில் 'புதுனி'ய் நான்கு கருக்கிடத்தானவென (கட்டுநே) அமைத்திருக்கிறார். தம்மிடம் ஒரு கடிவரை அல்லது ஒரு கெட்டிக் கொள்ளும் நேரத்தினேயே விவரணர என்பதுவான கருத்துக்கை கொள்ளும், அதற்கு கருத்திருத்தித் தடுத்து 'கடம்' செய்து கொடுக்கத்தான் இந்த கட்டுப்பாடுகளின் முயலெட்டுத் நேரத்துக்கடம் பண்ணுதலாகக் கொண்டு குடும் ஐயாள்களிடம் ஆதாரமாக "காண்டி" - கட்டுவது. குணம்

லாய் எவத்திருப்
பேன். காத்திருந்து
முன்று குரல் கப்பிடு
வேன். மூன்றாவது
குரலுக்குள் தீர் வாய்
காவிடிவ் கீழேவைத்து
விடுவேன்" என்றான்.
அவனது முகத்தைத்
குறுநகை அணி செய்
திது.

சிறு பிள்ளை பரிசுசிக்
கிறான் என்று என்
ணிக் காவி ரி யி யே
இறங்கி அறுஷ்டா
னங்களைத் தொடங்கி
ரான் விபீஷணன்.

அவ்வளவு தான்.
மாயச் சிறுவன். -

"வ்வாய்! வ்வாய், வ்வாய்!" என்று கூவி
விட்டு, மூன்று குரல் கொடுத்தாயிற்று
என்பதாய் அத்தப் பேழையைத் தனரையில்
வைத்து விட்டு ஓடனானான். பேழையை
எடுக்க வேண்டும் என்று தோன்றாதவனாய்
அவனின் துரத்திக் கொண்டு ஓடியான் விபீஷ
ணன். சின்னத்திரை பைரன். அதர்மசபாய்
அகண்ட காவிரியையும் தாண்டி அங்கிருத்த
தெருக்குள்ளின் மேயேறி ஓடியான்.

குன்றுகள் நடுவே சிவாயன், விபீஷணன்
விறத்த சிவபக்தன். மனைவத் தன்வாய்
வணங்கி, உச்சையை தோக்கி ஏறும் அத்தச் சிறு
பலகைப் பிடித்துவிட வேண்டும் என்று ஓட
அங்கே உச்சிச்சிவ் மெனவியால் அமர்ந்திருத்
தான் சிறுவன். சிறுவன் தானா? விபீஷணன்
திரைத்துப் போனான். ஆச்சரிய மிடுதியாய்
அவன் கண்கள் மலர்ந்தன. "விதாயன்
பெருமாளே! இதுவும் உன் வினைவாட்டா?"
என்று எண்ணிக் கரம் குவித்தான் விபீஷணன்.
திருச்சியில் உச்சிப் பிள்ளையாராவினிட்ட
தேவனை வணங்கி, மீண்டும் பேழையை எடுக்க
இக்கரைக்கு வந்தான்.

பேழை அமைச்சுக்கள். "அப்பா விபீஷண!
இத்தப் பகத் தீவு என்னை மிகவும் விரிவித்து
விட்டது. இங்கு இருத்தபடியே இவர்களை
நோக்கி உனக்கு அருள் செய்கிறேன். வருடத்
தில் ஒரு தான் இங்கு வந்து வழிவாடு செய்ய
லாம்" என்றார் ஸ்ரீ ரங்கநாதர்.

குடநினை முடிவைய வைத்து - நுண்ணினை
பாதம் நீட்டி அங்கேயே அறிதலிக் கொண்டு
விட்டார் ஸ்ரீ ரங்கநாதர். இப்படி நமக்குப்
பரிசுளையப் புகட்டிய அற்புதம் என்னே!
காவிச்சிப் பெருத்தியிலே கருணை மாழுகில்
துவிலும் அமுதக் காட்சி நமக்குக் கிடைக்கச்
செய்தது பிள்ளையாராய்வன் கீதையாய் அங்கே?

இவ்வளவோடு அவர் திருப்பி அண்ட
வியல். சக்தியைக் கொடுத்தேன். பக்திக்கு
வழி வகுத்தோம். ஆனால் மனிதன் பூரணத்து
வன் பெரு இவை போதா என்று கருதினார்
கணநாதன். "வாழ்க்கையை வளம் செய்வது
இலக்கியம். விறத்த இலக்கிய நூல்கள்
புரான. இந்நிகாசங்களைப் பயிர்வதன் மூலம்
தான் மக்கள் தவம் பெறுவர்." என்று தீரத்
தார். அவரது எண்ணங்களை உருப் பெற்று
வத்தது போல் எதிரே நின்று விவாச பக

இவர் பாராட்டுக்குரியவர்

கட்டுரைகளை அனுப்பக்
கடைசிக் தேதி
ஆகஸ்டு 16 என
ஒத்தி வைத்திருக்கிறோம்

தேவன் அருள்
பும் புனைப்
பட்ட இவரு
1989 மாதம்.

வான். அவர் வேத வியாசர் என்று பெயரும்
பெற்றவர். அவர் நூறு வேதங்களையும் சிலுக்
கெடுத்து மூன்றப்படுத்தியது போதாது; அது
ஒரு கிண்குக்கி பயன்படக் கூடியது; ஆகவே,
ஐந்தாம் வேதம் என்றும் மகாபாரதத்தை
என்னோரும் எவ்விதப் படிக்கக் கூடிய வகை
வினே இந்நிகாசமாகிப் பொன்மொழிகளையும்,
உபநேசங்களையும், கவையுள்ள கதை
வடிவிலே கொடுப்போம் என்று கருத, நியாக
மூர்த்தியைக் கஜமுகன் தன் கொம்பையி
ஒடித்து மேருவை ஏடாகக் மகாபாரதம் எழுதி
னார். அது மட்டுமல்ல, தமிழ் மக்களுக்குக்
காவிச்சியும், திருவரங்கமும் தத்த பிள்ளை
வார் திருநாறையிலே போல்வாய் பிள்ளையா
ராக எழுத்தருளி, தம்பியாண்டார் நம்பிக்கு
அருளித் தேவாரத் திருமுறைகளை மீண்டும்
உருவகு அளித்தார்.

தமிழகம் தலைக்கச் செய்த ஆன்முகனைக்
குறித்து இத்த தாட்டிய வறுக்கும் வரலாறு
கனம், இந்நூலங்களும் அனந்தம். அந்நில்
அந்நில் கேள்விப்படாத ஒன்றைப் பார்ப்
போம்.

ஒரே இரவில் நூற்பது வேன் தீவம் உறு
வேண்டிய சோதனைக்கு ஆளான நத்தன்.
திருப்புகழில் ஒரு குட்டைடையைக் குளமாக்க
வேண்டிய சிறு சரத்தியமான பணியையும்
ஏதே தேர்த்தது.

அப்போது எவிய நத்தனிலும் பரம
எவியனாக ஒரு தீனன், வஞ்சனையறிவா நிர்மல
முகத்தோடு வந்து நின்று.

"தீ வரம்பா!" என்று பரிவோடு கேட்
டார் தீத்தனர்.

"தான் உன் ஆய்வா!" என்று புரிவுடன்
சொன்னான் வத்தவன்.

"நுட்டைடையைக் குளமாக வெட்ட
வேண்டும்."

"வெட்டினும் வெகு புண்ணியம். தான்
செய்கிறேன்."

"ஆனால் என்னும் பதக்கு தெய்தாவே
கவி கொடுக்க முடியும்!"

"அதுவே போதும், போதும்! ஏதாளம்!
இதே வெட்டுகிறேன்" என்று உடனே மண்
வெட்டியும் வைவாய்ச் கம்பாடு வேணி
வாத்துக் கொண்டு வேகியில் இறங்கிவிட்
டான் வத்தவன்.

பயர் செய்கக்கூடிய வேலையை இந்த திரை ந்து கூலியாக மனமள வேண்டு செய்து முடிந்தி விட்டான்.

குட்டை தொடிப் போலுதிலை அழகிய தடாகமாவது. மீன்கள் குளவின், தாமரை மலர்ந்தது.

கவி தென்னை எடுத்து வரப்போன தந்தன். இரும்பி வந்து தென்னை மரங்களைத் தொடப் பிடுங்கள். ஆனால் கவி பெறுவதற்கு வந்தவன் மாயமாக மாறத்து போனான். அவன் யார்? எங்கே? விதாயகூர்ந்தி.

இன்றும் திருப்புகளின் பின்புறத்துக் கோபுரத்தை அடுத்துப் 'மின்னியார் குளம்' கோடிகள் துழ விளங்குகிறது. இவ்வாறு திருக்களவான இன் அருகு பெற்றது அந்த அறி தந்த குளம். தாழ்வாரம் வந்து பணி செய்வ தற்குக் காத்து நின்றுக் விதாயகப் பெரு மான் எப்பதற்கு இதைவிட வேறு சான்று வேண்டுமா?

இவை முன்பு நடந்தவை. இன்று தமக்குப் பயன் அளிப்பவை.

அடியார்களின் எப்படியெவ்வாம் தடுத்த தாட்சிளாந்திரர் எப்பதற்கு முன் சொன் வதை மட்டுமின்றிப் பவர்ப்பவன்கள் உண்டு. மாராபுத்திரத்திலே வேரடா கணபதி விதவகன் பிரசித்தம். விதாயக துர்த்திலையப் பதிற்றுதாடிகள் வெண்டாடி அந்தததுர்த்தி திலையது வழியறுபுயுடன் து மகாபக்த விருயத்திலே அன்புடன் உடன் அமர்த்து உண் ணும் விதாயகப் பாதிச சாயமாட்டியினைபுத்து பெருங்க் கடவினே முழுகிடுத்து தம் பக்தனைக் களையெடுத்திட்டு 99 வந்திர்த்துடன் உண்ட சகித்திரம் லீலவும் பிரசித்தம். தமிழ் தாட் டியிலே ஒரு மந்திரி. அரசனது ஆணையப்படி யெழும்பாண்டமாய கோயிலில் கோபுரமும் எழுப்புகிறார். கட்டிட தீர்வாகப் போதுமைய ஏற்ற மந்திரி கணக்குகளைச் சரியாக எவக் காமம் அபத்தமமாக இருந்து விடுகிறார். அவர் மந்திரி, அரசர் பார்வையிட வந்தா லிற்று. கணக்குகளை எடுத்து வரும்படி கட் டினையும் வந்தது. சையமோர் கோபுரத்தின் பேருறமை, கோயிலின் சிற்பச் செவ்வகம், அளவு அமைத்தள்ள அருது இவற்றையெ லெளிப் போல் புர்த்தும் புகித்தும் அபர்த் திருத்த மையம்.

கணக்கு வைக்காத பெய்லடியார் தவ் வாய்த் தவித்துப் போனர். 'அடடா! மதி யோசம் போனேயிவி' கோயில் வசகர் லும் என்னும் கணக்கு வைக்காதது சகது தானே! வாய்ச அளவி தீர்த்து கோபுரம் கணக்குக் கொக்குமா? கண்டினைப ஏற்க வேண்டியதுதான் என்று முடிவு செய்தார். காவலர்களும் நா மெய்து கண் குன்றினை தோன்றின அந்த பிடியைப் பக்தித்து. புளூ அளமயி... கண் முடி மோனையாயித் திவாஸத்தினை அபர்த்தார்.

அபர்த காவலோர் பக்தரது வகுக்கக் காக்க வழியெட் பிடியாய்க் காத்தி நின்றுவர். ஓர் அழகிய திரைதும். பிரம்மசார். பக்தித் குடிலி. காதினை எடுக்கன். தெருட்டினை

மேக்னிய மந்திரி திரமான் சத்தனக் கீற்று. அதன் துடுவெ குங்குமம் போட்டு. காகவிலை கணக்குச் செவ்வகம் கட்டிய பட்டுத் துணி. புன்னைத் தவளும் முகம். அவனது அழகிய தோற்றத்தைக் கண்டு எவக்குக் கண் வாய் லாமல் அவனையே பார்த்தனர். அவனே மிகுந்த பணிவுடன் அரசனை வளங்கிக் எ-க கட்டி வாய் புதைத்து. "அடியேன் மந்திரி காரது கணக்குபெற்றான். அவர் கட்டினபடி கணக்குகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அவர் பக்தன்கிலே வந்து கொண்டிருக் கிறார்" என்றான்.

அரசன் அவனை வர திரங்க ஒரு முகம் பார்த்தான். "சரி, செவ்வகம் எடுத்துப் படிக்க லாம்" மன்றான். இவ்வாறு கண்கள் ஒரு முறை சமன்று மீளடா மிலவும் வணக்கத் துடன் கூடிய இவ்வ குறையில், முதலில் கோடிக் விவம்புய மல்கல் வாகசங்களைச் கோடிகள் சத்திரே தீர்த்தி. "எத்து நூல் என்னுலிரம் போன்" என்றான். அரசன் இவ்விதம் போனான். ஒன்பது திரங்க் கோபு ரங்கன் தாங்குதலும் டெ ருது கோபுரங்களுட னும் கூடிய ஆசனம் கண் மூர்ச்ச தின்றது. சந்திரன் ஒருங்கு சென்று அளவு பிடிக்கும் துள் தான் எத்து நூல். கணக்கிலே மிகச் சிறிய தொகையான எத்து நூல் வாய்ந்தது. இத்தப் பிரம்மாண்டமான கோயில் கணக்கிலே எத்து நூல் மட்டுமே என்னுலிரம் போன் ஆனும் மற்றச் செவ்வகனை எக்கனை போல் வந்து கேட்க வேணுமா? 'போதும், செவ் வகக் கட்டலாம்' என்னான் அரசன். இவ்வாறு புன்னைகவுடன் செவ்வகம் கட்டமாறான்.

இவ்வாறு எழுத்து விவ அடிகள் செவ்வகம் மந்திரியார் மிகுந்த செவத்துடன் பொருண்ட பத்தித் துறையையும் சரியாய்ந்தது. அரசன் சிவமாதனைத்திர்த்து பத்தடி மூன் வந்து மந்திரியானைத் தழுவின்க் கொண்டு. அந்த ஆனந்தக் காட்டுறமைக் கண்ட சையமோர் இரும்பு இவ்விதம் கோடிக் அவன் அந்த வாகவின் வழியே மறைத்தே போனான்.

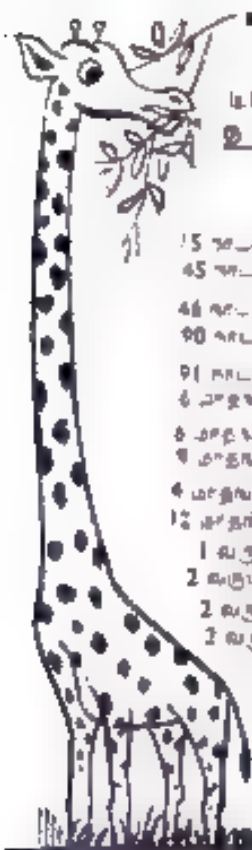
இப்படி அன்புக்காக எத்தனை எத் தனையோ அன்புச் செய்களைச் செய்பவன், தாம் செய்திருந்துச் சிறி எழுத்து விக்கிளமும் செய்வார். தன்னம் மூன் திர்த்துத் தொடங்க விக்கிள எந்த காரணத்தால் திரிபுறமும்வாரத் துக்கு இவ்வகை செவ்வகவின் முழுமுகம் கடவுள் தெர் அக்க இற்று முறியுமாறு செய் தார். அகவிட்டே அச்சிறு பாக்கம் என்பர். இதை கருணாசிரிப் டெருமான் மீள மீள அறு 279.

தூய்மை பிச்செக அரிவன நகுறதா அனை பைய செந்த அநீதிர!

என்று செருதிரு. இத்தகைய பெரு நன் பெருமை குறையும்கினை கழி.

வாறுகடி மனமூட ப வாய் மரு வாய் மனமூட்டு செவ் கரு, மாயை கினைவ ஆனமக, வந்தா ய நாயுயி துள்ளிய அன்புள்ள பாத் பதவி கொடுத்தியான்.

அகவியாடதின் செவ்வகம் துப் திரைக் கணவன் மனமில் தெவகன்.

பீக்ஸ்ட்
பீக்ஸ்ட் நெருக்கு
உயர்ந்த வட்டி
விநியோகம்

15 நாட்கள் முதல்	
45 நாட்கள் வரை	2%
45 நாட்கள் முதல்	
90 நாட்கள் வரை	3%
90 நாட்கள் முதல்	
6 மாதங்களுக்குள்	4½%
6 மாதங்களுக்குள்	
9 மாதங்களுக்குள்	5½%
9 மாதங்களுக்குள்	
12 மாதங்களுக்குள்	5½%
1 வருடம் முதல்	
2 வருடத்திற்குள்	6½%
2 வருடம் முதல்	
2 வருடம் வரை	7%
3 வருடங்களுக்குள்	
மேல் 5 வருடம்	
வரை	7½%
5 வருடங்களுக்குள்	
மேல்	7½%

தர்ம ஸ்தாபனங்கள் மற்றும்
அறநிலைய ஸ்தாபனங்களுக்கும் ½%
அதிகம்

(மேற்கண்ட வட்டி விநியோகம் விட)
சேவிங்ஸ்
கணக்குகளுக்கு 4½%
(தினசரி
நிதிவழியின் பேரில்)

தஞ்சாவூர் பர்மனெண்ட்
பாங்க் லிமிடெட்

1087, பிளஸ் தெரு, தஞ்சாவூர்,
C. சென்னைமகாராஜன் - சென்னை
B. K. மாதவன் - சென்னை

ஸாந்தா - ஸாந்தா

எல்லா வயதிலிருக்கும் ஏற்ற இலட்சிய டானிக்.

இந்தா முதலியோர் பாலருக்-
கும், எல்லாக் காலத்திலும்
ஏதே டானிக்காகிய அஸ்போ-
ஸாந்தா அருந்தி, உங்கள்
உடல்களத்தை உருவாக்கிக்
கொடுங்கள்

ஜே. & ஜே. டி. ஸ்ரீனி
கருவாரம், திண்டு

இன்ஸ்பெக்டர் ஏகாம்பரத்தின் விசாரணைக்கு உட்பட வேண்டிய வர்கள் அடுத்ததாகச் சேரும், மஞ் சுளாவும் தாம். இன்ஸ்பெக்டரின் கவனம் சேகரின் பக்கம் திரும்பியது. "இராட்சைக் கொடி விட்டுக்கு நீங்கள் போக நேர்ந்த சூழ்நிலையை

சுழிக்காற்று

யும் அங்கு இரு உடல்களைக் கண்டு பிடித்தது எப்படி என்பதையும் பற்றி நீங்கள் கொடுத்த தகவல்கள் எனக்கு அத்தனை திருப்தி அளிப்பதாக இல்லை, மிஸ்டர் சேகர்.

உங்கள் நண்பன் சோபாணக் கல்லறைப் பகுதியில் மோதித் தள்ளி விட்டு யாரோ ஓடியதாகவும், அங்கு ஆராயப் போன உங்களுக்கு ஒரு சாவிக் கொத்து கிடைத்ததாகவும் கூறினீர்கள். அதில் ஒரு சாவி அந்த மர்ம விட்டின் பூட்டைத் திறக்க அனைத் தொடர்ந்து இத்தனை சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன...."

"உண்மைதான். ராமுவின் சடலத்தோடு இருந்த மூலா விரம் ரூபாய்களுக்கும் அதிகமான பணத்தை-தோட்டுக்களாக - எடுத்துப் பத்திரப் படுத்திக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் இல்லையா, மிஸ்டர் ஏகாம்பரம்?"

இன்ஸ்பெக்டருக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. "அது எப்படி உங்களுக்குத் தெரிந்தது?" என்று கேட்டார்.

"ராமுவைக் கொலை செய்தவன் ரொம்பத் திறமை சாலி, முன் யோசனைக்காரனும் கூட. ராமுவிடம் இருந்த

பணத்தை எடுத்துப் போய் அவன் அதைச் செலவழித்திருப்பானான். அந்தப் பணமே தன்னைக் காட்டிக் கொடுத்துவிடும் என்பதை அவன் அறிவான். ஆகவேதான் கொலை மூண்டவனே அந்தப் பணத்தை வைத்திருக்கட்டும் என்று விட்டுச் சென்றிருக்கிறான். நான் நிர்மலாவின் உடலோடும் பல நூறு ரூபாய்க்கு நோட்டுக் கட்டுக்களாக இருத்திருக்குமே. அதையும் கைப் பற்றி விடுகிறீர்களா மிஸ்டர் இன்ஸ்பெக்டர்?" என்று கேட்டான் சேகர்.

இன்ஸ்பெக்டர் ஏகாம்பரத்தின் மூக்கில் இப்போது கடுகடுப்புக் கூடியது. "மிஸ்டர், சேகர்! கேள்வி களைக் கேட்க வேண்டியவன் நான்" என்றார்.

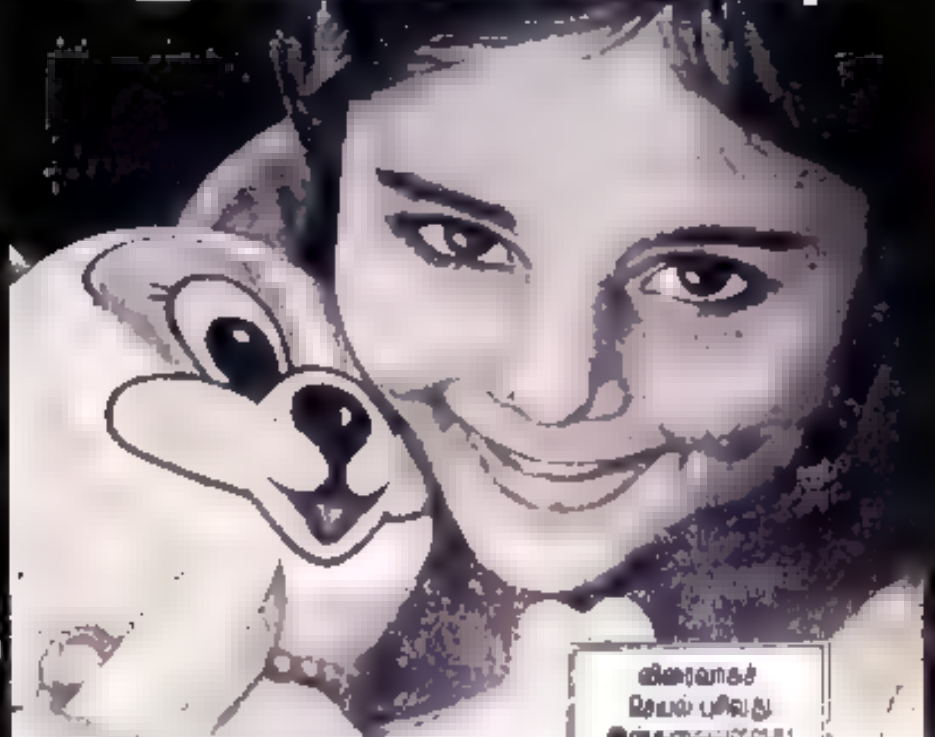
"ராஜாவைக் கொன்ற அதே கொலைகாரன் தான் நிர்மலாவின் பணத்தையும் அதே காரணத்துக்காக அவன் உடலோடு விட்டுச் சென்றிருக்கிறான்." ஏகாம்பரத்

கௌசீகன்

நிங் எரிச்சலைப் பொருட்படுத்தாமல் சேகர் சொல்லிக் கொண்டு போனான். "ஆனால் ஒரு வித்திலாகம். நிர்மலாவின் டம்பப் டைரீயிலிருந்த பணத்தை எடுத்து அவன் அணித்திருந்த 'ஓவர்கோட்' யின் கைப் பாக்டெட்டில் நினைத்து விட்டுப் போயிருக்கிறான். ஏனென்றால், நிர்மலாவைக் கொன்ற பழியைப் பிறர் மீது சுமத்துவதற்கு ஏற்ற தடைய மாயிற்றே அந்தப் பெ. அதைக் கொண்டு டாக்சி டிரைவர் கானி வப்பினைக் கலபழாகக் குற்றவாளி யாக்கலாம் பாகுங்கள்."

"இந்திரவு கானிவப்பன் எப்படி எதற்காக முல்லைவாசல் பண்ணைக்கு வந்தான்? அவன் இங்கு

இருமலா? போய்விட்டதே!

களைகோடின் இருமல்விடுந்து பூரண நிவாரணமளிக்கிறது 4 வயதிலில்:

குழாயில்—இருமல் சோர்ந்ததால் சளி படித்துக்கொடுக்கிறது.

தொண்டலில்—சளி அடைபட்டதால் சளிச்சுவல் சமன்படுவதில்லை.

மார்பில்—இருமல் தளர்வாக இருக்க சுவாசக அமைதிக்கூறுகிறது.

நுரையில்களில்—அடைபட்ட தொண்டலுக்கு சளிவாயும், சோர்ந்ததால் இருமல்வருகிறது.

விசைவாகத்
மேலும் பரிவது
இன்களைவளர்த்து
கிடைக்கமுடியும்

களைகோடின்

மெய் வளகா

பூரண இருமல் கட்டுப்பாட்டுக்கு களைகோடினுக்கு. இளைந்துவுமில்லை!

இதழ்களுக்கு, இந்தியாவில் மிக அதிகமாக விற்பனையாகும் வீட்டு நிவாரணி

வந்திருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. ஏனென்றால் அவனுடைய சாஸிக் கொத்து இங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பதினால்தான் அது ஊர்ஜிதமாகிறது. இதற்கான விளக்கங்களை நான் உங்களிடம் கேட்கத்தான் வேண்டும். மீஸ்டர் சேகர். ஆனால் இப்போது நான் உங்களை ஏதும் கேட்கப் போவதில்லை. இந்த விவகாரங்களைப் பற்றி ஒரு துல்லியமான சாட்சியை அதன் ஆரம்பத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்தே பெற்றாக வேண்டும். எனக்கு அப்படியப்பட்ட தொகு விளக்கத்தை நீங்கள் யாராவது வீரர்கள் என்றும் நம்புகிறேன். உடனடி இன்ஸ்பெக்டாரின் பேச்சில் தொடக்கத்திலிருந்து சிறுசிறுப்பிள் சிக்கல் வர வர விடுவிக்கப்பட்டதாக இருந்தது.

"ஒரளவுக்குக் குழப்பமில்லாத நியாயமான - ஆனால் முற்றும் பெறுதல் நகவய்களைத்தான் உங்களுக்கு என்னால் தர முடியும். அதில் நீங்கள் மிதப்பது போலக் காரியப்பன் குற்றவாளியாக இருக்கமாட்டான். நிர்மலா எங்களிடம் கூறியவைகளை உண்மையாக எடுத்துக் கொண்டால், ராமு புயல் வீரிகள் அன்றே இரவு இந்த வீட்டின் உள்ளேயோ அல்லது இவ்வீட்டுக்கு மிக மிக அருகே வெளியேயோ கொல்லப்பட்டிருக்கிறான். எப்படி? ராஜ்யில் பலமாகத் தாக்கி, அடித்து - மூர்ச்சையடையச் செய்து பிறகு அதே நிலையில் அவன் மூகத்தில் கணமாக துணியை வைத்து அழுத்தி மூக்கத் திணிதி இறக்கும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறான்."

"தன் காதலனுக்கு ஏற்பட்ட இத்தகைய முடிவு பற்றி நிர்மலாவுக்கு ஏதும் தெரியாது. அவன் கொல்லப்பட்ட வேளையில் அவன் தன் படுக்கையில் மயக்க நிலையில் டிடத்திருக்கிறான். பெரியவர் தர்மலிங்கமோ அவரது மூத்த மகன் கந்தசாமி அவர்களோ இத்தகைய ஒரு கொலைகளைச் செய்ய மாளவுக்கு உடல் நலமில்லாதவர்கள். பலமற்றவர்கள்: இத்தகை குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஆரவ் பல வஞ்சல்களாகத் தொடர்பற்ற மனங்களாகவின் சித்தப்பா கிராசாமி அவர்கள் சரியாக கையமாக இங்கு வந்து போயிருந்தான். ஒரு வேளை அவருக்கும் இக்கொலைக்குப் தொடர்பிருக்கும் என்று நீங்கள் சந்தேகிக்கிறீர்களா மீஸ்டர் சேகர்?"

"இல்லை...."

"சரி.... அப்படியானால்? மேலே போவோம். இவ்வீட்டின் நிர்வாகத்தைக் கவலித்து வரும் மனங்களாகவின் சித்தி கோகிலா கூறினார்கள்: "ராமு டிராக்டர் என்ற பணத்தோடு எங்கோ ஓடிய போல் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறான்"

மிகு' என்று. ஆகவே, ராமு இறந்த போய் மூன்று வாரங்களுக்கு மேலாகிறது என்ற உண்மை அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. அடுத்து அவர்களது தங்கை வந்தாள். தவறாமல் மிகவும் சிறுமியே நேசிக்கப்பட்ட ஒருவனது கொலைகாரப் பற்றிய ரகசியத்தை ஏதே இவரின் பெண்ணினாலும் இத்தகைய ராட்டின் முடிவுகளைக் முடியாது. ஆகவே, வந்தொவர்க்கும் ராமு கொலையுண்டதோ அல்லது அவர்களை கொன்றது யார் என்பதைத் தெரியாது. இவர்களைக் கவிர இங்கிருந்துவாக்கப் வேண்டியது அவன் மனைவி காவேரியும் வேறு சில பண்புகள் வேலைக்காரர்களும் தான்.... ஆனால் நான் நினைக்கிறேன். இவர்களில் ராமுமே கொலையாளி இல்லை. கொலை செய்தவன் பிறருக்கு அதைப் பற்றி ஏதேனும் தெரியாத வகையில்; தான் ஒருவனே அறிந்த ரகசியமாக அந்தக் கொலையைச் செய்திருக்க வேண்டும்."

"ராமுவின் உடல் இருக்கும் நிலை, புயல் உக்கிரமாக வரிக் கொண்டிருந்த வேளையில்தான் அவன் புதைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. தன்வ உறுதியான மின்னடித்தளம் பெயர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. கொட்டைக் கொடி விட்டான் திவ்வானி. சாதாரண நாட்களில் அங்கு அத்தகைய பெரிய பள்ளம் தோண்டுவதானால் ஏற்படும் சத்தத்தை முடி மன்றக்க முடிவாகுது. இடி, மின்னல், பெருமழை, பேய்க் காற்று ஆகிய இயற்கையின் ஆர்ப்பாட்டங்களையும் போலவையாகக் கொண்டு அந்தத் தளம் பெயர்க்கும் வேலை நடந்திருக்கிறது. புயலின் பேர் ஓரத்தில் கொலைகாரனின் கொத்து வேலைச் சத்தம் அழகிப் போய் விட்டது."

"அதி பறித்தாயிற்று. புதிய மின்னடிக்கல்வைக்கு மனோவைக்கப்படப் பவன் படுத்தவிலை, தோண்டி எடுத்த மன்களையோ உபயோகித்திருக்கிறான். உயிர் இழந்த ராமுவின் உடலத்தைத் குழிக்குள் மிதித்து அவன் வீடு புதிய தளம் போடப் பட்டிருக்கிறது. உங்களைத் தவிரவர்கள் துப்பறியும் பிரிவைச் சேர்ந்த துரைசாமி அவர்கள் பிள்ளை ராமுனைக் கேடி அடைந்தபோது இத்தகை திராட்சைக் கொடி வீட்டை அதன் பற்றைப்பற்றி முன்னால் வரியாகப் பார்த்து விட்டு ஏதாவதில்லா என்று திரும்பிப் போயிருக்கிறார். தோண்டி எடுக்கப்பட்ட மண் - தாதுக்குப் பதப்பட்டுப் போய் பாகி புயல் ஓடியது மறு நாள் காலை அப்படியே அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பிறர் சந்தேகிக்காதபடி மறைப்பதற்கு

ஏற்ற வசதியான இடம் அந்த வீட்டின் அருகில் இருக்கும் ஒரு குட்டை. அருள் அந்த மனைவியைக் கொண்டு கொட்டி விடத் திட்டம் கொடுக்கிறார். மற்றவரை, அன்று நாய் பார்த்தோமே. 'இல் றாவுஸ்' போன்ற அமைதி. அந்த மனைவி தோஷக்கார அநியாயப் பாயன்! இதைக் கண்டும் இது இருக்கிறதில் இல்லைவா?"

"மனைவி கொடுத்த அந்த மனைவி கொடுத்த மனைவி"

"இருக்கின்றதா... மனைவி கொடுத்த மனைவி"

"இந்த மனைவி கொடுத்த மனைவி கொடுத்த மனைவி"

"மனைவி கொடுத்த மனைவி கொடுத்த மனைவி"

"மனைவி கொடுத்த மனைவி கொடுத்த மனைவி"

அந்த மனைவி கொடுத்த மனைவி கொடுத்த மனைவி"

சேகர் கொடுத்த மனைவி கொடுத்த மனைவி"

புதுப்படுத்தி அதன் மனைவி கொடுத்த மனைவி கொடுத்த மனைவி"

"சேகர் கொடுத்த மனைவி கொடுத்த மனைவி"

"சேகர் கொடுத்த மனைவி கொடுத்த மனைவி"

"சேகர் கொடுத்த மனைவி கொடுத்த மனைவி"

"சேகர் கொடுத்த மனைவி கொடுத்த மனைவி"

சேகர் கொடுத்த மனைவி கொடுத்த மனைவி"

இவா இரும்பது இர்திவாசிக்

இவா இரும்பது வெளிகாட்டுகி

**இருவரும் உபயோகிப்பது
ஒரே ரிரவுர் சூக்கர்தான்
இரணருமே டிடி.(பிரைவேட்) லிமிடெட் தயாரிப்புதான்
- வெயர் மட்டுமே வித்தியாசம்**

இந்தியாவில் பிரபலமான, உயர்வாக்-து
மீத் சாறுகள் தயாரிக்கப்படுகின்ற இரண்டு சூக்கர்தான்
சாக்கரத்தின் மூலமாக உருவாக், உத்தமமான
அதிகமான குரூபத் தயாரிப்புகள் உருவாக், உயர்வாக்
கூண்டுக்கான மிகவும் உயர்வாக் தயாரிப்புகள்

உருவாக் பிரைஸ்திக் பிரைஸ்திக்
மீத் சாறுகள் உருவாக், உயர்வாக் தயாரிப்புகள்
கூண்டுக்கான மிகவும் உயர்வாக் தயாரிப்புகள்
கூண்டுக்கான மிகவும் உயர்வாக் தயாரிப்புகள்

மீத் சாறுகள் உருவாக், உயர்வாக் தயாரிப்புகள்
மீத் சாறுகள் உருவாக், உயர்வாக் தயாரிப்புகள்
மீத் சாறுகள் உருவாக், உயர்வாக் தயாரிப்புகள்

976 777 1551

டிடி. (பிரைவேட்) லிமிடெட், வெங்கலூர் 76

“பாபு திவ்வையின் உள்ள மர்மத்தை அறிவு முன்னே அதாவது வர வேற்பவரையில் அழைத்த துமே அங்கேயே கொலை செய்யப்பட்டான் என்று நீங்கள் நம்பிவிடுங்கள்ரா? பாபு கொலை செய்யப்பட்டது தன் எகோதரியின் காதலனுடன் ராஜாவின் இறந்த உடலைக் கண்டது மூலம் அல்லது அவன் அந்த உடலைப் பார்த்து விடலாம் என்ற பயத்தின் கீழ் ஏற்பட்ட விளைவா அது? பாபுவின் பார்வையில் ராஜாவுக்கு ஏற்பட்ட முடிவின் பயங்கரம் நட்டுப் பட்டாமல் அம் இரத்தினுக்களவம் அவ்

“இதற்கு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதை அறியுங்கள். அங்கேயே கொலை செய்யப்பட்டது.”

“ஆனால் அங்கேயே கொலை செய்யப்பட்டது என்பது உண்மையா?”

ஒரு சில விநாடிகள் சேக்ஸ் இன்ஸ்பெக்டரின் முகத்தையே மௌனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் இதழ்களில் முறுவல் பூத்தது. “இரட்டைக் கொடி வீட்டின் திவ்வையின் நடத்தப்பட்ட இரண்டாவது சவ அடக்கம் அதிகாரிகளுக்குச் சற்று முன்னால் அதாவது நீங்கள் காலியாட்டில் வந்த சேய்வழங்காலம் ரூஸ்தியாகலில் இறந்த வெகுநேரத்திற்குப் பிறகு நடத்தியிருக்கிறது” என்றான்.

“அது எப்படி உங்களுக்குத் தெரியும்?”

“தன் ரகசியம், வேலியாவி விடப் போகிறதே என்ற பதற்றம், ராபர்ட், பாபுவை உடனே ஒழித்துவிட வேண்டும் என்ற முடிவை அவனுள் ஏற்படுத்தி விட்டிருக்கிறது. அவசர அவசரமாகக் கொலை செய்திருக்கிறான். அவ் வளவுதான்” என்று இன்ஸ்பெக்டர்.

“அவசரம்தான்! இல்லாவிட்டால் அவனால் கொலை செய்திருக்க முடியாது. ராஜாவின் உடலைக் கண்டு பிடித்து அதன் அடிப்படையே பாபு இருந்தால் உடல் கொலைகாரனுக்குப் பாபுவைக் கொன்றாவிட வேண்டும் என்ற ஒரு வெறி, ஆத்திரம் வந்திருக்காது தான்.”

“மீன், என் எப்படி, எதற்காகக் கொலைகாரன் பாபுவைக் கொன்றான் என்பதீர்கள்?”

“உங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட மர்ம உண்மைகள்தான் தேவை, அது மாண்புடன் அல்ல. அப்படித்தான்.”

“ஆமாம். ஆனால் என் வளரவில் உண்மை இதுதான் - பாபு மிகத் துணிவாக எவ்விதப் போராட்டத்துக்கும் இடம் கொடுக்காமல் கொல்லப்பட்டிருக்கிறான். அத்தகையதொரு வாய்ப்பு காலியாட்டிற்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் நீங்கள் அதைப் பார்த்துக் கொள்ளக் கூடாது. இதுக்கிடம்...”

“எக் வண்டியின் டிரீச்சோலிவை தான் கேட்டது அந்த வேலியைத்தான்.”

“எத்தக் வண்டி...?”

“கொலைசெய்யப்பட்டதில் நிரம்பலாகிய உடலை ஏன் ஒரு முட்டைச் செண்டையும் திரட்டைக் கொடி விட்டுத் தடுத்துச் செல்ல, அந்த பேட்டுப் பகுதிக்கு ஏன் எந்த வண்டி உபயோகிக்கப்பட்டதோ அந்த ‘ஸில் பார்டா’ வண்டி?”

“அதிகவே எத்தனை மணிக்கு எவ்வளவு உக்கனாவு் திச்சயமாகச் சொல்ல முடியுமா? கொலைகாரன்தான் அந்தக் கை வண்டினைப் பயன்படுத்தினான் என்பதைப்பற்றி உறுதியாகச் சொல்ல முடியுமா, உக்கனாவு?”

“முடியாது...” ஒப்புக் கொண்டான் சேக்ஸ். “ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். நீங்கள் போலீஸ் வீட்டிலுள்ள காலியாட்டில் வந்ததும் போட்டு லொர்டை நடத்திக் கொண்டிருந்த அலே நேரத்தில்தான் கொலைகள் இந்தக் காலியத்தை இந்தே நடத்தி எடுக்கிறது. இதில் எவ்விதக் கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லை. பண்டையின் கைவாசலாய் வேலிய்காரன் வேலியினின் வாய்க்குப்படி அத்தக் கை வண்டியின் ‘மிரீச்’ ஓலி இன் ‘ஸுரூ’ இரவியைக் கேட்டிருக்கிறது. அதாவது மேலும் புலம்புத்ததே அவ்விதமாக அந்தக் கை வண்டி கொலை செய்யப்பட்டதே உறுதுக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இருபத்தி நான்கு மணி நேரத்தில்தும் பிறகு அந்தக் கைவண்டியின் ‘மிரீச்’ ஓலி கேட்டிருக்கிறது. இரவின் பிற்பகுதியில் அதுகொலை வேலிய்குக் கை வண்டியை அந்தக் ‘மிரீச்’ ஓலி எழுப்பும் கைவண்டி மூன்று

தடவைகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு தடவையும் அது இராட்டஸ்சு கொடி வீட்டுக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறதுமே யிருக்கிறது. முதல் தடவை அது பயன்படுத்தப்பட்டது. மூன்று வாரமும் ஒரு நாளைக்கும் (22 நாட்கள்) முன்னால் அப்போது அது ராமுலிவ் உடலையும் ஒரு மூட்டை மென்ஸ்டையும் தளத்தைப் பெயர்ப்பதற்கான உபகரணங்களையும் ஏற்றிச் சென்றிருக்கிறது. அப்போது அந்த வண்டி எழப்போது ஒலியைப் புயலிவ் சத்தம் அமுக்கி விட்டது. அது வாராஜம் கேட்கப்பட வில்லை. மூன்றாவது தடவையாக - நேற்றிரவு அது நிர்மலாவின் உடலையும் இரண்டாவது மூட்டை மென்ஸ்டையும் ஏற்றிச் சென்றிருக்கிறது. ஆனால் இரண்டாவது தடவை இன்றைக்குச் சரியாக மூன்று வாரங்களுக்கு முன்னால் (21 நாட்கள்) அது கூமந்து சென்றது எனத் தெரிகிறது. தெரிந்தாக வேண்டும்."

"புரோபசர் சேகர்! உங்கள் கைங்குளெய்லாம் ஒரே குழப்பத்தையல்லவா உண்டாக்குகின்றன? துரத்தே தெரியும் காட்சிகளை மறைக்கும் மூடு பனியைப் போல் ஏதேதோ சந்தேகங்கள் உண்மைக்குத் திரையிடுகிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன் நான்."

சேதருக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது. அதே சமயம் வாகனில் ஒரு கார் வந்து நிற்கும் சத்தம் கேட்டு மஞ்சளா எழுந்து போய்க் கதவைத் திறந்தாள். டாக்டர் சகவரன் உள்ளே நுழைந்தார். அவர் முகத்தில் அசுதி அப்பிக் கிடந்தது. மஞ்சளாவிடம் கூறினார். "மஞ்சா! உன் அப்பாவின் உடலைப் பரிசோதனை செய்து விட்டேன். விஷயிப்பபட்டதற்கான எவ்வித அறிகுறியும் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. கத்தோயி அவர்கள் உயிர் இழப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தது இருதயத்தின் டெது பக்கத்திலிருந்து உடலின் பல பாகங்களுக்கும் பிரிந்து செல்லும் பிரதான இரத்தக் குழாயின் மீது புறப்பட்ட ஒரு கட்டியினால் தான்."

"சோதனைக்குப் பிறகு உங்கள் முடிவைக் கேட்டதில் எனக்கு ஒரு திருப்பி டாக்டர். சந்தேகத்தில் விட்டுத் தனிப் பதைவிட இது எவ்வளவோ மேல் இல்லையா?" என்றான் மஞ்சளா.

சைக் குட்டையினால் முகத்தைத் துடைத்தபடியே அவருள்ள ஒரு கார் காலியில் அமர்ந்த டாக்டர் சகவரன் கேட்டார். "அது சரி, மஞ்சா, இப்படி யொரு சந்தேகம் உனக்கு ஏற்படுவதற்கான காரணம் என்ன என்றுதான் எனக்கு இன்னும் புரியவில்லை. இறந்த

தும் அவர் தொத்தத்தில் ஏதோ மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதாக நீ நினைத்தாய். இல்லையா? உன் உத்தேசம் என்ன? உன் மூன்று வாரங்களுக்கு முன்பு வரை என் கவனிப்பிலிருந்து வந்திருக்கிறார் உன் அப்பா. அப்போதைக்கு இப்போது அவரிடம் அப்படியொன்றும் பிரமாதமான வித்தியாசத்தைக் காண முடியவில்லை என்னால். அப்படி ஏதாவது இருக்குமானால் அது மிக மிகச் சொற்பமாகத்தான் இருக்கும்."

மஞ்சளா பதில் சொல்ல வில்லை. அவன் முகத்தின்மீது திருப்பிலும் நிலை வில்லை. காதலியின் உள் எதனைப் புரிந்து கொண்டான் சேகர்.

"டாக்டர், கால்ட்சென்று கத்த ராமி அவர்களிடம் இதைத் தவிர விசேஷமாக, எதையாவது உங்களாகக் காண முடிந்ததா?" என்று கேட்டான் சேகர்.

டாக்டர் சகவரன் முகவாசைத் தடவிக் கொண்டார். "ம்...." என்று எதையோ நினைவுக்குக் கொண்டு வந்தவராகக் காணப்பட்டார். ஆனால், "அது அப்படியொன்றும் பிரமாதமாக, குறிப்பிடத் தக்கதில்லை. என்னுடைய கண்காணிப்பிலிருந்து அவர் விடுபடுவதற்கு முன்னால் நான் அவருக்குச் செய்த கடைசிச் சிசிச்சை இடது பக்கக் கழுத்தில் நொம்பி இருந்த ஒரு கட்டியைச் சீறி மருத்திட்டதுதான், அந்தக் கட்டி அவரை ரோம்பப் பாடு படுத்தி விட்டது" என்றார்.

எதையோ சொல்வதற்கு நினைத்து ஆனால் எதற்காகவோ நயங்கி அதைத் தவிர்த்து விட்டார் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட சேகர் நிதானமாக, "நான் கூட அவர் கழுத்தில் கால் வைத்துப் பிளாஸ்திக் போட்டிருந்த அடையாளத் தைப் பார்த்தேன்" என்றான்.

"இன்றைக்குச் சோதனைவின் போது கூடப் பார்த்தேன். அந்தக் காலம் ஆறே வ இல்லை...." அவர் குரலில் வந்தபோதிலிருந்த தொல்லை இல்லை. தம் வார்த்தைகளை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு விட்டதற்கான ஒரு திருப்தி நிலையது. அவர் சமாதானத்தில். "ஆனால் கத்தோயி அவர்களின் மரணத்துக்கு அந்த ஆறே காலம் மட்டும் காரணம் என்று சொல்லுவதற்கில்லை... அது போகட்டும்.... இனி அறைப்பற்றி நான் அதிகமாகக் குழப்பிக் கொள்ள வேண்டாம்" என்றவர் அந்த விஷயத்திலிருந்து விடுபட நினைத்தவராக இவ்வப் பெட்டரைப் பார்த்து, "மிஸ்டர் ஏதாம் பாரம், திராட்சைக் கொடி விட்டிய் ஏதோ..." என்று இழுத்தார்.

(தொடரும்)

பாலுலோரி பேனரிங் & சிட் ஆண்டு

பிளாஸ்டிக் ஹிஸ்டரி

தலைவரவர்கள்: 1975-76 - ரூ. 500/-

கணினிப் பேனரிங்: 1975-76 - ரூ. 500/-

சம்பந்தம்: 1975-76 - ரூ. 500/-

போன்: 47 14 55-தெலி: 47 55-தெலி: 47 55-தெலி: 47 55

தலைவரவர்கள்: 21-ஆவது ஆண்டு தலைவரவர்கள்
தலைவரவர்கள்: 21-ஆவது ஆண்டு தலைவரவர்கள்

1971 ஆண்டு தலைவரவர்கள்

தலைவரவர்கள்: 20-ஆவது ஆண்டு

தலைவரவர்கள்: 10-ஆவது ஆண்டு

தலைவரவர்கள்: 7-8-1971 : தலைவரவர்கள்: 28-8-1971
தலைவரவர்கள்: 5-8-1971 : தலைவரவர்கள்: 29-8-1971

தலைவரவர்கள்	தலைவரவர்கள்	தலைவரவர்கள்	தலைவரவர்கள்	தலைவரவர்கள்	தலைவரவர்கள்
B	100/-	2,500/-	E	500/-	25,000/-
C	50/-	1,250/-	F	250/-	10,000/-
D	25/-	625/-	G	125/-	5,000/-
G	25/-	500/-			

தலைவரவர்கள்: 20-ஆவது ஆண்டு தலைவரவர்கள்: 21-8-1971 : தலைவரவர்கள்: 22-8-1971

தலைவரவர்கள்	தலைவரவர்கள்	தலைவரவர்கள்
LTA	100/-	5,000/-
LTH	50/-	2,500/-
LTD	25/-	1,000/-

தலைவரவர்கள்: 20-ஆவது ஆண்டு தலைவரவர்கள்: 21-8-1971 : தலைவரவர்கள்: 22-8-1971

தலைவரவர்கள்: 20-ஆவது ஆண்டு தலைவரவர்கள்: 21-8-1971 : தலைவரவர்கள்: 22-8-1971

தலைவரவர்கள்: 20-ஆவது ஆண்டு தலைவரவர்கள்: 21-8-1971 : தலைவரவர்கள்: 22-8-1971

தலைவரவர்கள்: 20-ஆவது ஆண்டு தலைவரவர்கள்: 21-8-1971 : தலைவரவர்கள்: 22-8-1971

2. தலைவரவர்கள்: 20-ஆவது ஆண்டு தலைவரவர்கள்: 21-8-1971 : தலைவரவர்கள்: 22-8-1971

தலைவரவர்கள்: 20-ஆவது ஆண்டு தலைவரவர்கள்: 21-8-1971 : தலைவரவர்கள்: 22-8-1971

தலைவரவர்கள்: 20-ஆவது ஆண்டு தலைவரவர்கள்: 21-8-1971 : தலைவரவர்கள்: 22-8-1971

தலைவரவர்கள்: 20-ஆவது ஆண்டு தலைவரவர்கள்: 21-8-1971 : தலைவரவர்கள்: 22-8-1971

தலைவரவர்கள்: 20-ஆவது ஆண்டு தலைவரவர்கள்: 21-8-1971 : தலைவரவர்கள்: 22-8-1971

25 YEARS

எமது வெள்ளி விழா ஆண்டு

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

தூங்கப் பிரிவிக்கும் தாயிரவருணி
 திரத்தத விட்டு ஊரெலி தகிசு கரைபொர
 முள்ள கல்கத்தாயிப் வலிச்சக் தொடங்கி
 ஏழாண்டுடன் ஆயின்று, ஒப்பொரு தூதும்
 என் தெய்வத் துமிற்றாட்டையுள், எவக்கும்
 பிறப்பலித்த அந்தப் புவித மண்ணையும் பற்
 ரிய செவதி எழிதரும் கண்ட என்று மேல்
 பாரத் புரட்டத் கூவியுடிச்சு.

அநேக எட்டாய் பக்கத்தில் வகை கொடி
 மில்... பெரிய வாழ்த்துக்களில் ஓர் அரைக்
 காலயி... 'மாடிவிலிக்குத் தலவிக் கொடு'!
 திருதெய்வலி... எட்டம் 19...

தாய், தீவிற்ற உ' கார்த்து பொண்டன்.
 ... நகரத்தின் பந்தாண்டான் கூட்டில்
 ஒத்திப் பிழை மாடியிலிருந்து பந்தாதன்
 (வயது 30) என்ற வாலியரைத் தன்வித்
 கொடு செவந்தகாக்கி அந்தப் பட்டப்பட்டு
 வரி (வயது 38) என்ற வாய்ப்பின் மேல்
 தொடரப்பட்டிருந்த வரலகிய இன்று

கண் மூக்கும் தீவிற்றது புது கெண்டன் கரும்
 பொது செவ்நுழம்பாய் நுங்கும் துரைமுக
 அடித்துக் கொண்ட வகுமே தாயிரவருணியில்
 அந்த வேகம், அந்தச் சிலிப்பி, அந்தத்
 துடிப்பு எவ்வாறு இருக்கும் அவன் பெச்சில்,
 சிப்பியில், அவன் கையில்... ஆனால் இவற்
 றுக்கிடையே இவன் புதிய, உள் ஏக்கம்,
 புது செவ்வதித் காதெக் கப்பலு விட்டு
 அது மீத்குதம்போது தேக்கலி கொட்டி,
 அழிந்து போனதால் கரையில், சின்று
 மாறிய குறுந்தத. அத்தகைய மாற்றதன்
 கைத் போதல் அகலுள் இளையோடிக்
 கொண்டிருத்தத தான் கைத்திடுக்குறென்.

தெய்விலிருந்து எழிற்று என்... பாய்
 தாய் கையில், சேர்மாத்தெய்விகும், பந்த
 மண்டகும் அப்பாய், காத்திவிடிகும் கங்
 யிடகத்திவிடிகும் இவ் வயி... எதோ
 ஒரு துடிப்பு. கைப் பெயரெக் கொலவ
 பாட்டுடன், புதிது கொய்ந்துகன்...
 கருக்கு வெலியை பன் கட்டாண்ட, பன்

அவருக்கென்று ஓர் அம்சம்!
த.கே.பட்டுசாமி

நீதிபதி தீர்ப்புக் கூறினார். கர், ரவாலிக்கு
 மரண தண்டனை...

எனக்குறிப்பிட்ட, கன்கல்யிய் அநிர்வுகள்
 என்னைக் கூறினார் ஒரு சே அன்கல்யதலே
 ஏற்படுத்தியிருந்தாலும், அகலியப்படுவதற்
 கில்கை, மேய்தி மேலே தொடர்ந்தது...

'கொடு செவப்பட்டு. ரவகதாதந்தி
 மனலி மரகதம், கபிசு அம்குள் காதலி
 எவ்றும், காதல் தொவலிதான் கொய்க்த
 'மொடியல்' எவ்றும், சிவகிஷன் தரப்பி
 குகலாகியது.

குற்றவாளி கார் எதையிட மறக்கலிச்சு.
 'நான் குற்றவாளி என்பதை ஒப்புக்கொள்
 சிடும' என்று அவர் கொடுத்த நடிகம்
 வாக்குறுத்தினாரு. கடைபிடிக்கலி வல்
 துறுத்திக் கொண்டிருந்தது...

திருவ் நமது க் காலகல் அடித்துவிட்
 கார், செவ்வினைய் படித்தவனது கட்டாயி...
 பத்திலியலில் அம்குடம் செவ்வானுள்
 கொடிச் செவ்வினலில் ஒவ்றாக இவ் த என்
 னால் எவ்வு ஒவ்வு அம்குடம்...

கார் - எவ்வு வாலி வாய்புக் கொடுத்த.
 அந் அப்பாயிப் பாலி நீவிக்கும் போது
 அவனது கள்ளமற்ற வெவ்விச் சிவ்ந்தானே

"ஏய், உங்களுக்கு என்னடா சந்தேகம் தெரியும்?"

"என் அப்படிச் சொல்லிப்பிடறா? ஹாஸே நம்மவா காத்து நம்ம பக்கவாத்தாளை அடிக்கி மூத்தவையா பாக்கவா பரம் பறையிலே..."

ஓரே எக்காளம் மிளிர்ந்தது. அவனது விழுத்து, கவிழ்வான், மேதா விவாசம் குறுப்பு எதுவுமே மாறவில்லை.

அப்போது நான் போவிருந்த சமயத்தில் கொமத்தில் அம்பலமாகிப் பூசா. நம் நாத்திரி விழா, திருவிழாவின் நிகழ்வுகூடக் கயிற்றைப் பிடித்துக் கொண்டு தானே என்னை எழுதினா?

அவன் நமான் படிய்பான். அதே சமயம் மரகதாம்பிகை கோயில் வாயிலில் விழுந்து பாட்டும் சொல்வான். தந்தையின் நிமிதிப் பாயல், பொயில் திருவிழாவில் சண்டித்தலம் செவ்விய வாய் பிட்டுப் தூக்குவான். இங்கும் காலைக் கட்டி, குறுக்குத்துறை கட்டிவான். தெய்வியவாய், ஸ்ரீவருணன் தத்து உலகத்தையும், அத்தனை பேரையும் எழுப்பிக் கொடுப்பாட்டு, தொடுப்புக் கொடுப்பான். -என்று நான் சொல்வான் வசப்படுத்தி வரையில் அவ்வப்போது அபிமானத்தையும் சம்பாதித்துக் கொண்டு வான் கயிர்.

பெரிய வாய்க்காலில் டிரண்டு கொண் டிருந்த நீரைத் திருப்பி நம்செய்களுக்குப் பாய்ச்சி விட்டிருந்தார்கள். வடிகால்களில் வசப்படுத்தி ரசித்த வண்ணம் வரப்புகளில் பெய் தம்மைத் தவிர்த்து நடை போட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

"என்னை மார்பின, தம்மாய் போட்டிவா நீரும் இப்படி காத்திரா?"

கயிர்நான் வந்து கொண்டிருந்தான். கொழுகாலிலிருந்து வாய்க்கி கொண்டு வந்த வெற்றிலைப் பொதி வாயில் காட்டி வளிக்க, உறுதல் கவனித்தேன். அழகாகத் தான் இருந்தான்... வாட்ட நாட்டமாத.

"என்னை அப்படிப் பாக்கிறீர்?"

நான் சிரித்துக் கொண்டே கேட்டேன்:

"காலிலே யார் யாருக்கோ சவ்வானம் வருகிற, நம்ம கயிருக்குச் சவ்வானம் நடத்தா எப்படி இருக்கும்னு பாக்கிறேன்... எப்போ கயிர்?"

அவன் முர் அடிட்டுச் சிரிப்பு மிளிர்ந்தான்.

"என்னைவா கவிவானம் எப்போன்னு கேட்கிறீர்... பன்ன!"

"உன்னைத்தான் கயிர், எதுக்கு அப்படிச் சிரிக்கிறே?"

"நாப்பின, ஊரு ஒலகம் யோதாப்பின இத் தப் பவ யாருக்குச் சொத்தம்னு திருமாவின் சாகட்டும்..."

"எனது சொல்விற?"

"பின்னே என்ன மார்பின இத்தக் கயிரு காலில் மரக்காலிராட வளப்பு பக்கத்தேன், இல்லைக்கே. ஏதோயோருயல் விபத்தின் பொது அநாதைக் கொள்கையாக் கேட்கத் தன்னை அடி எடுத்து வளத்தாட்க... அதுக்காக என்னை முகமீனென சீதமாவின் கூடறா? இத்துவாயும் இருக்கலாயிடுமே? இதைச் சொல்லப் போகு எங்கடவங்க என் னைக் காப்பிரிப் பவன்னு ஏதும் உ. அட

ஒங்கடவங்கனா என்னை ஏதும்சிரிசுனா? கேளுங்க மார்பின, இவ்விலு நம்ம மரக தம்மாவுக்கு (அப்பினையை அவன் அழைக்கும் விதம்) ஒரு பச்சைப் புடவை எடுத்துக் குடுத்தேன். உங்கக் காட்டென்னுட்டா கின..."

"ஏய்?"

"என்னைக் கேட்டா?... இத்த வெத்திலைக் காரப் பவ அதுக வெத்திலையை வித்த காடு தெய்வத்துக்கு ஒப்பாதுன்னு தெனைச் சொன்னா என்னவோ!"

நான் யாவடைத்து நின்றுன். அவன் பெருந்தெறித்தான்.

"எனக்கே நான் இத்துவா முகமீமான்னு தெனையென மார்பின! யாருக்குமே சொந்த மின்னா என்னும் கேட்டாது இருக்கிற இத்தப் பவ கூடலி வரை இப்படியே இருத் துட்டுப் போட்டிப் படி முறுவியா பூடும?"

"கயிர்..."

"மார்பின இத்த ஒலகம் என்னை இத் தும்பு பத்துக்கிட்டா என்னையும் கொலி யுக்குன்னாகக் கூட்டிக்கிட்டுப் பிரானிக் இல்லை... இப்ப மட்டும் என்ன?... பட்டைப் பட்டையா திருந்து இருத்துக்கிட்டேயுக் கங்கன விட நன்னா கிருப்பேன் இல்லை!"

அவன் மீண்டும் சிரித்தான். மட்டை வென்று சிரித்தான். பேச்சில் தொவித்த சொத்துக் கிரிப்புத் திரை போட்டு மனதைக் குறவ்கிணுள் என்று தன்னைத் தெரிந்தான்.

"சேதி தெரியுமா மார்பின, நம்ம மாரிக் கிட்டக்கார ஐயா காரகனாயிலே..."

"மாரிக் கிட்டா ஐயா" என்று அவன் நுதிப் பிட்டது மரகதத்தின் தந்தையை (ஆம், இப்போது பத்திரிகைச் செய்தியில் படித் தெனே அதே மரகதத்தான்) அவர்கள் கிரா மத்தை கிட்டிக் குறுப்புகொடு சொந்தக் குப் போல் ஏறெட்டு ஆண்டுகள் இருக்கும், கப்பலில் ஓரே மகன் மரகதம், வெகு நம்ம பேசன், கவர்க்க சில போல் அசைத் தவற்றது அவன் சொன்னுக்குப் போவதே ஒரு தனி அறகு.

"மரகதமும் வகுதாமா?"

"வரணும். ஏம் மார்பின, இப்ப அதுக்குப் பதிலுற பதிலைற வலிருக்கும்மில்லே?"

"ஏய்..."

புதிதாக கோயில் நவராத்திரி விழா தொடங்கி விட்டது. அதிர் வெட்டும் மெனச் சத்தமாத ஊரே திமிலோகப்பட்டது. அப்பினைக்குத் தாழ்மூச் சடை வைத்துப் பின்னே அங்காரம். இரவு மணி எட்டுக் கொண்டை உலகநாயகி, மரகத வயலித் தாய், கர்வால்கார பூஷிதையா விதி உலாப் பறப்பட்டு விட்டான். வான வேடிக்கையும் மத்தாயும், காத்திய இசையும் வேத மாறவண்ணமாக ஓரே கோலாகலம். வெளி வளவின் காத்திருத்த கயிர், விளக்கு-ஏந்தி ஒருவனிடம் ஏதோ சொக்கித் தன் தனியில் கால் கிண்கண ஏந்திக் கொண்டான்.

தாயின் திருக்கோலத்தக் காண விழை போகின் காரா, சப்பரம் தூக்குவோரின் இடுகாண முககல், இவற்றுடன் ஊர் வனம் ஒன்றெழியது. கிட்டிக்கு விடு

பெப்ஸ்

இருமல்

மற்றும் தொண்டைப்
புண்ணைப்

போக்கு ஒரு ஸ்தலிகைச் சத்துள்ள
நம்பகமான நிவாரணி. பயனளிக்கும்,
இளகவைவயுள்ள பெப்ஸ்.

வளங்களைப் போல வாயில் அடக்குங்க
பெப்ஸ், அதில் ஸ்தலிகைச் சத்துக்களும்
நச்சுநீர்ப்புப் பொருள்களும்
அடங்கியுள்ளன. அவை தொண்டை
மற்றும் கவராத கோசத்தில் பாதிக்கப்
பட்டவன் புகுவதற்கு எஞ்சுவித்
செல்லுகின்றன பெப்ஸ் அற்புதமாக
செயல் புரிந்து. இருமலுக்கும் தொண்டைப்
புண்ணுக்கும் விவரலில் இடமளிக்கிறது.

பயனளிக்கும். இளகவைவயுள்ள பெப்ஸ்
எப்போதும் கைவசம் இருக்கட்டும்.

முகம் 50 ஆள்களுக்கும்
மேலாக நம்பகமான இருமல் நிவாரணி.

இத்தியன் எஸ்.வி.எஸ். போக்கு வரத்து அதிகாரி இரு எச். எஸ். மணி ஆவார். கயத்து சபேசுதாரரும், ஒய்வு பெற்று உதவி போலீஸ் கமிஷனராகவும் திரு எச். ராமகவாசி அய்யரின் அடிக்கய்ப்பு பூர்த்தி கலப்புலம் மீட்டத்தின் மாகர் கோகிலில் வெகு விமரிசையாக நடை - பெற்றது. கைதிக் குரூபப்படி நடை - பெற்று இந்த அனுபவம் கல்வாசைத் துக்கு தண்டபரம்கும் உறுதிவர்க்கும் ஂஜலம் செய்து தெப்பித்தனர்.

தரத்தில் சிறந்தவை!
உழைப்பில் உயர்ந்தவை!!
கெட்டியான சாயம்!!!

REGD. TRADE MARK
80" x 80"

எங்கள்

சங்கு

மார்க்

லாங்கிகள்

க. மதராஸ் பளையகாட் கம்பெனி, விரைவேட் லிமிடெட்
சங்கு நீலயம் 31, கிரண்மலைக்காரத் தெரு, சென்னை-1
கிளா: 57, ருவிந்திரசாரணி, கல்கத்தா-1

திருவாரூர் ஸ்ரீ டி. வி. கிருஷ்ண மூர்த்தி அய்யர் குமாரன் சிரஞ்சீவி டி. கே. சிவராஜமணக்கும், அத்தாழ நல்லூர் பரதம்ஸ்ரீ ஏ. ஒய். கிருஷ்ண ச்ரௌதிகள் குமாரி ஸத்யபாமா வுக்கும் சமீபத்தில் சென்னையில் திருமணம் வெகு சிறப்பாக நடை பெற்றது. வாழ்க மணமக்கள்

தூக்கநாயகிக்கு கரவெதப்பு அஞ்சலி. அபேதா அந்தப் பெரிய வீட்டெதிரே ஊர்வயம் நித்திரை. வீட்டுப் பெரியவருடன் அவர் மகள் மரகதமும் கரங்கையில் ஏதிலிய நைவேத்தியத் தட்டுடன் வெள்ளைய வறுகிறார். தான் அடித்து போனேன். அப்பப்பா, பிரமீப்பூட்டுகிற அமுது. சின்னஞ் சிறிய பொத்திலை, சிறிச் சேதுக்கிய எழித் சிவ்வாக வளர்த்து விட்டிருந்தது. உடயில் அதே தலிசும், அதே அசைவு. தெய்விகக் கணை போருத்திய குழந்தை மூகத்தில் விழிகள் வியப்பால் விரிவத் தாழை வணங்குகிறார்.

அதுதான் கபீரின் வாழ்க்கையில் ஒரு நிரூபத்தை ஏற்படுத்திய கணமாக இருந்திருக்க வேண்டும். தான் மரகதத்தைப் பார்த்தேன். அவன் கை நாயகியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கபீர் தெனிலையும் அவளையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். காணாத கலிய காட்சியைக் கண்டாற்போய்து அவன் கைட விழிகளில் நீர் முத்துக்கள், அவன் உடல் சிவிரத்ததோரன் அமரோ, உள்ளம் சிவிரத்திருக்க வேண்டும். அதன் அடித்தளத்தில் புதைவுண்டு கிடத்த உணர்ச்சி பீறிட்டுக் கொண்டு இவச வெள்ளமாகப் பெருக்கெடுத்தது.

மரகதவசலி - ஹா - ஹுமனின் தாமே
மங்கா கேனி - மெனேகி திரை...

கெனி மெனேகி ராகத்தின் மீடுக்கான எடுப்பில், துடிப்பில், குழறியில், தயத்தில், கைகத் தாழை உருகி உருகிக் கூப்பிட்டான் அவன். அந்த மனோந்தர விநாடிவசிக் கூட்டம் தன்னை மறந்து, உற்றுக் குழை மறந்து பரவச மனேட்டான். யவிரக்கச் சேறிய, "ஐகன்மாது!" என்று ஆரவாரித்தது. "பிறைக் கணைதாது தி!" என்று அவளை வாரி அணைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென விழைந்தது எங்கு.

கெனி மெனேகி வழிகாட்டக் குவைய நாயகி நிலட பவினாள். சந்தே இறக்கி வைக்கப்பட்ட காண் வினக்கு மீண்டும் தலியில் ஏறியது. நிரும்பீத் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டே நடத்த கபீர் காவ் தடுக்கி...

"யாரடா அவன்விட்டே வினக்கைக் குடுத்தது. எவோ உத்தேவா, நீ காவ்கிக்க!" என்று தருமகர்த்தாவின் உறுமலில் வினக்கு கை மாறியது.

அடுத்து வந்த தினங்களில் எதிர்தோ வந்ததிகள். வெத்திலை வாடிக்கை வீடுகளில் ஒன்றில் அவன் வெகு நேரம் கிஞ்சியும், யட்டமிடுகிறான். போய்ப் போருகிற காக்கில் எத்தப் பெண்ணிடமோ விடுத்துப் பேசுகிறான் என் தெய்வமாம் பேசுக்கன் பரா பகவாகக் காநில் விழுவின் தன். யார்?... யார்?... அவனா? இருக்க முடியுமா?

மிரக நேரம். காரிக் கோடி காத்நிமிட டாக்கி ணுக்குக் கூட்டம் போய்க் கொண்டிருந்தது. காவியப் ணபயங்களின் ழமா வழக்கம் போய் கபீரின் கைட காக்கில். வெத்திலை போட்டுத் தப்புகொக்கும். சற்று ஒதுங்கி தடக்கும் பெண்களைக் கங்கே தப் பாட்டுக்களால் கேலி செய்கொருமாக அவர்களுக்கு ஒரே குழி. அந்த மரகதம் - இன்று செவ்வி களில் 'கபீரின் முன்னாள் காதலி' என்று குறிக்கப் பெறுகிறாளே அவள் வந்து கொண்டிருந்தாள். இளவட்ட டக்கலின் குறம்பு ஒங்கி வது. இந்த ரங்கதாதன் - கொடுபுண்ட அபித ரங்க தாதன்தான் - அன்றைய கூட்டத்துக்குத் தலிவன் - அளவுக்கு மீறியது கண்டல், கடைக்குள்ளிருந்தே கபீர் அவனைக் கண்டித்தான், ரங்க தாதன் விடுவாரு? நிமி ரோடு பேசுகூல்.

"என்னடா கட்டின பெண்டாட்டி மாநிரி பரீசுக்கிட்டு வரே. பத்திரிகை காரங்குற போது உங்களைப் பார்த்துப் பங்கைக் காட்டி ழன்னு அவ என்ன பத்திரியா?..."

கிரூட்டென்று பாய்த்த கபீரின் கரம் அவை தன்னைதில் பரீரோனப் பதித்தது.

"பாவி, எதைப் பத்தியும் போததா?... உன்ட தெய்வம் மரகதப்மானைப் பத்திப் பேசுகலா இப்படி!... இந்த வேனயத்தை வேங்காம் உட்டுப்பறும்.... இந்த விசயத் திலே கபீர் பொங்குதவன்!"

அவன் ஆகேசங்கண்டு கூட்டம் கலைத்தது. அவன் என்னிடம் தலிமயலில் குாறவிட்டுக் கொண்டான்.

"பாரும் மாப்பே... ழவகத்துலே வெகுளிப் பயறுகளுக்கெங்காம் எட்டிமே இல்லை..."

என்னால் அன்று கபீரைப் பாதிதான் தம்ப ழடித்தது. தெருப்பிசுந்திப் புலகயுமா?

தெருப்பிசுந்திப் புலகயும் என்பது பிறகு தான் தெரிந்தது. எந்த மரகதத்தைக் கேலி செய்கக் கூடாது என்று ரங்கதாதின அடித்தானோ, அதே மரகதத்துக்கும் அந்த

அடிக்கடி சிறுநீர் கழிப்பது

அடிக்கடி சிறுநீர் கழிப்பது ஒரு கொடிய வியாதி. அது, பாதிக்கப்பட்ட மனநாளுக்கு நாம் மருந்து எடுத்துவைத்தால் இப்போதெல்லாம்.

இப்போது இவர்கள் அல்லப்படுவோருக்கு அளிக் தாகம், பசி, உடல் பூராவும் வலி ஏற்படுகிறது. உடலாக உணவுக்கிடையாக, அப்படி ஸ்திரீகளைய உபயோகப்படுத்தி வேலை செய்வோர் உதவாக்கிராது. நாளுக்கு உடல் உடல் ஏனட நுறையும். உடலில் ஒரு தலைமையாக ஏற்படும். சரும விகாதினாக அவர் யுறுவர். கவிரல் மந்தமாகி, மூத்திரக் காய்களால் பவனமடைந்து, கவிரல் இவ்வளவு உறுது விவாதினைய உடனடிவாகக் கவலிக்காவடியில், கவிரல், பார்வையுறையு. தரக்கமின்மை, அடிக்க கவிரல், உடலில் உட்குடிகளில் ஏற்படுவது போன்றவைகளாகக் கஷ்டப்பட வேண்டும்.

பழையகாலத்தில் கிருத்த அஞ்சலிக்கப்பட்ட பூனாவில் முன்புபடி அடிக்க முனிவர்களின் தலாசிக்கப்பட்ட "பூரிடோன்" மாத்திரைகள் இந்தக் கொடிய வியாதினை குணப்படுத்தும்.

"பூரிடோன்" மாத்திரைகள் உபயோகப்படுத்தி, ஆவிரக்கணக்கானவர்கள் பவன் அடைந்துள்ளனர். அடிக்கடி சிறுநீர் போவது உட்குப்படுத்தப்பட்டு, ஒரு சில நாட்களில் வேலை விவாதினில் அங்கங்களிலிருந்து தவிரணம் அடைந்து மன நிம்மதியைப் பெறும்படியாக.

"பூரிடோன்" கெணமானது. பத்திர மானது. எரிநிலை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடியது. உணவு உட்கொள்ளுவதில் எந்தவிதக் கட்டுப்பாடுகள் ஏதும் இல்லை. எந்தவித உட்குப்படி ஒன்றாவது நயில் ஆரோக்கியமாக இருக்க இளை உட்கொள்ளலாம். விவரங்களை அடக்கிய இவ்வளவு பிரகாரத்துக்கு எழுந்தும்.

40 மாத்திரைகள் கொண்ட பாட்டிலில் விலை ரூ. 10. பாக்கித் தபால் கொடுக்க ரூ. 2 தபால்.

ஒரே தடவையில் இரண்டு அப்படி அதற்கு மேற்பட்ட பாட்டில்களுக்கு ஆர்டர் அனுப்புவவர்களுக்கு பாக்கித் மற்றும் தபால் கொடுக்க இலாகம்.

Barrys Remedies Laboratories
(K. L.)

G. P. O. Box 874 - CALCUTTA-1

சுயங்களின்
கேவைகள்
நிறைவேற்றுகிறது

ஒகாஸா

வாழ்விலே பெருந்தி காண்பதற்கு வேண்டிய வலிமையை ஆண்களுக்கு அளிக்கிறது ஒகாஸா வயதுக்கு யிஞ்சிய முதுமையைத் தடுத்தி, ஆரோக்கியத்தைக் கூட்டி இளமையத் துடிப்பையும் வலிமையையும் மீட்டுத் தருகிறது. ஒகாஸா, உலகெங்கிலும் இலட்சக் கணக்கான வயது வந்தவர்கள் இன்று ஒகாஸா சாப்பிடுகிறார்கள். இயற்கை வலிமையை மீட்டுத் தரும் கவீன்-டானிக் மாத்திரைகள் அகலவ.

ஒகாஸா-ஹார்மோ-பாசிடா கீட்டெடிக் வண்டன்-பெர்லின் தயாரிக்க.

எவ்வாறு பிரபல மருந்துக் கடைகளிலும் கிடைக்கிறது. அல்லது வேராகவும் பெறலாம்.

OKASA CO. PVT. LTD.
P. O. BOX 396, BOMBAY-1.

22

கொள்வ உணக்கே உரிமை கிடைப்பாது....!" என்றேன்.

"மாப்பிளை... அளிஞ்சா இந்த உடம்ப்தானே அளிக்கும்... உன்பிளை இருக்கிறதை ஒத்தத்தராவே ஏன் அளிக்க முடியாதுமே!"

"அ... பரவி... உயிர் காசவாடுவது நேரத்திலா இந்தக் கல்லூரி மயக்கத்தையும்... வேதாத்தம் கொண்டார் கயிர், நீ மரகதக் காதக் காதுகெட்டது உண்மையா?... அதனால் ஏற்பட்ட ஊர்ராபுத்திமே...."

குறுக்குக் கயிர் வாரியை என் வாசலப் போத்திருள் அவன்.

"வேளும்... உங்க வாழாய்... அந்த வாரிதாளையர் கோயம்பாதிங்க... மர கயிர்க்க... என் தானையமா!"

"அப்படியானால்...."

"மாப்பிளை... உங்களுக்கு நெகிளிருக்கதா? அவ்விரிந்து சார்வதைத்தவெ விளக்கு வந்திடுகிட்டு வந்தாய்... ஒரு பாட்டுப் பாடினேயோ..."

"மே..."
"சின்ன வயங்கலே வீரத்து உங்கலோட பாடி, உங்க பன்சாட்டியிலே பாடி, உங்கலிள வந்தனவெ சொந்தப்பட்ட இந்தக் கயிர் வணங்க பாடி நெங்கல்தாய், பிறப்பாடி எப்படியோ, தடப்பாடி இந்து... மரகதம்மாளை... எப்ப தாளையப் பார்க்கும் போதெல்லாம், உன்னுக்குள்ளாற குணமூலக் குணமூலக் கணக்கு அருமை வெடிச்சகிட்டு வரும். அதுங்கலே என்வ கொப்பென் தெரியுமா?... எம்மா, எனக்கு இந்த ரெண்டுக்கெட்டான் வாழ்க்கை?"

தான் என்ன பாயம் செஞ்சேம்? ஒன்றைச் சப்பரத்தபெ வச்ச என் தோயிலே சொமக்கக் குடுத்து வைக்கலியே அம்மா! ஒன் சத்திக்குள்ளாற வந்து எதிரே நின்றுக்கிட்டு... கண்ணென்றுப் பூவைக் கொண்டு வந்து... அம்புட்டிப் பூவையார் அப்படியே உன் கையடிமேல் கொட்டுற பாக்கிவந்ததை எப்பாம்பா தரப் போறே!... அடுத்த சைமத்துமே தாறு....!"

"கயிர்...."

"கொன்றது உபத்தியக்காரத்தனமா தெரிவும் மாப்பிளை. அன்னிக்கித் தன்வலை! கொள்ளிக்... வெளக்குத் தூக்கமுலாப்பிட்டுப் போகி ராப்பித்து சேன்களக் எடுத்தேன்... அம்மா மொகத்ததைப் பார்த்தேன். அந்த மொகத்திலே பவிசென்று சிரிப்பு... 'என் டைடா கயிர். அப்படி இப்படிவந்து வலக்கெ வெளச்சம் போடறியா' என்று கேக்குமாயிரி."

"என்வலமா. பண்ணுவேன்... பக்கத்திலே வர மூடிவாட்டையும் தூரத்திலே இருந்தாகம் வெளிக்கம் போட்டுப் பார்க்கறேன்' அப்படிவந்து உன்னுக்குள்ளாற சொமக்கிட்டு உன் மாரியை...."

"சொல்லு கயிர்...."

"சைவலம் வந்துவிட்டிருந்தது... பெரிய வர் விட்டு வாரகமே இருட்டு... இருட்டிலே வீரத்து அவங்க மக மரகதம் வெளியே வந்திச்ச... அவங்க மொகத்திலேயும் வெளக்கு வெளிக்கிட்டுப் படுத்து... அம்மன் மொகத்திலே பார்த்த அபே சிரிப்பு... 'அம்...மா!' என்று

இ. வர். இ.

சொன்னவை :

மாட்டுப் பெண்

★ 'மாறுதல் பெண்'தான் 'மாட்டுப் பெண்' என்று பெருந் கருதுகிறது. மாறுதல் பெண் என்றும் திருமணம் செய்து கொண்ட பெண்ணைக் குறிக்கும்; அதுவாறு பெருக்கிக் குறிக்கும். திரைப்படம் சோதனத்தில் மருமகனாகக் கண்டு கொள்ளக் கூறப்படும் ஓர் அடிமை இத்தன் உணர்வாம்.

இரத வட்டம்

★ 1954-55. மே. 2-ம் தருமயர் அளிகள் எங்குள்ள கொல் கொல்லு மே காவல்களில் 'மேளாபுர'யில் பேசுவார். 'உள் வீட்டு நூறு இரத வட்டம் இருக்கிறது' என்று கேட்டார். 'பெரும் வள்ளல் வேளாள். வட்டம் வள்ளல் நூறாம். 'நூறு' என்றும் 'கொல்' என்றதற்கு இல்லடிக் கேட்டார். இதிலுள்ள டுட்டம். மூலக்கூறு 'மே'யே நூறுவட்டம் என்றார். தேவா பதினெட்டு வந்து வந்தது ஆதார் வந்து பெருமையா வந்ததென்பது மட்டும் இருக்கிறது. அந்த வள்ளல்வாறுமேல் இப்படி கேட்டார்.

மேளம் போனது!

★ மேளக்கூறு ஏன் சென்றிருந்தமேன அதுதான் ஒரு அளவிலேயே பேசிக் கொண்புகுந்தனர். அளர் வீட்டும் வந்ததென்பது. 'எனக்கு தந்தைக இருந்தான்; அளர் பெண். அளாடு மேளம் போனது... ஏன்மேல், ஏன்மேல் புரவல்கள். 'மேளம் போனது' என்று தலைமுறை மையல்கள் சென்ற வீட்டுகள் போனது என்று அளர் நினைத்தார். இந்த அளாடு கொண்பது, 'அளாடு இருக்க வேண்டும்' என்றது. மேளம் போனது என்பது இருதலை போனது என்பது அளர்மையர்.

கதிரணும் போன எனக்குத் தொணுது....
எங்கையுப் அறியாமே கத்திப் பாடினான்.
எனக்கு அப்பத் தோனீன்செல்லாம்.
'உங்கைய லகீச்சக் கடிப்பட்டு என்னை
ஏண்டா கவிர் பார்ச்சணும்? உன்னைப் பார்ச்ச
நான் எதிரிலேயே சிம்சப் போன்னு திச்ச
தென்'னு சொன்னுப்பனே.... உன்னைவிடே
அம்மன் இன்னும் சப்பரத்ததெனதான் இருக்கு
தான்னு திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கிட்டே
தடத்தென்.... கவ் தடுக்கி...."

என் கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டே
புறத்தென்.

"அடிவாங்கி மாப்பிளே... அதுவெயிருத்து.
அத்தப் போன்கணப் பார்ச்சும் போதென்னாம்
என் அம்மா தென்கவுதான் வரும்... கோவிய்
உன்னாறப் போய்ந்தான் பார்ச்ச முடியினே...
பெரிவெ... எதிரே... பார்ந்தென்... பெரி
னென்... சித்தென்... அவர்களைப் பாராவது
தொய்து சொன்னு தாய்க் குடியாமத்தான்
திறினென். என் அம்மா கவியானத்துக்கு.
பூவாகவும், பனமாகவும் கொண்டு கொடுத்த
தென். என் உடலையிப்பையா? அடுத்த
செம்மம் என்னடா கவிர். இந்த செம்மத்தி
லெயி எனக்கு விளா எடுத்துப் பார்ந்துப்
புன்னு அடிக்க எனக்குச் சத்தரிப்பம் குறித்
ததா தென்கக்கிட்டு செஞ்சென்.

"சொல்லுங்கள், மாப்பிளே...அந்த என்
தெய்வத்தை.... ஒருத்தன் லானகெட்டியா
அடிச்சான். உன் கண்க் கெச்சா என்சுயி
எப்படிப் பொறுத்துக்கிட முடியும்?"

எனக்கு இவ்வளவுத் துற விவெயது....
"அப்படியே..."

"அப்படியே என்... அப்பிக்கு லாட்
திலே குழக்குச் சாப்பாடு கொண்டு வான்கு
வரு... கொண்டு போனென்.... அந்த
அம்மானைப் பார்ந்து. 'பார்ந்தியா... உன்
காதலன் எச்சத் தட்டு துக்கென்'னு...."

ஏறு நிறுத்திக் கண்ணைத் துடைத்துக்
கொண்டான் அவன். ஏதோ தீர்மானத்துக்கு
வந்தான் போய் மீண்டும் தொடர்ந்தான்.

"என்னமோ நெவலமாப் பெருகு....
நான் வெளியே வந்திட்டன். சாத்திரி பந்து
மணிபிடுகரும். அந்த அம்மா வெளியே வந்
தாங்க...." 'கொழும் உன்மாத வர்'ன
குங்க... போனென்.... அவர் தனாயிடு
உலுத்து செத்தாது.... 'ஒரு கை பிடி,
மேயிவ புறக்கலையிவ செத்ததிட'என்'னஞ்ச.
ஓரே தெடி... சராய வாகட.... கதிப்
பிடிச்சென், துக்கிவிடவாழ்ந்.... கண்ணை
முனிக்கவிட்டாரு.... கவ்யுயிவ்வுன்னு....
ஏனெரு... அந்த அம்மா அலுதுக்கிட்டே 'இப்
படித்தான் கவ்யானம் ஆனதிடெயித்து
கொண்டிப்பிடுக்காரு.... நான் உன்னைக்
காதலிக்கிறேன்.... என்னிக்காவது நான்
உன்னை அந்த மாதிரி பாத்ததாவது உன்
டா'ன்னு செட்டாங்க....எனக்குச் சப்பரத்
துயி குறிவிட்டு அந்த அம்மா, என் தெய்
லெய அனாபயிவ இருத்திச்ச.... தாங்கினே...
'ஒங்குன்கெல்லாம் ஏன் டா போன்
டாப்ப'ன்னு செட்டென். அவரு கொலுத்
தெய எலுத்த கண்ண அடிச்சாரு. அந்த

அம்மா தடுக்கி கத்தி அடிவய எடுத்தக்கிட்
டாங்க.... அடிச்சபோட திசாரம், அடிவய
கலுத்தக் அலுத்திக்கிட்டு 'தொய்துக்
போ'ன்னு கத்தினாரு. அடிங்க மயக்கமா
கலிஞ்சுதும்தான். எனக்கு என்ன வந்திச்
கன்னு புரியினே.... நான் அடிச்ச ஓர் அடி
லெயே பாக்கலியிலே போய் விழுத்தவரு, குடி
வெர்னெய் 'அடே... உன்னைத் தொன்க்கப்
பிட்டு மறு சென.... நான் போலிக்கற்பு
பொருண்ட'ன்னு கத்திக்கிட்டு 'பாய்கலி'
டெனடச் கவருவே ஏரி விடப் பக்கமா...."

வீடுக்கு முக்க வாய்கிவது. நன் செட்டப்
வெயாய் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்
டான்.

எனக்குத் தெம்கலான பாய்ண்ட் விடைத்து
விட்டது. என் சத்தெகத் துற விவெ
விட்டது. என் கவிர் கொல்காரணம். என்
முயற்சியின் அடுத்த கட்டம் எனக்குத் தெனி
வாய்விட்டது.

"கவ்யுயிவ்வுகே, கவிர்.... எப்படியும்
விவெய அப்பியின் தென்குத் திடயாற!
நீ மட்டும் கொஞ்சம் பிடிவாதம் பண்ணுதே!"

அவன் முகத்தில் ஓர் இவ்வளவு விரகத்திப்
புணைக....

"போண்டாங்க, மாப்பிளே... அப்பிய்....
என்... விடுதலி என்ன.... உதிரோட
இருந்து அந்த அம்மாவோட கான்க்கையைக்
குட்டிக்கவராகிட்டென்.... என் தெய்வத்
துக்கே செஞ்ச குத்தும் போய.... இந்த 'கை
கையை' கலிக்ககிட்டு என்னுயிவ பூபியில
இருக்கலிவ முடியாது மாப்பிளே...! இப்பமே
தாக்குவே உலுத்துட்டாய் போதுய். அரு...
எனக்கு விஜய்பமான அப்பியும் ஒன்னு
இருக்குது... கொன்னுக் தெய்வங்கனா?..."
ஆவலும் பரமபுறமாகக் கேட்டென் நான்.

"சொல்லு, கவிர்!"

"அடுத்த செம்மம்னு ஒன்னு இருத்தா...
அதிலவாவது.... இந்தப் பாய் இப்படிப்
பட்ட தென்னுக்கெட்டாய் சென் இயலாம்
கண்ணை ஒக்கெடுப் பொறுக்கணும். என்
காதலமானவைச் சப்பரத்துவே வைக்க....
இந்தத் தொனியை கொம்கண்ணும்.... அடிக்க
சத்திக்கன்னாற திண்ணுக்கிட்டு.... கடை
கடைபாய் பூவெ அன்னி அடிக்க காவடியிலே
தொட்டிக் கொடுத்து வைக்கணும்....
அடிக்கிட்டே எனக்காக 'அப்பிய்' பண்ணு
விவ்வா மாப்பிளே... கொத்துங்க...அடிக்க
நீதிமன்றத்திலே எனக்கு ஞாயம் கிடெச்சாய்
போதுய்...."

தெய்வ முத்தகொண்டி அவருட
உதிரத்தோடு கலத்துவிட்ட ஆங்கயம், புற
அறிவையெல்லாம் கட்டத் உணர்ச்சிக்
கொத்தவிப்பாக அவனது பேசில் சிறதிக்
கொண்டிருந்தது.

அதோ காவனர்கள் அவனை உள்பெ
அனாத்துப் போகிறார்கள். நான் கிணயான
நிதிநிறன்.

எனதெய்வக் - ஏன் - கருவன்க் தாயே
கண்ண கொன் - விடுகக் தினே...

இதன் என்விருத்திதா செட்டா போல்
இருக்கிதது.

சுமீழில் அர்ச்சனை!

சீவலுரீ மாணவர்கள் தங்கள் இஷ்டப் பட்ட பொது மொழியைத் தேர்ந்தெடுக்காமல் என்று உத்தரவு வந்திருப்பது போலக் கோவில் அர்ச்சனை விஷயமாகவும் இந்த மாதிரி உத்தரவு வரப் போகிறது. ஆகவே இந்தத் தேதியிலிருந்து பத்தாவது தங்கை இஷ்டப்பட்ட 'அர்ச்சனை மொழி'வைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். தங்கள் இஷ்டப்படி பகவானுக்கு சமர்ப்பிடுகத்தேவோ அல்லது தமிழிலோ அர்ச்சனை அர்ச்சனை பண்ணச் சொல்லலாம்.

அது என்னமோ தெரியவில்லை. தமிழ் அர்ச்சனை என்றது எவ்வுருப் பகவானுக்குப் பண்ணப்படும் அர்ச்சனை என்று ஞாபகம் வரவில்லை. அதற்குப் பதில், தினம் என் மனைவி ஏதாவது எவ்வுருப் பகவானும் அர்ச்சனை இருக்கிறதே, அதுதான் ஞாபகம் வருகிறது. அந்த அர்ச்சனை என்ன என்று கேட்டு என் மாணத்தை வரக்கூதீர்கள். அது என்ன வென்று தெரித்துதான் ஆகியிருக்கிறார்கள். அடுத்த விட்டு அண்ணாசாமி அப்பரைக் கேளுங்கள். அப்படி அந்த அர்ச்சனையை அவருக்குப் பண்ணிக் கொண்டிருக்கும் அம்ருதைய சகதர்ப்பிணியைப் கேளுங்கள்.

இதில் வேடிக்கை என்ன தெரியுமா? என் மனைவி ஏதாவது எவ்வுருப் பகவானும் அர்ச்சனை என்பது பார்த்துவிட்டுத்தான் நம் மனைவி தமக்கு அர்ச்சனை பண்ண ஆரம்பித்துவிட்டாள் என்று அடுத்த விட்டு அண்ணாசாமி அப்பா! என்மீது குதிரை கைத்துவிரி. தாயே அவர் மனைவியைப் பார்த்து விட்டுத்தான் என் மனைவி எவ்வுரு அர்ச்சனை பண்ணுகிறாள் என்று சொல்கிறேன். இது எப்படியாவது போகட்டும். விட்டு அர்ச்சனையை விட்டு விட்டுக் கொண்டு அர்ச்சனைக்கு வருகிறோம்.

சீவலுரீகளில் எப்படியும் பொதுமொழி கத்திரும் இருந்தும், தாய்மொழியில் தமிழுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறதோ. எப்படிச் சில சீவலுரீகளில் வேறு வழியின்றி மாணவர்கள் தமிழைத்தான் பொதுமொழியாக எடுத்துக் கொண்டன என்பதுக்குத்தான் இவ்வுருப் போல் கோவில் அர்ச்சனை கடிவதிலும் தமிழுக்குத் தான் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று நம் அரசினர் விரும்புவார்கள். ஆகவே

தமிழில் அர்ச்சனையை எப்படியும் பிரபலம் செய்து உருவம் கொடுத்திருக்கிற போல்களேன்.

இப்பொழுதிருப்பதில் கோவில்களில் எவ்வுருப் போல்களும் அர்ச்சனைச் சிட்டு வாங்குகிறார்கள். அர்ச்சனைச் சிட்டு வாங்குகிற பகவானும் அர்ச்சனைத் தேவனாகிறது. என் ஞாபகமும் சிட்டு வாங்கிக் கொண்டிருக்கிற அர்ச்சனை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடாது...? 'என்னடா என் பகவ போல்கிட்டது கோவில் அர்ச்சனை' என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் சிட்டு அர்ச்சனையின் ஞாபகமே வந்துகொண்டிருக்கிறது!

மூக்காவாசிக் கோவில்களில் அர்ச்சனைச் சிட்டு எவ்வுருப் வாங்குகிறார்கள் என்று கேட்டால் சமீபத்தில் படித்தவர்களில் சிலருள் ஒருவராகக் கொண்டு, எவ்வுருக்கு அர்ச்சனைச் சிட்டை ஒரு குடியாகப் பண்ணலாம். அப்பொழுது சமீபத்தில் அர்ச்சனை வருகிறதுதான் போகும். இவ்வாறு தமிழில் அர்ச்சனை பண்ணுவார்களாகுது. கோவில் அதிகாரிகளே, அப்படி நாமனுக்கு கொடுப்பார்கள் என்று அறிவிக்கலாம். தமிழ்மொழி பொதுமொழி ருடியாகக் கொள்ளும் மாணவர்களுக்கு விசேஷச் சலுகைவாகப் பணம் தரும் பொதுமொழி என் சொல்லக் கூடாது! இந்த ஏற்பாடு செய்து விட்டால் தமிழ் அர்ச்சனை செய்யும் பத்தர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து விடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. 'தாமனுக்கு விடைக்காள் ஒரு சும் தாப்பிராசு' என்று பத்தி இவ்வாறுதான் கூடக் கொண்டுபோக ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இதில் ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. ஒருவர் இதைப்போ பிறருடைய வைத்துக் கொண்டு, தாங்கு தாப்பது அர்ச்சனைகள்

பொன் அர்ச்சனை பாடுவது சம்பந்தமில்லை அர்ச்சனை தெரியுமா? அதனால் பரம்பலுமில்லை தெரியுமா?

செயல் செய்கலாம். உட்கூடு வழிநீடு
 சிறுவர்கள் இத்தனை அச்சங்களுக்கும் பண்
 ணையம் என்று உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்க முடி
 யாததனால் இந்த வழி அத்தனை சிறந்ததாக
 என்னு இருப்பொழுது நோக்கினால். ஆகவே
 இன்னொரு யோசனை உருவிறேன்

இந்தக் காவத்தில் விளம்பரங்களால்
 எதிர்ப்பு முடியாத காரியங்களை விடலாது
 (சுத்திமார்க்கின் பிறந்தநாள் செயல்
 டாட்டங்கள் உட்பட) என்பது உங்களுக்குத்
 தெரியும். ஆகவே இது விஷயத்தை எப்படி
 நம்பமுடியாது விளம்பரம் செய்வதால் என்று
 யோசனை உருவிறேன்.

பழைய காவத்தில் இரண்டு இடங்களில்
 விளம்பரங்களின் படம் பக்கத்தில் பக்கத்தில்
 அச்சிடப்பட்டு எண்ணக் கடைகளிலும், கண்
 ணுக்குச் செட்டம் போட்டு மாட்டப்பட்டிருப்ப
 பதை நீங்கள் எத்தனை பேர் பார்த்திருப்பீர்
 கனோ, தெரியாது. பழைய காவத்தில் இரு
 எங்காகக் கடைகளிலும் தொங்கும். ஒரு விளா
 பாரி தலைவையத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்
 டிருப்பான். இன்னொரு விளம்பரக் குழி
 யாகக் கிரித்துக் கொண்டிருப்பான். உண்
 மையத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டிருப்ப
 ணுக்கு அடியில், "தான் உட்கூடுக்கு சிறி
 தோன்" என்று எழுதியிருக்கும். குழியாகக்
 கிரித்துக் கொண்டிருப்பவன் படத்தில்,
 "தான் ரொக்கத்துக்கு சிறிதோன்" என்று
 எழுதியிருக்கும்.

இதைப் போலவே இரண்டு மானவா
 களை நடக்கிறப் போட வேண்டும். முதல்
 கதைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டிருக்கும்
 மானவா படத்துக்கு மேலே, "தான்
 பிங்கியாருக்குச் சமீபத்தில்தான் அச்சனை
 செய்கிறேன். அதனால் பரிட்சையில் நேரத்
 தோன்" என்று எழுத வேண்டும். குழியாகக்
 கிரித்துக் கொண்டிருக்கும் மானவன் படத்
 துக்கு மேலே, "தான் பிங்கியாருக்குத்
 தமிழில் அச்சனை செய்கிறேன். அதனால்
 பரிட்சையில் நேரில்தான்" என்று எழுத
 வேண்டும்.

இந்த விளம்பரத்தைப் பார்த்துவிட்டுத்
 தமிழியப் போதலு மொழியாக எடுக்க முன்
 வராத மாணவர்களுடைய தமிழ் அச்சனை
 செயல் முன்வருவார்கள்.

எங்கைச் செட்டாம். இவை வெள்ளா
 வத்தையும் விடத் தமிழ் அச்சனையைப் பிர
 பஸ்படுத்தவதற்கு மிகச் சிறந்த வழி.
 அமைச்சர்களும் சரி, அவர்களைச் சேர்த்தவர்கள்

களும் சரி, உட்கூடு நம்பிக்கை இருக்கிறதோ,
 இல்லையோ, இவை கோவிதாக்குப் போய்த்
 தமிழில் அச்சனை செய்வது என்று வழக்கம்
 வைத்துக் கொண்டு வேண்டும். அப்பொழுது
 அமைச்சர்களின் தலையடி நாளும் எங்காவும்
 தரக்கூடிய கோவிதாக்குச் செய்து தமிழில்
 அச்சனை செயல் ஆரம்பிப்பார்கள்.

இன்னொரு வழியாகவும் நாம் இந்தக்
 காவத்துக்கு எதிர்ப்பு. ஒவ்வொரு
 கோவிதாவும் தமிழ் அச்சனைக்கு என்று ஒரு
 கா, சமீபத்தில்தான் அச்சனைக்கு என்று ஒருவர்
 என்று இரண்டு அச்சனைகளுக்கு ஏற்பாடு
 செய்துவிட்டு, சமீபத்தில்தான் அச்சனைக்கு எப்
 பொழுது பார்த்தாலும் 'காணாவில் என்' அச்
 சனை 'மேலுக்கு வி'வில் போகச் செய்கிற
 வி. வேண்டும். அப்பொழுது அச்சனை
 பண்ண வந்தவர்கள் தமிழில்தான் பண்ண
 வேண்டுமே ஒழிய, சமீபத்தில்தான் முடி
 யாது. இப்பொழுது கன்னாடி மாணவர்கள்,
 ஆங்கிலே போதலு மொழி வகுப்பில் இடம்
 குறைவாகக் கண்டதால், வேண்டா வேறொ
 பாகத் தமிழ் போதலுமொழி வகுப்பில் இட
 கிடைக்காது, அது மாற்றி என்று வைத்துக்
 கொள்ளும்கனோ!

ஆனால் தமிழின் பிற்பாடு ஆரவம் காரண
 யாக நாம் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை
 உறுது விட்டோம். நம் தமிழ் நாட்டுக்
 கோவிதாக்குத் தமிழர்கள் மட்டுமா வரு
 கிறார்கள்? தெலுங்கர்கள் வருகிறார்கள், உட்க
 கூடுக்காரர்கள் வருகிறார்கள், இன்னும் பற
 மொழிக்காரர்கள் வருகிறார்கள். ஆகவே
 இவர்களுடைய சொன்கரியத்தை உத்தேசித்து
 இந்த அச்சனை விஷயத்தில் முன்மொழித்
 திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால்
 என்ன? இந்த அச்சனைகளுக்கும் ஏற்பாடு
 செய்தால் என்ன?

ஆனால் இந்த ஆதிக்கத்தைக் கண்டு சிறு
 அரசர்கள் இந்த முன்மொழித் திட்டத்
 துக்கு ஒப்புக் கொள்வார்களா என்பது சத்
 தேய்தலாம்.

ஆனால் எந்த மொழி அச்சனைக்கு ஏற்பாடு
 செய்வதும், செயல் விட்டாலும் உண்
 மொழியாகிய ஆங்கிலத்தில் அச்சனைக்கு
 ஏற்பாடு செய்ததால் ஆக வேண்டும்.

கெவி நாட்டார் எத்தனை பேர் நம் கோவில்
 களைப் பார்த்து வருகிறார்கள்? அவர்கள் இப்
 பொழுதுதான் சிறப்பாகப் பார்த்து விட்
 டுப் போகிறார்களே அல்லது அச்சனை செயல்
 இல்லை. ஆங்கிலத்தில் அச்சனை உண்டு என்று
 தெரிந்தால் அவர்கள் கட்டாயம் அச்சனை
 செய்வார்கள். ஒர் அச்சனைக்குப் பத்து
 ரூபாய் செட்டம் கொடுக்கக் கூட அவர்கள்
 தயக்கமாட்டார்களாதலால், இதன் மூலம்
 கோவில் வரும்படியை அதிகரித்து, அந்த
 மகத் சார்பற்ற வேறு ஏதாவது ஒரு காரியத்
 துக்குப் பயன்படுத்தலாம்.

இன்னொரு யோசனையும் இருக்கிறது.
 ஆனால் அந்த இப்பொழுது செல்ல முடியும்
 என்று தோன்றவில்லை. கடைக்குப் போய்
 கணையலுக்குக் காய்கறி வாங்கிக்கொண்டு
 வராமல் இப்படி உட்கூடுத் திட்டதால்,
 என் மனைச் சரக வகைக்கு அச்சனை பண்ண
 ஆரம்பித்து விட்டால்!

நான் பிங்கியாருக்குத்
 தமிழில் அச்சனை
 செய்கிறேன். அதனால்
 பரிட்சையில் நேரில்தான்

நாடோடி

உதாரணம்

பிள்ளைகளைப் பொருளாகத் திகழும் இனையம், மாந்தரின் மறைத்துப் புருந்து என்ன வெய்வாயில் விதைகள் செய்கின்றன! தான் ஓப்பதைத் தன் அலுவலர் விளையாட்டாக ஏற்றுக் கொட்டி மாந்தரைப் புகழ் மார்க்கத்தில் இம் உதாரணமும். அந்தப் புகழையும் மறந்து சன்னத்தால் அயத்து உணர்வுமே ஒழியப் பிறரிடம் பாட்டுச் செட்டு வருவது? தம் தயிற் றாட்டிலே ஆண்டாள் தோன்றி ஆண்டவ னின் அடி சேர்ந்தாள். அவளது மறு பிற லியோ என்று கூறும் அளவுக்கு மீறா வாழ்த்து பக்திபென்னதனை ஆற்றுகையில் பரவலிட் டிருக்கிறான். இது வரலாறு கூறும் உண்மை. பூர்வீக இத்திரா தேவியின் இருதயத்திலே மீறா புருந்து இதைவனது பெருமையை உலகத் துக்கு எடுத்துக் காட்டுவது போல் பக்திச் சுவை கொட்டும் பாடல்களை இசைத்திருக் கிறான். அவற்றில் நூறு இத்தத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஆண்டவனிடம் அன்பு செலுத்தாதே. அவன் அடியாளிடம் அன்பு செலுத்து. ஆண்ட வன் தேவத்தாய் அவன் உனக்குச் சொத்தும் உத்திரமும் டட்டுமே தருவான். அவன் அடி யாளர் வேண்டுகூறும் அவர்கள் அங்குமே உனக்குத் தருவார்கள்' என்பது கபீர்தாச ரின் வார்த்தை. பூர்வீக இத்திரா தேவி அவர்கள் இந்தக் காலத்தில் பக்தி போகும் புரிவுப் புண் ணியாளிகளில் ஒருவள். உன்னத்து உணர்வு களைச் சொற்களில் வடிக்கும்போது மீறா இவ ருக்குக் கபீர்தாசர் கூறுவதுபோல் ஆண்ட வனையே காட்டாக்காரம் செய்து வைத்திருக் கிறார் என்றுதான் கூற வேண்டும். எனவே தான் இவரது பக்திப் பாக்களில் அருட்டியின் கொள்கை தெளிவென விளங்குகிறது. 'மனைப் ஒரு பாவி. என்னை தெரியும் உனக்கும் தெரியும், ஆண்டவனின் பாவம் பெரிதா, பிரேமம் பெரிதா? -- சொல்லென் உன்னுரை பொருளே! நன்மையையும் நினைவையும் காட்ட போட்டுச் சொல்வோம்! அன்புக்குத் தானே உன் ஆரவரவு?' என்று பிராணவப் பொய்யை கேட்டும் இத்திரா தேவியின் வாழ்க்கையும் மீறாமை தந்ததுதான்!

பூர்வீக இத்திரா தேவியின் பிறந்த நாடாகக் கொண்டாட இவரது உன்னத்திலிருந்து ஹதிய பாக்களையே மாதவாசக் கோத்து "உரைஞ்சன்" செலுத்தி யிருக்கிறார்கள். வெய்வப் பிரதீயாளர்கள் கிள்ளி அவருக்கே திவ்வைம் செப்பது போல. இதை பூர்வீக இயைந் தாய் வேறு அழகாக் குறிப்பிடுகிறார்.

'உய்வைப்படி உய்வை நீரைத் கொண்டு தாபை வழிபடுகிறோம். அதுபோல இவரது கவிதைகளையே இவரை வாழ்த்துகிறோம்.'

விடைக்குமிடம்: Hari Krishna Mandir, Poona-16, Price Rs. 2-00.

Saint Gurudayal

திரைப் பெற்ற இத்திரிய அநீதமான அது பவச்சின் மறைத்துக் கொண்டு அன்புள்ளம் படைத்து எவிய பக்த கவிதா காழாற்றுவார் காலத்தொன்ற இருதயான் மயலிக், ஆனால் அவர் மறைத்தாலும் மறைவிற பாடாக இல்லு அவரது பொதுக அநீத அதுபவங்கள். மயலினால் டீ தன் மனைப் பரவாமல் தடுத்து விடுத்திக் கொள்ள முடியுமோ? ஒரு தயான் மயலிக்கின் கனையும் - அய்வது கவிதையும் - அப்படியே கூறிற்று. ரவீந்திர நாட டாரு குடலும், மகாத்மா காந்தியை - நும் நெருங்கிப் பற்றி. மூலவன் அருவிலே உண்ட சத்திவத் தையும், மகாவன் சத்திபத்தியே உண்ட அரங்கையும் தமதாக்கிக் கொண்டார் ஒரு தயான்; தாருநீய் வறியிலே மக்கட் சேவை செய்தார். இவரை நுணுதி நுணுதி அதுப வித்த "தாதா" இன் குமாட் ராய், தமச்சே விய கவி நயம் கொஞ்சும் இதய மொழியின் இந்த நாவில் படைத்திருக்கிறார். புனிதமும் எளிமையும் படைத்த ஒரு நயத்தவன் பற்றிப் படித்த தினைவு ஏற்படுகிறது.

Published by Dr. K. G. Phalwar, 23, Sindhi Society, Chambers, Bombay-71 Price Rs. 3-50.

உபநயன மத்தார்த்தங்கள்

வேத அப்யயனத்துக்கு அதிகாரம்கூட பாவனைக் குருஷிடம் அனுப்பிவைத்து பிரம்ம சரீய ஆசிரமத்தை அனுஷ்டிக்கச் செய்ய முதற் படி உபநயனம் என்ற உபர்த்த சமஸ்காரம்.

பாய் பருவத்திலேயே ஒருக்கத்தையும், தெய்வ பக்திமையும், அறிவுத் தேட்டத்தை யும், ஆதம் நாட்டத்தையும் ஏற்படுத்தும் அற்புத மந்திரங்கள் உபநயன காலத்தில் கூறப்படுகின்றன. இவற்றுக்குக் காலஞ் சொன்ற தர்மரக்ஷாமணி ஸ்ரீ கே. பாலகண்பீர மணிய அவ்வரவர்கள் "காமகோடி பிரதிப"த் தில் அருளுபட எழுதி வந்த தமிழ் - ஆசிரிய வினாக்கள் - நூறு புத்தகமாக வந்திருக் கிறது பிரம்மோபதேசம் பெற இருக்கும் குழந்தைகளும், அவர்களின் பெற்றோரும் அவ னின் படித்துப் பயன்பெற வேண்டிய நூல். இந்தப் புத்தகத்தின் மூன்றுரைகள் ஆசிரிய ரவர்கள், கலிபாணத்தைக் காலம் கடத்தி நடத்துவதற்கும், அதில் உற்சவ கோலாகலம் செவ்வதற்கும் உள்ள ஒரு மந்திர "நியாயம்" கூட. உபநயனத்தைக் காலம் கடத்திச் செய் வதற்கும், அனாத உத்சவமாகக் கிழக்கினம் செவ்வதற்கும் இல்லு என்று கூறியிருப்பது குறிப்பாகக் கவனத்துக்குரியது.

வெளியீடு: ஸ்ரீ காமகோடி கோஷத்தானம்: 4, கப்பரக்கம் நோயைத் தெரு, மேன்-1, கிளா கு. 1.50.

தெளஸன்ட் ரூபீஸ் காஷ்!

வ.சா.நாகராஜன்

‘தெளஸன்ட்’ ராமலிங்கம்

குஞ்சா வார்டு பிடித்துக் கொண்டிருந்தார். கல்யாணத்திற்கு முன்பு துள்ளாது அன்று அந்த வீட்டின் முன்பக்கம் இருந்த பரபரப்பும் ஒட்டமும் மார்ட்டும் பின்பக்கம் இருந்த சனநாயகத்தின் இடம். சரஸ்வதிக்குப் பின்னு இருந்த நீண்ட ஓரையில் மிச்சிமிச்சி அடியில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஆரம்ப சாலதாயமாக உருண்டை களைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்.

கல்யாணம் கட்டிவிருந்து சனநாயகத்தின் பக்கம் வந்திருந்தான் ராஸ்திரிகம். ராமலிங்கம் ‘உ’ கார்த்திக்யப்பத்யப் பார்த்து ‘நமஸ்காரம்.’ என்று கைகூப்பி வணங்கிக் கொண்டே. நெருங்கியிருந்திருந்த பணிகளைக் காட்டியதும் அதில் உட்கார்ந்து கொண்டார் ராஸ்திரிகம்.

“என்ன கொள்கையாக?” என்று அனார்த்தன ஆரம்பித்தார்.

“உம்...” என்று தன்னை மாதிரி ஆட்டியபின்னாலான பரபரப்பை காரியத்தில் கருவிட்டார் ராமலிங்கம்.

சரஸ்வதியைப் பெரிய தட்டிலிருந்து உதிரிக் குஞ்சா வார்டு எடுத்து உதரீ செல்பார் பாவியையே அவருக்குள்ளைப் பிடிக்க ஆரம்பித்தார்.

“அப்படியே... நான் ஒவ்வொருவருக்கு... எவ்வாறு முடிந்தால், ஆவியிலேயும் நாளிதழ் ஏதாவதும் ஆவியிலிருந்து நீங்கள் மனம் வங்கக்கூடாது?” என்று சாஸ்திரிகள் மெதுவாக ஆரம்பித்தார்.

“நான் என்ன பண்ணுகிறேன்?”

“ஆவி இருபத்தைந்திரிசே மடங்கத்தும் இருந்து. ராஸ்திரிகம் நடமாட்டித்துக்கும் சரஸ்வதி உட்காரித்துக்கும் சொந்தக்காரன் மறந்தும், ராஸ்திரிகத்தை நெருக்கதிர மும் அவ்வாறுதான் காலமாக இருந்தே. “கல்யாணம்” ஒரு காலத்தில் உட்காரத் கொண்டிருந்தது ஒரு அடையாளம் பொருத்திருந்தது சொல்லி விடுகிறேன்...”

“...”

“... உருவம் நான் நடந்து படுத்தேன். மனமும் என்ன”

வினாபதிபதிதும் தீவக கோவந்திதேதத் தட்டுப்பட
தேன்..." என்னுள் காந்திதீகன்.

"சரி..."

"எதிதா எவ் சத்திக்கு நடித்துவதெனவே
சுயியாவதெனையும் என்னிவிடதேன்..."

"நான் பாட்டென் என்விதேன்..."

"ஆமி இதுவாக்கியிலே எவ் துக்கு சொன்னாய்
எல்லாருக்கும் சொன்னாய் இதைத்..." சின்
திருக்கன் தலவெறு. "ஆதி இதுவாக்கியிலே
உருக்கத்திக்கு கொடுக்க வேண்டிய உருக்கினைப்
பணம் கொடுக்கம் ஏதெனென... ஏதெனென...
அதுவாறு நான்வாக்கியிலே அப்படியே சொன்னு
கிட்டு. பட்டு நான்வாக்கியிலே சொன்னு
கிட்டு. பிறந்திடுகிற பாக இதைத்..."

"மிதிவாக்கியம் சொன்னு சொன்னு...
ஆய்வியிலே எவ் துக்கு சொன்னிடு..."

"உருக்கத்திக்கு தெவியாததிலே...
நிச்சையம் பன்னிலிவிட்டுக் கிட்டத்தட்ட...
துக்கு மேலே பன்னித்தத்திக்கு...
கொன்னுருக்கிவோம். இந்த தெவியாத
தத்த சத்திரம் கொடுக்கிறதேது விடையா?
தன்னாறு ரூபாய்க்காகப் பார்க்கக் கூடாது.
கொடுத்திடுதேன். உடனே கொடுக்க
முடியாமல் இருக்கு. உத்யானம் ஆடு,
நாலைக்கு மாத்தெனவே..."

"எத்தனை தடவை சொன்னுதும்
உருக்கத்திலே நான் சொன்னிடுது பாட்
மாட்டென் என்விதேது. நான் பெரிய
எவ்வ கேட்டுதேன்? மத்த சிவந்தி
கொப்பத்தியெவ்வாய் கூட நான் அப்ப
வாகக் கவியப்படக்கிடு. 'தெவ்வாண்டி

குபீஸ் கேஷ்' இது
இந்தக் காலத்திலே
பெரிய தொண்டா?
இன்னு மிவ்வா ந
வாட்டியெவ்வாய்
நாலைவிரம் ஆத்த
விரம் என்விதேன்.
நான் வேணுமாறு
உருக்க கன்னுருக்கு
ஏதெவ்வா காரண
மட்டமாக இருக்க
லாய். எவ் பிளிக்
கன்னுருக்குப் போய்ப்
படிக்கலன். முத்தாறு
ரூபாய் சம்பாதி
கிலும். அவர் கவிய
னத்துக்கு நான்
ஆய்விட்டு ஆம் இரு
தெவ்வாண்டி குபீஸ்
கேட்டுக்கூடாது?"

"அது அநெகஸ்து
நான் சொல்லுவேன்...
உருக்க பிளிக்ரு. என்
பெவ்வாண்டி உட
பெரிய இடங்கல்
லாரு. அதையும் இ
மெய்கலனே... என்வி
தும் கேவலம். என்
இருக்கல் நான்வா
நினை தீவகக் கூட
கூடாது. என்வாதி
வாதியிலே நம்பிக்கை

வாதிக இந்தக் கவியாததத் தட்
திக் கொடுக்கலும். பார்க்கி
பணத்தத் அப்பறுமா..."

"சொன்னதெனவே சொல்லிக்
கொன்னுத்ததாய் என்ன பிரயோ
சனம்? ரென்னட் சம்மா ஆயிரம்
தபாய். ஒரு பெரிய தேவ்வாண்டி
வாக்குகோ. நாலைக்கே முகந்த

சாமி

தந்தை ஹைக்கோலம், தான் நடத்திறாததைப் பற்றிக்கூட எங்களுக்கு அங்கீகரிக்க..."

பென்னைப் பெற்றவர் கையைப் பிசைத்தார். மேலே பேச முடியாதபடி இளைந்து, நயங்கெடையாக முன் பக்கத்திலிருந்து உயர்வந்து அவரை அழுதுப்பதாகச் சொல்பவோ, "இதோ வந்து விட்டேன்" என்று சொல்கிற கோண்ட எழுத்தார்.

கையால் ராமய்யரும் சாஸ்திரிகளும் இருபதென்று வருஷத் தொழில் முறை நன் பாகள், நூற்றுக் கணக்கான கல்யாணங்களை ஆகரவர்கள் தொழில் முறையில் நடத்திக் கொடுத்தவர்கள். ராமய்யருக்கு ஒரு பிள்ளை; சாஸ்திரிகளுக்கு ஒரு பெண். அவர்கள் கல்யாணம் இருபது வருடங்களாகியே இருவரும் பேசிக் கொண்டிருந்த விஷயம். 'வடிக்கை' என அறப்பெற்ற 'பேச' நடைமுறைக்கு வந்த பொது வெளி உலக விவகாரங்கள் கல்யாணத்துக்கு முட்டிக்கூடப் போட்டன. கல்யாணத்தை நடத்தி, நடை, சீர் வரிசைகளையும் குறைக்காமல் மேற்கொண்டு வகையில் ஆயிரம் ரூபாய் 'தொண்டு காஷா'க் கொடுக்க வேண்டும் என்று கண்டிப்பாக இருந்தார் பிள்ளையப் பெற்றவர். அவர் ரூபாயும் ஒரு ரூபாயும் இரண்டு ரூபாய்களாகச் சம்பாதிக்கும் சாஸ்திரிகள் (ஆஷி சேர்ப்பது மாதிரி) பெண் கல்யாணத்துக்காகப் பணம் செலவுகளான கல்யாணச் செலவுக்கு என்று தவிர்ப்பாக அவதூறு போக ராமய்யர் கேட்ட 'தொண்டு காஷா'க்கு அறுநூறு ரூபாய்தான் செலவிடுவதாம். நூற்று ரூபாய் மாதிரி, 'பாக்கி' கொடுக்க வேண்டிய நூற்று ரூபாய்க்குப் பிறகு நோட்டு வேண்டுமானாலும் எழுதிக் கொடுக்கிறேன். முறையில் நான் தன்னைப் போலாமல் கல்யாணம் முடிவாக்கும்' என்று சாஸ்திரிகள் செஞ்சொ கொடுக்க என்று கொடுத்தார். ராமய்யர் இறங்கி வரவில்லை.

ஆஷி முடிந்து விட்டது. அவ்வரை இன்னும் நாளைக்கு கல்யாணங்களில் ராமய்யரும் சாஸ்திரிகளும் சந்தித்துக் கொண்டார்கள். சாஸ்திரிகள் விடாமல் செஞ்சொப் பார்த்தார். ராமய்யர் 'தென்கண்டி ருபேஸ் பிரசீன' என விடவேயில்லை.

அப்போதும் இருவருக்கும் ஒவ்வொன்றின் மீது நூற்று ரூபாயை இட்டு வரப் பத்திரமோ முயற்சி செய்து பார்த்தார். நடக்கவில்லை.

ஆவணி பிறந்து மூலத்தங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன.

பதினேந்து தேதிக்குப் பிறகு ஒரு தாள். சாஸ்திரிகள் பரபரப்புடன் ராமய்யர் வீட்டுக்கு வந்தார். வந்து அவசரத்தில் ஆக வாகைகூடச் செய்து கொள்ளாமல் ஆரம்பித்தார். "உடவுள் கிருபையால் ஏதாவது கூடிவருகிறது. நீங்கள்தான் மனசு ஹைக்கோலம் 'சத்தனம்' பத்திரிகை ஆஸிரம் சத்தானம் பெண்ணுக்குக் கல்யாணம். இந்த மாகம் இருபத்தெட்டாம் தேதி விவாகம் நிறைய அபட்சப்பரிசீலனை முறைய நாயர் புதன் கிருமையம் முகார்த்த நான். தொடர்ந்து இரண்டு முகார்த்த நாயர் சேர்ந்து வரவேண்டும் என்று தான் அந்தத் தேதியை வைத்திருந்தார்... அவர்கள் வீட்டுக் கல்யாணத்துக்கு தேதி

தான் ஒரு தாள் கல்யாணப் பரிசீலனைப் போன்றும் என்று பிரார்த்தனையாம். சத்தனம் 'உயம் பென் கல்யாணத்தை அந்தத் தேதியை வைத்துக் கொள்கிறோ?' என்று கேட்டார். சரி என்று சொல்லிவிட்டேன். அபட்சப்பரிசீலனை என் பெண்ணுக்கும் உயர் பிள்ளைக்கும் ஆவணி இப்பத்தேதியாம் தேதி கல்யாணம். நான் பீசிக்கூடப் பார்த்து முடிவாத அகிருஷ்டம்! 'சரி' என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லுங்கோ, பத்திரிகை அடிக்கக்கூட நான் இல்லை. தாமதம் ஏற்பாடுகள் செய்ய ஆரம்பித்ததாம் முடியாதது. எல்லாம் அவர்கள் ஏற்பாடு. நாம் போக வேண்டியது. மூலத்தத்திலே கல்யாணத்தை நடத்திக் கொள்ள வேண்டியது. வரவேண்டியது. அவ்வளவுதான்."

"கேட்கிறதற்கு ரொம்ப நன்றாக இருக்கு. அபட்சப்பரிசீலனை என் பிள்ளைக்குக் கல்யாணம் நடக்கவென்று ஆசைப்படவில்லை. நடந்தாலும் சரிதான். அது சரி... அந்த... காஷ்..."

சாஸ்திரிகள் கையைப் பிசைத்தார். "தயவு செய்து நீங்கள் மேலே மனசு பண்ணுங்கள். ஒரு முற்றான ரூபாய்க்கு எங்கள் நியம மார்ட்டோ... நான் சொன்னால் தந்துவிட மாட்டேனா? இப்ப எழுந்தது ரூபாய் இருக்க. இப்பவே வேண்டுமானாலும் உங்க கல்யாணம் கொடுத்து விட்டேன்..."

"உங்க பெண்ணுக்கு அபட்சப்பரிசீலனை கல்யாணம் நடக்கிறது. ஆறு, காஷ் 100 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கக் கூடாது. அவ்வளவுதான்..."

ராமய்யர் ஒரு உயர்வடைக் கவனித்தார் சாஸ்திரிகள். "நீங்கள் கொடுக்கக்கூடாது. கல்யாணச் செலவுக்கு நான் அவத்துக் கொள்ள முந்த பணம் எவ்வளவு என்று சத்தானம் கேட்டார். சொன்னேன். அந்த அப்படியே கொடு. வின் செலவு செய்துவிடாதே. பெண்ணுக்கு தனக்காகப் போட்டுவிடலாம்" என்று கேட்டு வாகைக் கல்யாணம் போட்டுவிட்டார். எப்படியோ காஷாகக் குறைந்ததாலும் பழத்த கங்களைச் சேர்த்து விட்டது... அதற்குமே..."

"அதெல்லாம் ஒன்றும் என்னிடம் போ வேண்டாம். அபட்சப்பரிசீலனையான் என் பிள்ளைக்குக் கல்யாணம் பண்ணுங்கள் என்று உங்கிடம் கேட்டேனா? சங்கிலி போடு என்று கேட்டேனா? நான் கேட்டது என்ன? ஆயிரம் ரூபாய் ரொக்கம்! அவ்வளவுதான். என் பிள்ளை கல்யாணத்திலே தென்கண்டி ருபேசைக் கண்ணியே பார்க்கா விட்டால் பிள்ளை எப்போப் பார்த்துப் போகிறேன்? ஏதோ என்-ஆரை. பிள்ளை கல்யாணத்தில் தென்கண்டி ருபேசை இந்தக் காலமாக! வரவில்லை, பாங்கிலே எங்கேனென்று ஒர் அகெஸ்சன்ட் டூப்ஸ் பண்ணி, அதிலே 'ராமய்யர் ஆயிரம் ரூபாய்' என்று வரவு வைக்கிறார். சரி... என்னுட்கு ஆயிரம் ரூபாய் செருகிறதோ, அப்போ வந்து பாரும். அதுவாரையே என் பிள்ளைக்குக் கல்யாணம் ஆகாமல் இருந்தால் மேலு கொண்டு அப்போ பாரிக்கலாம்..."

அபட்சப்பரிசீலனை நினைத்து உற்சாகத்துடன் வந்து சாஸ்திரிகள் ரொண்டான இடத்தில் வீட்டு எழுந்திருந்தார். அவர்கள் பேசிக்

க்ரைலின் கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் ஸ்கூலில் சேர்ந்து துணியில் சித்திரம் தீட்டிக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

தனியாகத் தகுதி வாய்ந்தவர்கள்
திரைப்படம் துவக்கவும், சிவந்த
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் மின்தம்
கலாச்சித்திரம் வரைவதற்கு
தகுதி வாய்ந்தவர்களுக்கு வாய்ப்பு
கொடுக்கப் படுகிறது. உங்கள்
கலை அறிவை, கிரெஸ்பாண்டென்ஸ்
கலாச்சித்திரம் வரைவதற்கு
உங்கள் திறமைகளை உபயோகப்படுத்தி
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் துணியில்
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் துணியில்
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் துணியில்
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் துணியில்

திரைப்படம் துவக்கவும், சிவந்த
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் மின்தம்
கலாச்சித்திரம் வரைவதற்கு
தகுதி வாய்ந்தவர்களுக்கு வாய்ப்பு
கொடுக்கப் படுகிறது. உங்கள்
கலை அறிவை, கிரெஸ்பாண்டென்ஸ்
கலாச்சித்திரம் வரைவதற்கு
உங்கள் திறமைகளை உபயோகப்படுத்தி
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் துணியில்
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் துணியில்
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் துணியில்
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் துணியில்

**கேமல்
க்ரைலின்**

கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் துணியில்

க்ரைலின்
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ்
துணியில்,
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் துணியில்,
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் துணியில்,
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் துணியில்,
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் துணியில்,
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் துணியில்,
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் துணியில்,
கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் துணியில்

PRATHIMA 107-24 FAM

கேமல், திரு கே. கோக்கலிங்கம் I. A. S.,
அவர்கள் குமாரத்தி கேமல் மணிமேகலை
R. S. துணியில், கிரெஸ்பாண்டென்ஸ் M. B. S. க்
கும் அண்மைமீல் திருமணம் சிறப்பாக
நடைபெற்றது. திருமணத்துக்கு நண்பர்
களும், உறவினர்களும், நகரப்பிரமுகர்கள்
12 மணி அருகில் தந்து மண மக்களை
காந்ததில் சென்றனர்.

காந்த மணமக்கள்!

மூல நோயை

முற்றவிடாமல்
நம்பிக்கையான
ஹெடன்ஸா

உபயோகித்து
நிவாரணம்
அடையுங்கள்.

— ரண்
சிகிச்சையையும
தடுங்கள்

சென்னை

டிரேயான்ஸ் டிரேயான்ஸ் நூல் உறுதியானது, பசுபகம்
பசுபகம், கெட்டிப்புகாயம் தோலத்திட உகந்தது. அது
அவர்களுக்கானது, திரை விரிப்புகள் உட்பட எல்லா
வகைகளை துணிகளிலும் பயன் படுத்தப் படுகிறது.
பருத்தி, பட்டுத் துணிகளுக்கு மிகுதியுடையபயம், மிகுது
தன்மைபும் அளிக்கிறது. நன்றி விரிப்புகள், பேர்வை
கல், படுக்கை விரிப்புகள் இவைகளுக்கு நேர்த்தி
அளிக்கிறது.

75, 100, 120, 150, 300 செமியங்களில்
விடைக்கிறது.

விவரம் கீழ்க்கண்டது.

டிரேயான்ஸ் டிரேயான்ஸ் டிரேயான்ஸ் டிரேயான்ஸ் டிரேயான்ஸ்.

தலை செட்டி எண் 1736, 61, செட்டிதான் செட்டி, செட்டி-1

செட்டி CELYANN செட்டி-1 20117, 20118

செட்டி-1 த. செட்டி-1 1736, 61, செட்டி-1 154, செட்டி-1

த. செட்டி-1 1736, 61, செட்டி-1 154, செட்டி-1

உயரிய துணிகள்

நாகரீக விதங்களில்

டிரேயான்ஸ் டிரேயான்ஸ்

நூலினால் தயாரானவை

கொண்டிருந்த உடத்தை ஒட்டிய அறையில் மாப்பிள்ளைப் பையன் அப்பா பேசிக் கொள்புருத்ததைபெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதை சாஸ்திரிகள் கவனித்தார். கல்லூரிக் குப் போய்ப் படித்து, அப்பாவுக்கு எதிராக எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்ப்பழகிக் கொண்டிருக்கும் கையன், இவ்வெய்ந்திரம் பீட்டு வாகவிய பரிபாலனம் செய்பும் பிள்ளையாக இருப்பதை நினைத்துப் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டே வெளியேறியார் சாஸ்திரிகள்.

ஆவலி இருபத்தொன்பது. வெள்ளிக் கிழமை, பத்திரிகை ஆபிரியர் சந்தாஸ்தின் விட்டுக் கல்யாணம் முதல் நாள் முடித்து, சம்பந்தி விட்டுக்காரர்கள் ஊக்குகுப் புறப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த மூன்று நாட்களாக ராமய்யரும் சாஸ்திரிகளும் எத்தனையோ தடவை சந்தித்துக் கொண்டும் அதிகமாகப் பேசிக் கொண்டாயி்லை.

பேசிக் விட்டுக்காரர்கள் இளம்பித்தொன் டிருந்தபோது கட்டுச்சாதக் கூடாடாகக் கொண்டு வந்து வைப்பதை மேற்பார்வை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் ராமய்யர். சாஸ்திரிகளும் அங்கே நின்று கொண் டிருந்தார்.

அப்போது வந்த தபால்சாரர் முதல் நாள் வந்து சேர வேண்டிய வாழ்த்துச் செய்திக் கடிதங்களைக் கொடுத்து விட்டுப் போனார். அவை வாங்கிப் பார்த்துக்கொண் டிருந்த கல்யாண விட்டுக்காரர் ஒரு கடிதத் தின் மேல் "ராமய்யர் ஹெட் ரூக்" என்று படித்துவிட்டு "ராமய்யர் வார்?" என்று விசாரித்தார்.

"நான் தான்... எங்கு யார் இந்த விவா சத்துக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறது? ஒரு வேளை தென்றைக்குச் சாப்பிட்டுவிட்டுச் சலம் வலிப் புகல்த்து எழுதின பாராட்டுக் கடி தமோ?" என்று திடுக்கிட்டுக் கொண்டே கடி தத்தை வாங்கிக் கொண்டார் ராமய்யர். வெவ்வேறாத்துக் கண்டறிய இல்லாமல் அவ ரால் படிக்க முடியாது. எதிரில் நின்று சாஸ் திரிகளிடம் கடிதத்தைக் கொடுத்துப் படிக்கச் சொன்னார். "வேதே எங்கெயாவது கல் யாணத்துக்கு எங்கே 'புக்' செய்வதற்கு் கேட்டிருப்பார்கள்... படிவுக்கோ..."

சாஸ்திரிகள் ஒரு தடவை கவீத்துக் கொண்டு படிக்க ஆரம்பித்தார்.

"அப்பா அவர்களுக்கு கல்யாண அநேக நமஸ்காரம்..."

ராமய்யர் திடைத்தார். "யார் சங்கரனா? எம்செயிருந்து எழுதியிருக்கிறார்? நிரூபி லேருந்தா? முத்தாநாள் மத்தியானம் நான் இங்கே இளம்பி வரும்போது விட்டிடுவதோனே இருந்தான்?... படிவுக்கோ..."

சாஸ்திரிகள் மறுபடியும் படிக்க ஆரம் பித்தார்.

"நாங்கன்...அதாவது நானும் சொன் னாலையும் இங்கே சொன்கியமாக வந்து சேர்த்தோம்..."

இப்போது சாஸ்திரிகள் திடைத்தார். "ரானையா...? முத்தாநாள் நான் இங்கே இளம்பி வரபோது அவன் விட்டிடுவே இருத் தானோ? அவன் எப்படித் திருக்கிக்குப் போனான்?"

மரண நேரம்!

பண்டிக் காலத்தில் ஒங்கொருவருக்கும் தனக்கு ஸர்வாது மரணம் மேயிக்குச் சம்பது தன்னுக்குத் தெரிந்திருந்தது. இதனால் ஏற்பட்ட தொய்க்கை அளந்தது.

அந்த விவசாயி தன் தகவின் தன்கு பயிர்ட்டு வளர்த்தான். அங்குக்குத் தன் குடிவுக் காலம் இன் புதிக் காலத்தில் வருகிறது என்பது தெரிந்துவிட்டது. மூத்தின் வளத்த காலத்தில் முடிபட்ட மய்க்கை கடுகி முற்றி வளர்ந்து செழிப்பாகி நின்றித்தது. தான் வளர்த்த மய்க்கை காக வெண்டியா? அதற்குச் சிவான மேலி பொட வேண்டியா?

கடவுள் தேவதை ஒன்றைப் பூமிக்கு அனுப்பினா, மக்கள் எப்படி வாழ்கிறார்கள் என்று அறிந்து வர்.

தேவதை இந்த விவசாயியிடம் வந்து, "நீ வளன செத்து கொண்டிருக்கிறா?" என்று கேட்டது. "மரணம் நேரம் கும் போது வரவுக் குத்தான் வளன செத்து தொண்டும்? நான் வளன மரண நேரத்து எதிர்ப்படுத்துக் கடி திருக்கிறேன்!" என்றான் விவசாயி.

"சுன்னாவுக்கு மய்க்கை காக எந்த வேலையைபும் அங்கங்கிலிவோ?" என்று கேட்டது தேவதை. "நான் பயிர்ட்டு வளர்த்து விட்டேன். வன் கத்திரியர் வேல்கை அங்கத்துக் கொண்டித்தி! நான் இப்படி காலத்தில் மரித்து விடுவேன்!" என்றான் விவசாயி.

தேவதை திரும்பிச் சென்று கடவுளிடம் நடத்தத்தைக் கூறினா. அந்த தளலிருந்து மலி தக்க தாக்கு மரணம் எப்போது மேயிக்கும் என் பதை அந்த முடிவாக்கர்களானார்கள்.

[திரிங் கதை] -- மெய்க்.எம்.

"என்னைய இது? சங்கரனும் ரானையுமா? திருக்கிக்... சிக்கிரம் படிவுக்கோ... உம்..."

என்று ராமய்யர் வெடித்தார்.

நேருவச அண்டக்க, குரல் நடுங்க சாஸ் திரிகள் படித்தார்.

"தானும் சொன். ரானையும் இங்கே சொன்கியமாக வந்து சேர்த்தோம். ஆனத்தமாகக் காலேயியெல் கந்தானம் செத்து, புது வெஷ்டி புடவைபுடன் கவாமி தரிசலம் செய்து கொண்டு அந்தத் தெய்வ சத்திரியியெய் அவருடைய அதுக் கிரகத்தைய முஸ்லிட்டுக்கொண்டு மாலை மாற்றிக் கொண்டு கல்யாணம்..."

சாஸ்திரிகள் கவியிருந்து அடிதம் நழுவிக் கிழி விழுந்தது. ராமய்யர் அடித எடுத்துக் கொடுத்து "உம்... படிவும்..." என்றார்.

"மாலை மாற்றிக் கொண்டு கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டோம். மாங்கல்ய நாரணமும் நடந்து முடிந்தது. இது செம் வரது என்று நீங்கள் சொல்லக் கூடும் என் பதாய். ரிஜிஸ்திரார் முன்னியையில் ரிஜிஸ் தர் செய்வும் ஏற்பாடுகள் செய்திருக் கிறோம்..."

"ரானையின் அப்பா ஆயிரம் ரூபாய் 'ரெனஸ்ட்' சம்மான்ச் சேர்த்து உங்கள் வசலில் கொடுத்ததும் அதையே காரிய வைத்து மாப்பிள்ளை அடிமுத்து அத்திக்கு உங்கள் ஆக்ச நிரக் கல்யாணம் செய்து வையுங்கள்-சங்கரன்."

செட்டியார் தந்தில் பிழைப் பல் உடைமைகள்
பத்திரி டாக்டர் தண்டே பிரச்சினை விளம்பிய போது தி. மு. க. உறுப்பினர்களும் மத்தியிலும் அவரைப் பேச விடாது இடைமறித்து, சூடான வாதப் பிரதிவாதங்களிலும் முக்கியமான பிரச்சினைகளைப் பிள்ளுக்குத் தன்னி அது பத்திரி மூலையாக விவாதிக்க முடியாமல் தடை உண்டாக்கியது வருத்தத்தக்கதாகும். குற்றச்சாட்டுகளையோ கவறல்களையோ எதிர்ப்புக் கட்டி உறுப்பினர்கள் கூறுகிறபோது அதனைக் கேட்டு விளக்கம் தருகிற பொதுமை அமைச்சர்களுக்கு வேண்டும். தேவராஜபுரம், 20-7-71

தே. வி. தேவராஜ

தமிழகத்தில் பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வு
நிதி என ஆரம்பித்துப் பொதுமக்களிடமும் திருவணங்கலிடமும் நிதி சேர்க்கிறார்கள். 50 வயசா கார்டுகள் விற்பதும் தெரிந்ததே. அதைப் பள்ளியில் படிக்கும் குழந்தைகளிடம் கட்டாயமாக விநிலிரர்கள். இப்போது பள்ளி நிறுத்து நோட்டுகள், புத்தகங்கள், வாகனப்படுகின்றன. அத்துடன் இது வேறு ஒரு குடும்பத்தில் ஐந்து பேர் என்றால் இரண்டரை ரூபாய் ஆயிற்று. இதற்கு நோட்டுகள் வாங்கலாமே. அந்தக் கார்டுகளில் விற்பனை என்னவென்கையை நிர்ணயிக்கக் கூடிய வரிசை என்ன இல்லை. பெரும் தலைவர்களான காத்தி, தேரு, சாஸ்திரி, ராஜாஜி, அண்ணா ஆகியோரின் வண்ணப் படங்களைக் கொண்ட கார்டுகளாக அச்சிட்டுக் கொடுத்தாவது வாங்கலாம். திருப்பியாக இருக்கும். கடலூர் 20-7-71

என். ராஜசேகரன்

★ **61** வது பகுதியில் ஏழை விவசாயிகள் தங்களுக்குத் தேவையான உரங்களைக் கட்டி எடுக்கப் பெறுதல் பொருட்டு வாராட்சி ஒன்றிய அலுவலகத்திலே நாடுகிறார்கள். மூன்று ஏக்கர் நிலம் (குத்தகை) செய்யும் ஒருவர் ரூபாய் மூத்தூறுக்குக் கடன் மறு செய்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அங்கே ஏக்கருக்கு ரூ. 30 பெறுமானம் "கருணா" விதைவினைத் தந்துவிட்டு மீதிக்கு உரம் தருகிறார்கள். எனவே மூன்று ஏக்கர் சாகுபடி செய்யும் ஒரு விவசாயி ரூ. 210 பெறுமானமுள்ள உரத் திவத்தான் பெற முடிவிறது. அதனால் அவ் விவசாயி ரூ. 300 பெறுமானமுள்ள உரத்

திவப் பெறுதற்கு ரூ. 380க்குக் கடன் மறு செய்வ வேண்டியுள்ளது. இக்கடன் மறு வருத்தம் ஏழை விவசாயியின் தலையில்தான் விழுகிறது? "கருணா" விதைவினை விவசாயிக் குத் தேவையான அளவுக்குக் குறைந்தது. மீதிப் பணத்துக்குப் பூச்சி கொய்கி மருத்து பொன்றவற்றைக் கொடுத்தாவது அவர்கள் பயனடைய வழியுண்டு. "கருணா" என்னும் இப்படியை ரக விதை இப்பகுதிக்குப் புதியதாகும். எனவே அதனைப் பயிரிடும் எவரும் மூன்று ஏக்கரில் துணிந்து பயிரிட மாட்டார். ஏதோ அரை அல்லது ஒரு ஏக்கரில்தான் துணிந்து பயிரிட்டுச் சோதனை செய்வார். வேற்றி விட்டான் மறு சாகுபடியில் விஞ்சும் பயிரிடுவர். அவர்கள் தருகின்ற பூச்சி கொய்கி மருத்து உலகத் 90 ரூபாய்க்கான "கருணா" விதைவினை இவ்விவசாயிகள் வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்யார்? மூன்றாமேயே ஏதோ ஒருவிதை (ஏ.டி.டி. அல்லது டி.ஆர்.சி) தெளித்த பின்னர் கடன் மறுச் செய்யும் விவசாயிகள் "கருணா"வை வைத்துக் கொண்டு பெறும் பயன் யாது? சரி. அக்கருணா விதை பினைக் கட்டிய விவசாயி மற்றவர்களுக்கு விற்றவிடலாம் என்றாலும் மற்றோரும் அத் தலையில்தானே இருக்கின்றனர்!

"கருணா" நெல்லின் சாகுபடியின்போது கடன் - அமோவியம் பாஸ்பேட், சல்பேட், டிரீபா போன்ற மூன்று வித உரங்களை இட வேண்டும் எனச் சிபாரிசு செய்துவிட்டு, கருவதோ இரண்டு வித உரங்கள்தாம். மதி. நெய்நீரை விவசாயிகள் எவ்வு சேன்று பெறுவர்? கொடுக்கிற உரமும் என்டயில் குறைத்து உள்ளன; சாக்குப் பைகள் கிறித்து இருக்கின்றன. தரத்தில் எப்படியோ? - இன்னும் சின்னஞ் சுழித்துத்தான் தெரியும்.

ஏழை விவசாயிகளுக்குக் காப்பாடுபடுகிறோம் என்று பாடிப் கொண்டிருப்பவர்கள் அவர்களே இந்தப் பாடுபடுத்தவேண்டாம்.

17-7-71 கவிதாச சொல்வதன் சொடியுறம் வசத்தன்

தமிழக அரசு, அரசாங்க விளம்பரங்களை
இனி தான் நடத்தி வரும் 'தமிழக' பத்திரிகையிலேயே வெளியிடுவதென முடிவு செய் திருக்கிறதாம். தான் விரும்பாத பத்திரிகைகளுக்குக் கவனம் விளம்பரத்துக்குப் பணம் தர வேண்டியிருப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காகவா இந்த ஏற்பாடு? எத்தனையோ விளம்பர உத்திகளைப் பயன்படுத்தியும், "தமிழக" பத்திரிகை பொதுமக்களிடத்தில் சரியான இடத்தைப் பிடிக்கவில்லை. இது ஓர் அரசு இதழல்ல; கட்சி இதழ் என்று எண்ணுமனவுக்கு அது வந்துவிட்டது. அரசாங்க விளம்பரங்களை மற்றப் பத்திரிகைகளில் வெளியிடாவிட்டால் அரசு என்ன செய்யக் கொண்டிருக்கிறது என்பது எப்படித் தெரியும்? எத்தனையோ துறைகளில் அவசியமற்ற செலவுகளைச் செய்யும் போது சிக்கன நடவடிக்கை என்று சொல்லிக் கொண்டு பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரங்களை நிறுத்துவது என்பது சரியே அல்ல.

காங்கயம், 21-7-71 ப. தண்டராணி

பளிச்சிடும் மேன்மையைப்
பாருங்கள் கண்ணூர

ஹிந்தூலியம்®

உங்கள் இல்லத்திற்கு வழங்கும்
நல்லொளி

வெள்ளியின் பளபளப்பு,
தோற்றத்திலே மதிப்பு,
எளிமையின் வளப்பு...
இதுதான் நீங்கள் பெறுவது,
ஹிந்தூலியம் பாத்திரங்களை
வாங்கும்போது.

ஹிந்தூலியம்
பாத்திரங்களிலே
சமைப்பதும் இன்பம்.
சாப்பிடுவதும்
இன்பம்.

ஹிந்துஸ்தான்
அலுமினியம்
கார்பன் லிட்.

வெள்ளி
போல்
தோற்றம்
ளிக்கிறது

எட்டு
போன்று
நீடித்து
ழைப்பது

ஹிந்தூல்கோ விகை
ஸ்டெயின்லஸ் ஸ்டீல்
விகையில் மூன்றில்
ஒரு பாகம்தான்

எக்கெத்தே... அழகிய சினிமா
நட்சத்திரங்கள், தாய், மெல்லிசைப்
பெயர் பற்றி என்ன கூறுகிறார்கள்,
உங்களுக்குத் தெரியுமா?

பொழுது நேரத்தில் பற்றி என்ன கூறுகிறார்கள்,
"என் பேணியழுத்துக்கு ஈழியையிலைப்
புரையிட்டு, பெயர்"

நினைவு எழுத்துகள் என்னை உடையது தெரியுமா?
- உன் பேணியழுத்துக்கு ஈழியையிலைப்
புரையிட்டு, பெயர்

